žalmy

KAPITOLA 1

1 Blahoslavený muž, ktorý nekráča podľa rady bezbožných, nestojí na ceste hriešnikov a nesedí na stoličke posmievačov.
2 Jeho záľuba je v zákone Hospodinovom; a o jeho zákone premýšľa dňom i nocou.
3 A bude ako strom zasadený pri riekach vôd, ktorý vo svojom čase prináša svoje ovocie; ani jeho list nezvädne; a všetko, čo robí, bude mať úspech.
4 Bezbožní nie sú takí, ale sú ako plevy, ktoré vietor ženie.
5 Preto neobstoja bezbožní na súde ani hriešnici v zbore spravodlivých.
6 Lebo Hospodin pozná cestu spravodlivých, ale cesta bezbožných zahynie.

KAPITOLA 2

1 Prečo sa hnevajú pohania a ľudia si myslia márne veci?
2 Postavili sa králi zeme a kniežatá sa spolu radia proti Hospodinovi a proti jeho pomazanému a hovoria:
3 Roztrhnime ich putá a odhoďme ich povrazy od nás.
4 Ten, kto sedí v nebesiach, bude sa smiať, Pán im bude na posmech.
5 Potom k nim prehovorí vo svojom hneve a bude ich trápiť vo svojej krutej nevôli.
6 Svojho kráľa som však ustanovil na svojom svätom vrchu Sion.
7 Vyhlásim rozkaz: Pán mi povedal: Ty si môj Syn; dnes som ťa splodil.
8 Pýtaj si odo mňa a dám ti pohanov do dedičstva a najvzdialenejšie časti zeme do vlastníctva.
9 Rozbiješ ich železným prútom; rozdrvíš ich ako hrnčiarsku nádobu.
10 Buďte teda teraz múdri, králi, poučte sa, sudcovia zeme.
11 Slúžte Hospodinovi s bázňou a plesajte s chvením.
12 Pobozkajte Syna, aby sa nehneval, a nezahynuli by ste na ceste, keď sa jeho hnev trochu vznieti. Blahoslavení všetci, ktorí v neho dôverujú.

KAPITOLA 3

1 (Žalm Dávidov, keď utekal pred Absalomom, jeho synom.) Pane, ako sa rozmnožili, že ma trápia! mnoho je tých, ktorí povstávajú proti mne.
2 Mnohí hovoria o mojej duši: Niet mu pomoci v Bohu. Selah.
3 Ale ty, Hospodine, si pre mňa štítom; moja sláva a dvíhač mojej hlavy.
4 Svojím hlasom som volal k Hospodinovi a vyslyšal ma zo svojho svätého vrchu. Selah.
5 Uložil som sa a spal; Zobudil som sa; lebo Hospodin ma podporoval.
6 Nebudem sa báť desaťtisíc ľudí, ktorí sa proti mne postavili dookola.
7 Vstaň, Hospodine; zachráň ma, Bože môj, lebo si všetkých mojich nepriateľov udrel po lícnej kosti; vylomil si zuby bezbožníkov.
8 Spása patrí Hospodinovi, tvoje požehnanie je na tvojom ľude. Selah.

KAPITOLA 4

1 (Hlavnému hudobníkovi na Neginothe, žalm Dávidov.) Vypočuj ma, keď volám, Bože mojej spravodlivosti. zmiluj sa nado mnou a vyslyš moju modlitbu.
2 Ó, synovia ľudskí, dokedy budete moju slávu premieňať na hanbu? dokedy budete milovať márnosť a hľadať lízing? Selah.
3 Ale vedzte, že Hospodin si oddelil toho, kto je zbožný, a Hospodin vyslyší, keď ho budem volať.
4 Stojte v bázni a nehrešte; hovorte so svojím srdcom na svojej posteli a buďte ticho. Selah.
5 Prinášajte obete spravodlivosti a dôverujte Hospodinovi.
6 Mnohí hovoria: Kto nám ukáže niečo dobré? Pane, pozdvihni nad nás svetlo svojej tváre.
7 Radosť si mi vložil do srdca viac ako v čase, keď pribúdalo ich obilie a ich víno.
8 Uložím sa v pokoji a vyspím sa, lebo len ty, Pane, dávaš mi bezpečne bývať.

KAPITOLA 5

1 (Hlavnému hudobníkovi na Nehilote, Dávidov žalm.) Načúvaj mojim slovám, ó, Hospodine, zváž moje rozjímanie.
2 Počúvaj hlas môjho volania, Kráľ môj a Bože môj, lebo k tebe sa budem modliť.
3 Môj hlas budeš počuť ráno, Hospodine; ráno zameriam svoju modlitbu na teba a pozriem sa hore.
4 Lebo nie si Boh, ktorý má záľubu v neprávosti, ani zlo nebude prebývať u teba.
5 Nerozumný neobstojí v tvojich očiach, nenávidíš všetkých činiteľov neprávosti.
6 Zničíš tých, čo hovoria hlúpo, Hospodinovi sa bude hnusiť krvavý a podvodník.
7 Ja však vojdem do tvojho domu pre množstvo tvojho milosrdenstva av tvojej bázni sa budem klaňať k tvojmu svätému chrámu.
8 Veď ma, Hospodine, vo svojej spravodlivosti pre mojich nepriateľov; vyrovnaj svoju cestu pred mojou tvárou.
9 Lebo v ich ústach niet vernosti; ich vnútro je veľmi zlé; ich hrdlo je otvoreným hrobom; lichotia jazykom.
10 Znič ich, Bože; nech padnú podľa svojich vlastných rád; vyžeň ich pre množstvo ich prestúpení; lebo sa vzbúrili proti tebe.
11 Ale nech sa tešia všetci, čo v teba dôverujú, nech večne kričia, lebo ich brániš, nech sa v tebe radujú aj tí, čo milujú tvoje meno.
12 Lebo ty, Hospodine, požehnáš spravodlivých; obkľúčiš ho ako štítom.

KAPITOLA 6

1 (Hlavnému hudobníkovi na Neginoth nad Šeminitom, Dávidov žalm.) Ó, Hospodine, nekarhaj ma vo svojom hneve a netrestaj ma vo svojej vrúcnej nevôli.
2 Zmiluj sa nado mnou, Hospodine; lebo som slabý, Hospodine, uzdrav ma; lebo moje kosti sú nahnevané.
3 Aj moja duša je zarmútená, ale ty, Hospodine, dokedy?

4 Vráť sa, Hospodine, vysloboď moju dušu, zachráň ma pre svoje milosrdenstvo.
5 Lebo v smrti niet na teba spomienky. Kto ti bude v hrobe ďakovať?
6 Som unavený svojím stonaním; celú noc si dávam posteľ na plávanie; Polievam si gauč slzami.
7 Moje oko hynie od žiaľu; starne pre všetkých mojich nepriateľov.
8 Odíďte odo mňa, všetci páchatelia neprávosti; lebo Hospodin počul hlas môjho plaču.
9 Hospodin vyslyšal moju prosbu; Hospodin prijme moju modlitbu.
10 Všetci moji nepriatelia nech sú zahanbení a ubolení, nech sa vrátia a zahanbia sa náhle.

KAPITOLA 7

1 (Shiggaion Dávidov, ktorý spieval Hospodinovi o slovách Kúša Benjamínskeho.) Hospodine, Bože môj, v teba dôverujem: zachráň ma od všetkých, čo ma prenasledujú, a vysloboď ma!
2 Aby neroztrhal moju dušu ako lev a neroztrhal ju na kusy, kým niet koho vyslobodiť.
3 Hospodine, môj Bože, ak som to urobil; ak je v mojich rukách neprávosť;
4 Ak som odplatil zlým tomu, ktorý bol so mnou v pokoji; (áno, vyslobodil som ho, že bez príčiny je môj nepriateľ:)
5 Nech nepriateľ prenasleduje moju dušu a vezmi si ju; áno, nech pošliape môj život na zem a moju česť položí do prachu. Selah.
6 Vstaň, Hospodine, vo svojom hneve, pozdvihni sa pre hnev mojich nepriateľov a zobuď sa pre mňa na súd, ktorý si prikázal.
7 Tak ťa bude obkľúčiť zbor ľudu, pre nich sa teda vráť na výsosti.
8 Hospodin bude súdiť ľud, súď ma, Hospodine, podľa mojej spravodlivosti a podľa mojej rýdzosti, ktorá je vo mne.
9 Nech sa skončí bezbožnosť bezbožných; ale utvrdzujte spravodlivých, lebo spravodlivý Boh skúša srdcia a opraty.
10 Mojou obhajobou je Boh, ktorý zachraňuje úprimného srdca.
11 Boh súdi spravodlivých a Boh sa každý deň hnevá na bezbožných.
12 Ak sa neobráti, nabrúsi si meč; nahol svoj luk a pripravil ho.
13 Pripravil mu aj nástroje smrti; namieri svoje šípy proti prenasledovateľom.
14 Hľa, rodí neprávosť a splodil nešťastie a splodil lož.
15 Urobil jamu, vykopal ju a spadol do priekopy, ktorú urobil.
16 Jeho nešťastie sa vráti na jeho vlastnú hlavu a jeho násilné správanie dopadne na jeho vlastnú paštétu.
17 Budem chváliť Hospodina podľa jeho spravodlivosti a ospevovať meno Najvyššieho Hospodina.

KAPITOLA 8

1 (Hlavnému hudobníkovi na Gittithe, žalm Dávidov.) Ó, Pane, náš Pane, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi! ktorý si vyvýšil svoju slávu nad nebesia.
2 Z úst nemluvniat a dojčiat si ustanovil silu pre svojich nepriateľov, aby si utišil nepriateľa a pomstiteľa.
3 Keď uvážim tvoje nebesia, dielo tvojich prstov, mesiac a hviezdy, ktoré si ustanovil;
4 Čo je človek, že naňho pamätáš? a syn človeka, že ho navštevuješ?
5 Lebo si ho urobil o niečo menším ako sú anjeli a korunoval si ho slávou a cťou.
6 Ustanovil si ho, aby vládol nad dielami svojich rúk; všetko si mu položil pod nohy:
7 Všetky ovce a voly, áno, aj poľná zver;
8 Nebeské vtáctvo a morské ryby a všetko, čo prechádza chodníkmi mora.
9 Hospodine, náš Pane, aké vznešené je tvoje meno na celej zemi!

KAPITOLA 9

1 (Hlavnému hudobníkovi na Muthlabben, Dávidov žalm.) Budem ťa chváliť, Hospodine, celým svojím srdcom; Zjavím všetky tvoje divy.
2 Budem sa v tebe radovať a radovať, budem spievať chválu tvojmu menu, Najvyšší.
3 Keď sa moji nepriatelia obrátia, padnú a zahynú pred tebou.
4 Lebo si zachoval moje právo a moju vec; ty sedíš na tróne súdiac správne.
5 Pohanov si pokarhal, bezbožných si zahubil, ich meno si vyhladil na veky vekov.
6 Ó, nepriateľ, skazy sa naveky skončili a mestá si zničil; ich pamiatka zahynula s nimi.
7 Ale Hospodin bude trvať naveky, pripravil svoj trón na súd.
8 A bude súdiť svet v spravodlivosti, bude slúžiť ľudu v úprimnosti.
9 Aj Hospodin bude útočiskom utláčaných, útočiskom v časoch súženia.
10 A tí, ktorí poznajú tvoje meno, budú v teba dúfať, lebo ty, Pane, si neopustil tých, ktorí ťa hľadajú.
11 Ospevujte Hospodina, ktorý býva na Sione, oznamujte medzi ľudom jeho skutky.
12 Keď sa pýta na krv, pamätá na nich, nezabudne na volanie pokorných.
13 Zmiluj sa nado mnou, Hospodine; Uvažuj o mojom súžení, ktoré znášam od tých, čo ma nenávidia, ty, ktorý ma pozdvihuješ z brán smrti.
14 Aby som zvestoval všetku tvoju chválu v bránach dcéry Siona, radovať sa budem z tvojej spásy.
15 Pohania sú potopení do jamy, ktorú si urobili, do siete, ktorú ukryli, je vzatá ich vlastná noha.
16 Hospodin je známy podľa súdu, ktorý vykonáva, bezbožník je lapený v diele svojich rúk. Higgaion. Selah.
17 Bezbožní sa obrátia do pekla a všetky národy, ktoré zabúdajú na Boha.
18 Lebo núdzni nebudú navždy zabudnutí: nádej chudobných nezahynie naveky.
19 Vstaň, Hospodine; nech nezvíťazí človek, nech sú pohania súdení v tvojich očiach.
20 Boj sa ich, Hospodine, aby národy poznali, že sú len ľuďmi. Selah.

KAPITOLA 10

1 Prečo stojíš zďaleka, Hospodine? prečo sa skrývaš v čase súženia?
2 Bezbožný vo svojej pýche prenasleduje chudobných.
3 Lebo bezbožník sa chváli túžbou svojho srdca a dobrorečí lakomcom, ktorých má Hospodin v ohavnosti.
4 Bezbožný pre pýchu svojej tváre nebude hľadať Boha, Boh nie je vo všetkých svojich myšlienkach.
5 Jeho cesty sú vždy ťažké; tvoje súdy sú ďaleko od jeho očí, nad všetkými svojimi nepriateľmi nadúva.
6 Povedal si v srdci: Nepohnem sa, lebo nikdy nebudem v súžení.
7 Jeho ústa sú plné kliatby, klamstva a podvodu, pod jeho jazykom márnosť a márnosť.
8 Sedí v úkrytoch dedín, v úkrytoch vraždí nevinných, jeho oči sú upreté na chudobných.
9 Skryte číha ako lev vo svojej jame, číha, aby chytil chudobného, chytí chudobného, keď ho vtiahne do siete.
10 Krčí sa a pokoruje, aby chudobní padli na jeho silných.
11 Vo svojom srdci si povedal: Boh zabudol, skryl svoju tvár; nikdy to neuvidí.
12 Vstaň, Hospodine; Bože, pozdvihni svoju ruku, nezabúdaj na pokorných.
13 Prečo bezbožný opovrhuje Boha? povedal si v srdci: Nebudeš to vyžadovať.
14 Ty si to videl; lebo vidíš nešťastie a zlobu, aby si to odplatil svojou rukou. ty si pomocníkom siroty.
15 Zlom ruku bezbožnému a zlému, hľadaj jeho bezbožnosť, kým nenájdeš.
16 Hospodin je kráľom na veky vekov, pohania vyhynuli z jeho zeme.
17 Pane, vypočul si žiadosť pokorných, pripravíš ich srdce, dáš, aby počulo aj tvoje ucho.
18 Súdiť sirotu a utláčaných, aby človek zeme už viac neutláčal.

KAPITOLA 11

1 (Hlavnému hudobníkovi, Žalm Dávidov.) Dôverujem Hospodinovi: Ako hovoríš mojej duši: Utekaj ako vták na svoj vrch?
2 Lebo hľa, bezbožníci nakláňajú svoj luk, na tetivu pripravujú svoj šíp, aby mohli tajne strieľať na úprimného srdca.
3 Ak budú zničené základy, čo môžu urobiť spravodliví?
4 Hospodin je vo svojom svätom chráme, trón Hospodinov na nebi: jeho oči hľa, jeho viečka skúšajú, synovia človeka.
5 Hospodin pokúša spravodlivého, ale bezbožného a toho, kto miluje násilie, nenávidí jeho duša.
6 Na bezbožných bude pršať nástrahy, oheň a síra a strašná búrka: to bude podiel z ich kalicha.
7 Lebo spravodlivý Hospodin miluje spravodlivosť; jeho tvár hľadí na priamych.

KAPITOLA 12

1 (Hlavnému hudobníkovi na Šeminite, Dávidov žalm.) Pomôž, Pane; lebo zbožný muž prestáva; lebo verní sa vymykajú spomedzi synov človeka.
2 Márnosť hovoria každý so svojím blížnym, hovoria lichotivými perami a dvojakým srdcom.
3 Hospodin odreže všetky lichotivé pery a jazyk, ktorý hovorí pyšne.
4 ktorí povedali: Svojím jazykom zvíťazíme; naše pery sú naše: kto je pánom nad nami?
5 Pre útlak chudobných, pre vzdychanie núdznych, teraz povstanem, hovorí Hospodin; Dám ho do bezpečia pred tým, kto naňho bafne.
6 Slová Hospodinove sú čisté slová: ako striebro skúšané v peci zeme, očistené sedemkrát.
7 Zachováš ich, Pane, zachováš ich od tohto pokolenia naveky.
8 Bezbožní chodia zo všetkých strán, keď sú vyvyšovaní najodpornejší ľudia.

KAPITOLA 13

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) Dokedy na mňa zabudneš, Pane? navždy? dokedy budeš predo mnou skrývať svoju tvár?
2 Dokedy sa budem radiť v duši, keď mám v srdci každý deň smútok? dokedy bude môj nepriateľ vyvýšený nado mnou?
3 Pozri a vyslyš ma, Hospodine, môj Bože, osvieť moje oči, aby som nezaspal spánkom smrti;
4 Aby môj nepriateľ nepovedal: Premohol som ho; a tí, ktorí ma znepokojujú, sa radujú, keď som dojatý.
5 Ale ja som dúfal v tvoje milosrdenstvo; moje srdce sa bude radovať z tvojej spásy.
6 Budem spievať Hospodinovi, lebo so mnou naložil štedro.

KAPITOLA 14

1 (Hlavnému hudobníkovi Dávidov žalm.) Blázon si vo svojom srdci povedal: Niet Boha. Sú skazení, páchali ohavné skutky, niet nikoho, kto by robil dobro.
2 Hospodin pohliadol z neba na deti ľudí, aby videl, či je niekto, kto rozumie a hľadá Boha.
3 Všetci odišli nabok, všetci sa spolu zašpinili; niet nikoho, kto by robil dobre, ani jedného.
4 Či nemajú všetci páchatelia neprávosti vedomosti? ktorí jedia môj ľud, ako jedia chlieb, a nevolajú Hospodina.
5 Boli vo veľkom strachu, lebo Boh je v pokolení spravodlivých.
6 Zahanbili ste radu chudobných, lebo Hospodin je jeho útočiskom.
7 Kiežby spása Izraela prišla zo Siona! keď Hospodin privedie späť zajatie svojho ľudu, Jákob sa bude radovať a Izrael sa bude radovať.

KAPITOLA 15

1 (Žalm Dávidov.) Hospodine, kto bude bývať v tvojom príbytku? kto bude bývať na tvojom svätom vrchu?
2 Kto chodí spravodlivo, koná spravodlivosť a vo svojom srdci hovorí pravdu.
3 Kto nehryzie jazykom, nerobí zle svojmu blížnemu a neberie potupu proti svojmu blížnemu.
4 V ktorých očiach sa pohŕda hanebným človekom; ale ctí tých, čo sa boja Hospodina. Kto prisahá na svoje zlé, a nemení sa.
5 Kto nedáva svoje peniaze do úžery, ani neberie odmenu proti nevinnému. Ten, kto robí tieto veci, sa nikdy nepohne.

KAPITOLA 16

1 (Michtam z Dávida.) Zachovaj ma, Bože, lebo v teba dôverujem.
2 Duša moja, povedala si Hospodinovi: Ty si môj Pán, moja dobrota sa na teba nevzťahuje;
3 Ale svätým, ktorí sú na zemi, a znamenitým, v ktorých mám všetku záľubu.
4 Rozmnožia sa ich bolesti, ktoré sa ponáhľajú za iným bohom, ich krvavé liate obety nebudem obetovať a ich mená neprijmem do svojich úst.
5 Hospodin je dielom môjho dedičstva a môjho kalicha, ty zachovávaš môj údel.
6 Na príjemných miestach mi padnú šnúry; áno, mám dobré dedičstvo.
7 Dobrorečiť budem Hospodinovi, ktorý mi dal radu, moje opraty ma poučujú aj v noci.
8 Ustavične kladiem Hospodina pred seba, pretože je po mojej pravici, nepohnem sa.
9 Preto sa raduje moje srdce a plesá moja sláva, aj moje telo odpočíva v nádeji.
10 Lebo nenecháš moju dušu v pekle; ani nedopustíš, aby tvoj Svätý videl porušenie.
11 Cestu života mi ukážeš, v tvojej prítomnosti je plnosť radosti; po tvojej pravici sú rozkoše na veky.

KAPITOLA 17

1 (Modlitba Dávidova.) Počuj, Hospodine, právo, pozor na moje volanie, načúvaj na moju modlitbu, ktorá nevychádza z predstieraných pier.
2 Nech vyjde môj rozsudok z tvojej prítomnosti; nech tvoje oči hľadia na rovnaké veci.
3 Osvedčil si moje srdce; navštívil si ma v noci; skúšaš ma a nič nenájdeš; Som rozhodnutý, že moje ústa neprestúpia.
4 Čo sa týka ľudských skutkov, slovom tvojich rtov som sa zdržiaval od chodníkov ničiteľa.
5 Zdrž moje cesty na svojich chodníkoch, aby sa moje kroky nepošmykli.
6 Vzýval som ťa, lebo ma vyslyšíš, Bože, nakloň ku mne svoje ucho a počuj moju reč.
7 Prejav svoju podivuhodnú milosť, ó, ktorý zachraňuješ svojou pravicou tých, čo v teba dôverujú, od tých, čo proti nim povstávajú.
8 Zachovaj ma ako zrenicu oka, schovaj ma pod tieň svojich krídel,
9 Od bezbožných, ktorí ma utláčajú, od mojich smrteľných nepriateľov, ktorí ma obchádzajú.
10 Sú zavretí vo vlastnom tuku, svojimi ústami hovoria hrdo.
11 Teraz nás obkľúčili v našich krokoch, svoje oči sklonili k zemi;
12 Ako lev, ktorý je chamtivý svojej koristi, a ako keby mládenec číha v úkrytoch.
13 Vstaň, Hospodine, sklam ho, zvrhni ho, vysloboď moju dušu od bezbožníka, ktorým je tvoj meč.
14 Od ľudí, ktorí sú tvojou rukou, Pane, od ľudí sveta, ktorí majú svoj podiel v tomto živote a ktorých brucho naplňuješ svojím skrytým pokladom: sú plní detí a zvyšok svojho majetku ponechajú svojmu babenky.
15 Ja budem hľadieť na tvoju tvár v spravodlivosti, keď sa prebudím, nasýtim sa tvojou podobou.

KAPITOLA 18

1 (Hlavnému hudobníkovi, Žalm Dávidovho, služobníka Hospodinovho, ktorý hovoril Hospodinovi slová tejto piesne v deň, keď ho Hospodin vytrhol z ruky všetkých jeho nepriateľov a z ruky Saula. : A povedal: Budem ťa milovať, Pane, moja sila.
2 Hospodin je moja skala, moja pevnosť a môj vysloboditeľ; môj Bože, moja sila, v ktorú budem dôverovať; môj štít a roh môjho spasenia a moja vysoká veža.
3 Budem vzývať Hospodina, ktorý je hodný chvály, a tak budem zachránený od svojich nepriateľov.
4 Obkľúčili ma bolesti smrti a záplavy bezbožných ľudí ma vystrašili.
5 Obkľúčili ma pekelné bolesti, zabránili mi osídla smrti.
6 Vo svojom súžení som vzýval Hospodina a volal som k svojmu Bohu: počul môj hlas zo svojho chrámu a môj krik zaznel pred ním až do jeho uší.
7 Zem sa triasla a triasla; aj základy vrchov sa pohli a otriasli, pretože sa rozhneval.
8 Z jeho nozdier vyšiel dym a oheň z jeho úst pohltil, zapálilo sa ním uhlie.
9 Naklonil aj nebesia a zostúpil a pod jeho nohami bola tma.
10 A nasadol na cheruba a letel; áno, letel na krídlach vetra.
11 Urobil z tmy svoje úkryt; jeho pavilón okolo neho boli tmavé vody a husté oblaky neba.
12 Pri jase, ktorý bol pred ním, prešli jeho husté oblaky, krupobitie a žeravé uhlie.
13 Aj na nebesiach zahrmelo Hospodin a Najvyšší dal svoj hlas; krupobitie kamene a ohnivé uhlie.
14 Áno, vyslal svoje šípy a rozptýlil ich; a vystreľoval blesky a zneisťoval ich.
15 Vtedy boli videné vodné kanály a základy sveta boli objavené pri tvojom pokarhaní, Hospodine, pri dychu tvojich nozdier.
16 Poslal zhora, vzal ma, vytiahol ma z mnohých vôd.
17 Oslobodil ma od môjho silného nepriateľa a od tých, ktorí ma nenávideli, lebo boli pre mňa príliš silní.
18 Zabránili mi v deň môjho nešťastia, ale Hospodin bol mojím pobytom.
19 Aj mňa vyviedol na veľké miesto; vyslobodil ma, lebo mal vo mne záľubu.
20 Hospodin ma odmenil podľa mojej spravodlivosti; podľa čistoty mojich rúk mi odplatil.
21 Lebo som ostríhal cesty Hospodinove a neodstúpil som bezbožne od svojho Boha.
22 Lebo všetky jeho súdy boli predo mnou a jeho ustanovenia som neodňal odo mňa.
23 Aj ja som bol pred ním priamy a zdržal som sa svojej neprávosti.
24 Preto mi Hospodin odplatil podľa mojej spravodlivosti, podľa čistoty mojich rúk v jeho očiach.
25 S milosrdným sa ukážeš milosrdným; s priamym mužom sa ukážeš priamym;
26 Čistým sa ukážeš čistým; a s previnilcom sa ukážeš prešibaným.
27 Lebo ty zachrániš utrápený ľud; ale zníži vysoký vzhľad.
28 Lebo ty zapáliš moju sviecu, Hospodin, môj Boh, osvieti moju tmu.

29 Lebo pri tebe som prebehol vojsko; a pri svojom Bohu som preskočil múr.
30 Čo sa týka Boha, jeho cesta je dokonalá, slovo Hospodinovo je preverené, on je štítom pre všetkých, ktorí v neho dúfajú.
31 Lebo kto je Boh okrem Hospodina? alebo kto je skala okrem nášho Boha?
32 Je to Boh, ktorý ma opása silou a robí moju cestu dokonalou.
33 Urobil moje nohy ako nohy jeleňa a postavil ma na moje výšiny.
34 Učí moje ruky bojovať, takže oceľový luk je zlomený mojimi ramenami.
35 Ty si mi dal aj štít svojej spásy a tvoja pravica ma držala a tvoja miernosť ma urobila veľkým.
36 Zväčšil si moje kroky podo mnou, aby sa mi nepošmykli nohy.
37 Prenasledoval som svojich nepriateľov a dostihol som ich, ani som sa neobrátil, kým neboli zničení.
38 Zranil som ich, že nemohli vstať, padli mi pod nohy.
39 Lebo si ma opásal silou do boja, podmanil si si podo mňa tých, čo povstali proti mne.
40 Dal si mi aj šije mojich nepriateľov; aby som zničil tých, ktorí ma nenávidia.
41 Kričali, ale nebolo nikoho, kto by ich zachránil, až k Hospodinovi, ale neodpovedal im.
42 Potom som ich zmlátil ako prach pred vetrom, vyhnal som ich ako špinu na uliciach.
43 Ty si ma vytrhol z námahy ľudu; a ustanovil si ma za hlavu národov; ľud, ktorého som nepoznal, mi bude slúžiť.
44 Len čo o mne počujú, poslúchnu ma, cudzinci sa mi poddajú.
45 Cudzinci zmiznú a budú sa báť zo svojich blízkych miest.
46 Hospodin žije; a požehnaná moja skala; a nech je vyvýšený Boh mojej spásy.
47 Je to Boh, ktorý ma pomstí a podmaní si ľud podo mnou.
48 Oslobodzuje ma od mojich nepriateľov, áno, povyšuješ ma nad tých, čo povstávajú proti mne, vytrhol si ma z rúk násilníka.
49 Preto ti budem, Hospodine, ďakovať medzi národmi a ospevovať tvoje meno.
50 Veľké vyslobodenie dáva svojmu kráľovi; a preukazuje milosrdenstvo svojmu pomazanému, Dávidovi a jeho semenu naveky.

KAPITOLA 19

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) Nebesia oznamujú Božiu slávu; a obloha ukazuje dielo jeho rúk.
2 Deň ku dňu hovorí reč a noc k noci dáva poznanie.
3 Niet reči ani jazyka, kde by nebolo počuť ich hlas.
4 Ich rad sa tiahne po celej zemi a ich slová až do skončenia sveta. V nich postavil stánok slnku,
5 Ktorý je ako ženích vychádzajúci zo svojej komnaty a raduje sa ako silný muž, ktorý beží o preteky.
6 Jeho vychádzanie je od konca neba a jeho okruh až po jeho koniec a pred horúčavou nie je nič skryté.
7 Zákon Hospodinov je dokonalý, obracia dušu; svedectvo Hospodinovo je spoľahlivé, robí múdrych jednoduchých.
8 Prikázania Hospodinove sú správne, rozveseľujú srdce, prikázanie Hospodinovo je čisté, osvecuje oči.
9 Bázeň pred Hospodinom je čistá, naveky, súdy Hospodinove sú pravdivé a spravodlivé.
10 Žiadajú sa viac ako zlato, ba, ako veľa rýdzeho zlata, sladšie ako med a plást.
11 A nimi je tvoj služobník varovaný a za ich zachovávanie je veľká odmena.
12 Kto môže pochopiť jeho chyby? očisti ma od tajných chýb.
13 Chráň svojho služobníka aj od opovážlivých hriechov; nech nepanujú nado mnou, potom budem priamy a budem nevinný od veľkého prestúpenia.
14 Slová mojich úst a rozjímanie môjho srdca nech sú milé v tvojich očiach, Hospodine, moja sila a môj vykupiteľ.

KAPITOLA 20

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) Vyslyš ťa Hospodin v deň súženia; ochraňuj ťa meno Boha Jakobovho;
2 Pošli ti pomoc zo svätyne a posilni sa zo Siona;
3 Pamätaj na všetky svoje obetné dary a prijmi svoju zápalnú obeť; Selah.
4 Daj ti podľa svojho srdca a naplň všetky tvoje rady.
5 Budeme sa radovať z tvojej spásy a v mene svojho Boha vztýčime zástavy: Hospodin splní všetky tvoje prosby.
6 Teraz viem, že Hospodin zachraňuje svojho pomazaného; vyslyší ho zo svojho svätého neba spasiteľnou silou svojej pravice.
7 Niektorí dúfajú vo vozy a niektorí v kone, ale my si pamätáme meno Hospodina, svojho Boha.
8 Oni sú zvrhnutí a padli, ale my sme vstali a stojíme vzpriamene.
9 Zachráň, Pane, nech nás kráľ počuje, keď voláme.

KAPITOLA 21

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) Kráľ sa bude radovať z tvojej sily, Hospodine; a ako veľmi sa bude radovať z tvojej spásy!
2 Dal si mu túžbu jeho srdca a neodoprel si žiadosť jeho pier. Selah.
3 Ty mu v tom brániš dobrodeniami, na hlavu mu kladieš korunu z čistého zlata.
4 Žiadal od teba život, a ty si mu ho dal, a to na dlhé dni na veky vekov.
5 Jeho sláva je veľká v tvojom spasení, česť a velebnosť si položil na neho.
6 Veď ty si ho urobil najpožehnanejším naveky; rozradostnil si ho svojou tvárou.
7 Kráľ totiž dôveruje Hospodinovi a pre milosrdenstvo Najvyššieho sa nepohne.
8 Tvoja ruka nájde všetkých tvojich nepriateľov, tvoja pravica nájde tých, čo ťa nenávidia.
9 Urobíš ich ako ohnivú pec v čase svojho hnevu, Hospodin ich pohltí vo svojom hneve a pohltí ich oheň.
10 Ich ovocie vyhladíš zo zeme a ich semeno spomedzi synov človeka.
11 Lebo zamýšľali proti tebe zlé: vymýšľali si úskok, ktorý nedokážu vykonať.
12 Preto ich prinútiš, aby sa obrátili chrbtom, keď pripravíš svoje šípy na svoje tetivy proti ich tvári.

13 Buď vyvýšený, Hospodine, vo svojej sile, tak budeme spievať a chváliť tvoju silu.

KAPITOLA 22

1 (Hlavnému hudobníkovi na Ajeleth Šahar, Dávidov žalm.) Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? prečo si tak ďaleko od pomoci mi a od slov môjho revu?
2 Ó, môj Bože, volám vo dne, ale ty nepočúvaš; a v nočnej sezóne a nie som ticho.
3 Ale ty si svätý, ty, ktorý žiješ v chválach Izraela.
4 Naši otcovia dúfali v teba, dúfali, a ty si ich vyslobodil.
5 Volali k tebe a boli vyslobodení; dúfali v teba a nedali sa zahanbiť.
6 Ale ja som červ a nie človek; potupou ľudí a pohŕdaním ľudu.
7 Všetci, ktorí ma vidia, sa mi smejú na posmech: vystreľujú pery, krútia hlavou a hovoria:
8 Dúfal v Hospodina, že ho vyslobodí, nech ho vyslobodí, lebo má v ňom záľubu.
9 Ale ty si ma vyviedol z lona; dal si mi nádej, keď som bol na prsiach svojej matky.
10 Z lona som na teba hodený, ty si môj Boh od brucha mojej matky.
11 Nebuď odo mňa ďaleko; lebo ťažkosti sú blízko; lebo nemá kto pomôcť.
12 Obkľúčilo ma množstvo býkov, obkľúčili ma silné býčky z Bázana.
13 Zúrili na mňa ústami ako dravý a revúci lev.
14 Som rozliaty ako voda a všetky moje kosti sú vykĺbené, moje srdce je ako vosk; je roztavený uprostred mojich útrob.
15 Moja sila vyschla ako črep; a môj jazyk sa prilepí na moje čeľuste; a ty si ma priviedol do prachu smrti.
16 Lebo ma obkľúčili psi, obkľúčilo ma shromaždenie bezbožníkov, prebodli mi ruky a nohy.
17 Môžem povedať všetkým svojim kostiam: hľadia na mňa a hľadia na mňa.
18 Rozdelili si medzi sebou moje rúcha a hodili los o môj odev.
19 Ale nevzďaľuj sa odo mňa, Hospodine, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc.
20 Vysloboď moju dušu od meča; môj miláčik zo sily psa.
21 Zachráň ma pred tlamou leva, lebo si ma vypočul z rohov jednorožcov.
22 Oznámim tvoje meno svojim bratom, uprostred zhromaždenia ťa budem chváliť.
23 Vy, ktorí sa bojíte Hospodina, chváľte ho; celé semeno Jakobovo, oslavujte ho; a bojte sa ho, celé semeno Izraelovo.
24 Lebo nepohŕdal trápením utrápených, ani sa mu nezošklivil; ani pred ním neskryl svoju tvár; ale keď naňho volal, počul.
25 Moja chvála patrí tebe vo veľkom zhromaždení; svoje sľuby splním pred tými, ktorí sa ho boja.
26 Pokorní budú jesť a nasýtia sa, budú chváliť Hospodina, ktorí ho hľadajú, tvoje srdce bude žiť naveky.
27 Všetky končiny sveta sa rozpamätajú a obrátia sa k Hospodinovi a budú sa pred tebou klaňať všetky pokolenia národov.
28 Lebo kráľovstvo je Hospodinovo, a on je správcom medzi národmi.
29 Všetci tuční na zemi budú jesť a klaňať sa; všetci, čo zostupujú do prachu, sa budú pred ním klaňať, a nikto nemôže udržať nažive svoju dušu.
30 Bude mu slúžiť semeno; bude sa to počítať Pánovi za pokolenie.
31 Prídu a budú zvestovať jeho spravodlivosť ľudu, ktorý sa narodí, že to urobil.

KAPITOLA 23

1 (Žalm Dávidov.) Hospodin je môj pastier; nebudem chcieť.
2 Núti ma ľahnúť si na zelené pasienky, vodí ma popri tichých vodách.
3 Obnovuje moju dušu, vedie ma po chodníkoch spravodlivosti pre svoje meno.
4 Aj keby som kráčal údolím tieňa smrti, nebudem sa báť zlého, lebo si so mnou; tvoj prút a tvoja palica ma potešujú.
5 Pred mojimi nepriateľmi pripravuješ stôl predo mnou, hlavu mi potieraš olejom; môj pohár preteká.
6 Dobrota a milosrdenstvo ma budú prenasledovať po všetky dni môjho života a budem bývať v dome Hospodinovom naveky.

KAPITOLA 24

1 (Žalm Dávidov.) Pánova je zem a jej plnosť; svet a tí, ktorí v ňom bývajú.
2 Lebo ho založil na moriach a postavil na záplavách.
3 Kto vystúpi na vrch Hospodinov? alebo kto bude stáť na jeho svätom mieste?
4 Ten, kto má čisté ruky a čisté srdce; ktorý nepozdvihol svoju dušu k márnosti a neprisahal ľstivo.
5 Prijme požehnanie od Hospodina a spravodlivosť od Boha svojej spásy.
6 To je pokolenie tých, ktorí ho hľadajú, ktorí hľadajú tvoju tvár, Jakub. Selah.
7 Pozdvihnite svoje hlavy, brány; a pozdvihnite sa, dvere večnosti; a vojde Kráľ slávy.
8 Kto je tento Kráľ slávy? Hospodin silný a mocný, Hospodin mocný v boji.
9 Pozdvihnite svoje hlavy, brány; pozdvihnite ich, večné dvere; a vojde Kráľ slávy.
10 Kto je tento Kráľ slávy? Hospodin zástupov, on je Kráľ slávy. Selah.

KAPITOLA 25

1 (Žalm Dávidov.) K tebe, Hospodine, pozdvihujem svoju dušu.
2 Môj Bože, dôverujem v teba, nech sa nehanbím, nech nado mnou nezvíťazia moji nepriatelia.
3 Áno, nech sa nehanbí nikto, kto na teba čaká, nech sa hanbia tí, čo sa previnili bez príčiny.
4 Ukáž mi, Hospodine, svoje cesty; nauč ma svojim chodníkom.
5 Veď ma vo svojej pravde a uč ma, lebo ty si Boh mojej spásy; na teba čakám celý deň.
6 Pamätaj, Hospodine, na svoje milosrdenstvo a na svoju milosť; lebo boli odjakživa.

7 Nepamätaj na hriechy mojej mladosti ani na moje prestúpenia, pamätaj na mňa podľa svojho milosrdenstva, Hospodine, pre svoju dobrotu.
8 Dobrý a priamy je Hospodin, preto bude učiť hriešnikov ceste.
9 Pokorných bude viesť v súde a pokorných bude učiť svojej ceste.
10 Všetky chodníky Hospodinove sú milosrdenstvo a pravda pre tých, ktorí zachovávajú jeho zmluvu a jeho svedectvá.
11 Pre svoje meno, Hospodine, odpusť moju neprávosť; lebo je to skvelé.
12 Ktorý človek sa bojí Hospodina? bude ho učiť spôsobom, ktorý si zvolí.
13 Jeho duša bude bývať v pokoji; a jeho semeno zdedí zem.
14 Tajomstvo Hospodinovo je s tými, ktorí sa ho boja; a on im ukáže svoju zmluvu.
15 Moje oči sú stále upreté na Hospodina; lebo mi vytrhne nohy zo siete.
16 Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou; lebo som pustý a utrápený.
17 Ťažkosti môjho srdca sa zväčšujú, vyveď ma z mojich úzkostí.
18 Pozri na moje trápenie a moju bolesť; a odpusť mi všetky hriechy.
19 Uvažuj o mojich nepriateľoch; lebo ich je veľa; a nenávidia ma krutou nenávisťou.
20 Zachovaj moju dušu a vysloboď ma, nech nie som zahanbený; lebo dôverujem v teba.
21 Nech ma ochraňuje rýdzosť a úprimnosť; lebo čakám na teba.
22 Vykúp Izrael, Bože, zo všetkých jeho súžení.

KAPITOLA 26

1 (Žalm Dávidov.) Súď ma, Hospodine; lebo som chodil vo svojej rýdzosti, aj som dúfal v Hospodina; preto sa nebudem šmýkať.
2 Skúmaj ma, Hospodine, a skúšaj ma; vyskúšaj moje opraty a moje srdce.
3 Lebo tvoja milosť je pred mojimi očami a ja som chodil v tvojej pravde.
4 Nesedával som s márnomyseľnými ľuďmi a nevchádzam ani s klamármi.
5 Nenávidím zbor zlých; a nebude sedieť s bezbožnými.
6 Ruky si umyjem v nevinnosti, tak obídem tvoj oltár, Hospodine.
7 Aby som mohol publikovať s ďakovným hlasom a rozprávať o všetkých tvojich zázračných dielach.
8 Pane, milujem príbytok tvojho domu a miesto, kde prebýva tvoja česť.
9 Nezhromažďujte moju dušu s hriešnikmi ani môj život s krvavými ľuďmi.
10 V ktorých rukách je nešťastie a ich pravica je plná úplatkov.
11 Ja však budem chodiť vo svojej rýdzosti: vykúp ma a zmiluj sa nado mnou.
12 Moja noha stojí na rovnom mieste, v zhromaždeniach budem dobrorečiť Hospodinovi.

KAPITOLA 27

1 (Žalm Dávidov.) Hospodin je moje svetlo a moja spása; koho sa mám báť? Hospodin je sila môjho života; koho sa mám báť?
2 Keď na mňa prišli bezbožníci, moji nepriatelia a moji nepriatelia, aby zožrali moje telo, potkli sa a padli.
3 Aj keby sa proti mne utáborilo vojsko, moje srdce sa nebude báť, hoci by sa proti mne strhla vojna, v to sa spoľahnem.
4 Jednu vec som si želal od Hospodina, čo budem hľadať; aby som mohol bývať v dome Hospodinovom po všetky dni svojho života, aby som hľadel na krásu Hospodinovu a pýtal sa v jeho chráme.
5 Lebo v čase súženia ma ukryje vo svojom altánku, ukryje ma v úkryte svojho príbytku; postaví ma na skalu.
6 A teraz bude moja hlava vyvýšená nad mojich nepriateľov vôkol mňa, preto budem obetovať v jeho stánku obety radosti; Budem spievať, áno, budem spievať chvály Hospodinovi.
7 Počuj, Hospodine, keď volám svojím hlasom: zmiluj sa aj nado mnou a odpovedz mi!
8 Keď si povedal: Hľadajte moju tvár; moje srdce ti povedalo: Tvoju tvár, Pane, budem hľadať.
9 Neskrývaj svoju tvár ďaleko odo mňa; neodvrhuj svojho služobníka v hneve, bol si mi pomocou; neopúšťaj ma ani ma neopúšťaj, Bože mojej spásy.
10 Keď ma môj otec a moja matka opustia, vtedy si ma vezme Hospodin.
11 Ukáž ma svojej ceste, Hospodine, a veď ma po rovnej ceste pre mojich nepriateľov.
12 Nevydajte ma do vôle mojich nepriateľov, lebo proti mne povstávajú falošní svedkovia a krutí.
13 Bol by som omdlel, keby som neuveril, že uvidím dobrotu Hospodinovu v krajine živých.
14 Očakávaj na Hospodina, buď udatný, a posilní tvoje srdce, čakaj, hovorím, na Hospodina.

KAPITOLA 28

1 (Žalm Dávidov.) K tebe budem volať, Hospodine, moja skala; nemlč ku mne, aby som, keby si ku mne mlčal, nebol som ako tí, čo zostupujú do jamy.
2 Počuj hlas mojich prosieb, keď k tebe volám, keď dvíham ruky k tvojej svätej veštbe.
3 Neodťahuj ma s bezbožnými a s činiteľmi neprávosti, ktorí hovoria pokoj svojim blížnym, ale v ich srdciach je nešťastie.
4 Daj im podľa ich skutkov a podľa neprávosti ich snáh; daj im podľa diela ich rúk; dajte im ich púšť.
5 Pretože nedbajú na skutky Hospodinove ani na pôsobenie jeho rúk, zničí ich a nevybuduje.
6 Nech je zvelebený Hospodin, lebo vypočul hlas mojich prosieb.
7 Hospodin je moja sila a môj štít; moje srdce sa na neho spoliehalo a je mi pomáhané, preto sa moje srdce veľmi raduje; a svojou piesňou ho budem chváliť.
8 Hospodin je ich sila a on je spásonosná sila svojho pomazaného.
9 Zachráň svoj ľud a požehnaj svoje dedičstvo, nasýť ho a pozdvihni ho naveky.

KAPITOLA 29

1 (Žalm Dávidov.) Vzdávajte Hospodinovi, mocní, vzdávajte Hospodinovi slávu a silu.
2 Vzdaj Hospodinovi slávu, ktorá patrí jeho menu; klaňaj sa Pánovi v kráse svätosti.
3 Hlas Hospodinov je nad vodami, Boh slávy hrmí, Hospodin je nad mnohými vodami.
4 Hlas Hospodinov je mocný; hlas Hospodinov je plný velebnosti.
5 Hlas Hospodinov láme cedry; áno, Hospodin láme cédre Libanonu.
6 Necháva ich skákať ako teľa; Libanon a Sirion ako mladý jednorožec.
7 Hlas Hospodinov rozdeľuje plamene ohňa.
8 Hlas Hospodinov otriasa púšťou; Hospodin otriasa púšťou Kádeš.
9 Hlas Hospodinov privádza lane a objavuje lesy a v jeho chráme každý hovorí o svojej sláve.
10 Hospodin sedí nad potopou; áno, Hospodin sedí kráľom na veky.
11 Hospodin dá silu svojmu ľudu; Hospodin požehná svoj ľud pokojom.

KAPITOLA 30

1 (Žalm a pieseň pri posviacke domu Dávidovho.) Budem ťa oslavovať, Hospodine; lebo si ma povýšil a nedal si mojich nepriateľov, aby sa nado mnou radovali.
2 Pane, môj Bože, volal som k tebe a ty si ma uzdravil.
3 Pane, vyviedol si moju dušu z hrobu, zachoval si ma pri živote, aby som nezostúpil do jamy.
4 Spievajte Hospodinovi, jeho svätí, a vzdávajte vďaky pri spomienke na jeho svätosť.
5 Lebo jeho hnev trvá len chvíľu; v jeho prospech je život: plač môže trvať noc, ale radosť prichádza z rána.
6 A vo svojom blahobyte som povedal: Nikdy sa nepohnem.
7 Pane, svojou priazňou si upevnil môj vrch, skryl si svoju tvár a bol som znepokojený.
8 Volal som k tebe, Hospodine; a prosil som Hospodina.
9 Aký úžitok mám z mojej krvi, keď zostúpim do jamy? Či ťa bude chváliť prach? zvestuje tvoju pravdu?
10 Počuj, Hospodine, a zmiluj sa nado mnou: Pane, buď mi pomocníkom.
11 Obrátil si pre mňa moje smútok na tanec, vyzliekol si moje vrecovisko a opásal si ma radosťou;
12 Aby ťa moja sláva ospevovala a nemlčala. Hospodine, môj Bože, budem ti ďakovať na veky.

KAPITOLA 31

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) V teba, Hospodine, dôverujem; nech sa nikdy nehanbím, vysloboď ma vo svojej spravodlivosti.
2 Nakloň mi svoje ucho; vysloboď ma rýchlo, buď mojou pevnou skalou, domom obrany, aby si ma zachránil.
3 Lebo ty si moja skala a moja pevnosť; preto ma veď pre svoje meno a veď ma.
4 Vytiahnite ma zo siete, ktorú mi tajne nastražili, lebo si moja sila.
5 Do tvojej ruky porúčam svojho ducha, ty si ma vykúpil, Hospodine, Bože pravdy.
6 Nenávidel som tých, ktorí hľadia na lživé márnosti, ale dúfam v Hospodina.
7 Budem sa radovať a radovať z tvojho milosrdenstva, lebo si uvážil moje súženie; poznal si moju dušu v protivenstvách;
8 A nezavrel si ma do rúk nepriateľa, nohy si mi postavil do veľkej miestnosti.
9 Zmiluj sa nado mnou, Hospodine, lebo som v súžení, moje oko je pohltené žiaľom, áno, moja duša a moje brucho.
10 Lebo môj život sa míňa v žiali a moje roky v vzdychaní, moja sila mizne pre moju neprávosť, a moje kosti mi vyhynú.
11 Bol som potupou medzi všetkými svojimi nepriateľmi, ale najmä medzi susedmi, a postrachom pre svojich známych; tí, ktorí ma videli vonku, odo mňa utiekli.
12 Som zabudnutý ako mŕtvy muž bez mysle, som ako rozbitá nádoba.
13 Počul som totiž ohováranie mnohých, strach bol zo všetkých strán, keď sa spolu radili proti mne, chceli mi vziať život.
14 Ale ja som dúfal v teba, Hospodine, a povedal som: Ty si môj Boh.
15 Moje časy sú v tvojich rukách, vysloboď ma z rúk mojich nepriateľov a tých, čo ma prenasledujú.
16 Rozžiar svoju tvár nad svojím služobníkom, zachráň ma pre svoje milosrdenstvo.
17 Nech sa nehanbím, Hospodine; lebo som ťa vzýval: nech sa hanbia bezbožníci a nech mlčia v hrobe.
18 Ležiace pery nech sú umlčané; ktorí hrdo a pohŕdavo hovoria ťažké veci proti spravodlivým.
19 Ó, aká veľká je tvoja dobrota, ktorú si pripravil pre tých, čo sa ťa boja; ktoré si vykonal pre tých, čo v teba dúfajú, pred synmi človeka!
20 Skryješ ich v skrytosti svojej prítomnosti pred ľudskou pýchou, schováš ich v altánku pred hádkami jazykov.
21 Nech je zvelebený Hospodin, lebo mi preukázal svoje podivuhodné milosrdenstvo v opevnenom meste.
22 Lebo som vo svojom zhone povedal: Som vyťatý spred tvojich očí, no vypočul si hlas mojich prosieb, keď som k tebe volal.
23 Milujte Hospodina, všetci jeho svätí, lebo Hospodin ochraňuje verných a bohato odpláca pyšným.
24 Buďte odvážni a posilní vaše srdce, všetci, ktorí dúfate v Hospodina.

KAPITOLA 32

1 (Žalm Dávidov, Maschil.) Blahoslavený, komu je odpustené prestúpenie, ktorého hriech je prikrytý.
2 Blahoslavený muž, ktorému Hospodin nepočíta neprávosť a v duchu ktorého niet ľsti.
3 Keď som mlčal, moje kosti zostarli mojim revom po celý deň.
4 Vo dne i v noci ma ťažila tvoja ruka, moja vlhkosť sa premenila na sucho v lete. Selah.
5 Vyznal som ti svoj hriech a svoju neprávosť som neskryl. Povedal som: Vyznám svoje prestúpenia Hospodinovi; a ty si odpustil neprávosť môjho hriechu. Selah.

6 Lebo toto sa k tebe bude modliť každý zbožný v čase, keď ťa možno nájsť: v záplavách veľkých vôd sa k nemu určite nepriblížia.
7 Ty si moja skrýša; zachrániš ma od súženia; obkolesíš ma piesňami vyslobodenia. Selah.
8 Budem ťa poučovať a poučovať ťa o ceste, ktorou máš ísť: povediem ťa svojím okom.
9 Nebuďte ako kôň alebo ako mulica, ktorí nemajú rozum, ktorých ústa treba držať udidlom a uzdou, aby sa nepriblížili k tebe.
10 Bezbožníkov postihne mnoho zármutku, ale toho, kto dúfa v Hospodina, obkolesí milosrdenstvo.
11 Radujte sa v Hospodinovi, radujte sa, spravodliví, a plesajte, všetci, ktorí ste úprimného srdca.

KAPITOLA 33

1 Radujte sa v Hospodinovi, spravodliví, lebo chvála je slušná pre priamych.
2 Chváľte Hospodina na harfe, spievajte mu na žaltári a na desaťstrunovom nástroji.
3 Spievajte mu novú pieseň; hrať šikovne s hlasným hlukom.
4 Lebo slovo Hospodinovo je správne; a všetky jeho skutky sa konajú v pravde.
5 Miluje spravodlivosť a súd, zem je plná Hospodinovej dobroty.
6 Slovom Hospodinovým boli utvorené nebesia; a celý ich zástup dychom jeho úst.
7 Shromažďuje morské vody ako hromadu, hromadí hlbinu v zásobárňach.
8 Nech sa celá zem bojí Hospodina, všetci obyvatelia sveta nech sa ho boja.
9 Lebo hovoril, a stalo sa; prikázal a stála pevne.
10 Hospodin ruší rady pohanov, ničí úklady ľudu.
11 Rada Hospodinova trvá na veky, myšlienky jeho srdca po všetky pokolenia.
12 Požehnaný národ, ktorého Bohom je Hospodin; a ľud, ktorý si vyvolil za svoje dedičstvo.
13 Hospodin hľadí z neba; vidí všetkých synov človeka.
14 Z miesta svojho bývania hľadí na všetkých obyvateľov zeme.
15 Utvára ich srdcia podobne; zvažuje všetky ich skutky.
16 Niet kráľa zachráneného množstvom zástupu, mocného nezachráni ani veľká sila.
17 Kôň je márnomyseľný pre istotu, ani nikoho nezachráni svojou veľkou silou.
18 Hľa, oko Hospodinovo je na tých, ktorí sa ho boja, na tých, ktorí dúfajú v jeho milosrdenstvo;
19 Vyslobodiť ich dušu od smrti a udržať ich pri živote v hlade.
20 Naša duša čaká na Hospodina, on je naša pomoc a náš štít.
21 Lebo v ňom sa bude radovať naše srdce, lebo sme dúfali v jeho sväté meno.
22 Tvoje milosrdenstvo, Hospodine, nech je nad nami, ako dúfame v teba.

KAPITOLA 34

1 (Žalm Dávidov, keď zmenil svoje správanie pred Abimelechom, ktorý ho odohnal a odišiel.) Budem dobrorečiť Hospodinovi v každom čase, jeho chvála bude ustavične v mojich ústach.
2 Moja duša sa bude chváliť v Hospodinovi, pokorní to počujú a budú sa radovať.
3 Velebte so mnou Hospodina a spolu vyvyšujme jeho meno.
4 Hľadal som Hospodina, vyslyšal ma a vytrhol ma zo všetkých mojich obáv.
5 Pozreli sa na neho a osvietili sa a ich tváre sa nehanbili.
6 Tento chudobný kričal a Hospodin ho vyslyšal a zachránil ho zo všetkých jeho súžení.
7 Anjel Hospodinov sa utáborí okolo tých, čo sa ho boja, a vyslobodzuje ich.
8 Okúste a presvedčte sa, že Hospodin je dobrý, blahoslavený je muž, ktorý sa na neho spolieha.
9 Bojte sa Hospodina, jeho svätí, lebo nemajú núdzu tí, ktorí sa ho boja.
10 Lvíčatá majú nedostatok a trpia hladom, ale tí, čo hľadajú Hospodina, nebudú chcieť nič dobré.
11 Poďte, deti, počúvajte ma, naučím vás bázeň pred Hospodinom.
12 Ktorý človek túži po živote a miluje mnoho dní, aby videl dobro?
13 Chráň svoj jazyk od zlého a svoje pery pred ľsťou.
14 Odstúp od zlého a rob dobro; hľadaj pokoj a usiluj sa oň.
15 Oči Hospodinove hľadia na spravodlivých a jeho uši sú otvorené ich kriku.
16 Tvár Hospodinova je proti tým, čo páchajú zlo, aby vyhladil pamiatku na nich zo zeme.
17 Spravodliví volajú a Hospodin ich vypočuje a vyslobodí ich zo všetkých ich súžení.
18 Pán je blízky tým, ktorí majú zlomené srdce; a zachraňuje tých, ktorí sú skrúšeného ducha.
19 Mnohé sú trápenia spravodlivých, ale Hospodin ho zo všetkých vyslobodzuje.
20 Všetky svoje kosti si stráži, ani jedna nie je zlomená.
21 Zlo zabije bezbožných, a tí, čo nenávidia spravodlivých, pustnú.
22 Hospodin vykúpi dušu svojich služobníkov, a nikto z tých, ktorí v neho dúfajú, nebude spustošený.

KAPITOLA 35

1 (Žalm Dávidov.) Prihováraj sa, Hospodine, za moju vec s tými, ktorí sa so mnou boria, bojuj proti tým, čo bojujú proti mne.
2 Chyť sa štítu a štítu a postav sa o moju pomoc.
3 Natiahnite aj kopiju a zastavte cestu tým, ktorí ma prenasledujú. Povedz mojej duši: Ja som tvoja spása.
4 Nech sú zahanbení a zahanbení tí, ktorí hľadajú moju dušu;
5 Nech sú ako plevy pred vetrom, a nech ich prenasleduje anjel Hospodinov.
6 Ich cesta nech je tmavá a klzká, a nech ich prenasleduje anjel Hospodinov.
7 Lebo bez príčiny mi skryli svoju sieť do jamy, ktorú bez príčiny vykopali pre moju dušu.
8 Nech príde na neho skaza nepozorovane; a nech sa zachytí jeho sieť, ktorú ukryl.
9 A moja duša sa bude radovať v Pánovi, bude sa radovať z jeho spasenia.

10 Všetky moje kosti povedia: Pane, kto je ti podobný, ktorý vyslobodzuješ chudobných od toho, ktorý je pre neho príliš silný, áno, chudobných a núdznych od toho, ktorý ho kazí?
11 Povstali falošní svedkovia; podriadili mi veci, o ktorých som nevedel.
12 Odmenili ma zlým za dobré na skazu mojej duše.
13 Ale ja, keď boli chorí, som mal odev vo vrecovine. Pokoril som svoju dušu pôstom. a moja modlitba sa vrátila do môjho lona.
14 Zachoval som sa, akoby to bol môj priateľ alebo brat, ťažko som sa poklonil ako ten, čo smúti za matkou.
15 Ale v mojom súžení sa radovali a zhromaždili sa; áno, ubozí sa zhromaždili proti mne, a ja som to nevedel; roztrhali ma a neprestali:
16 S pokryteckými posmievačkami na hostinách škrípali na mňa zubami.
17 Pane, dokedy sa budeš pozerať? zachráň moju dušu pred ich zničením, môj miláčik pred levmi.
18 Budem ťa chváliť vo veľkom zhromaždení, budem ťa chváliť medzi mnohými ľuďmi.
19 Moji nepriatelia nech sa neradujú nado mnou neprávom, ani nech žmurkajú okom, ktorí ma bez príčiny nenávidia.
20 Lebo nehovoria o pokoji, ale vymýšľajú klamstvá proti tým, ktorí sú v krajine ticho.
21 Áno, otvorili svoje ústa na mňa a povedali: Aha, aha, naše oko to videlo.
22 Toto si videl, Pane, nemlč, Pane, nevzďaľuj sa odo mňa.
23 Prebuď sa a prebuď sa k môjmu súdu, k mojej veci, môj Boh a môj Pán.
24 Súď ma, Hospodine, môj Bože, podľa svojej spravodlivosti; a nech sa neradujú nado mnou.
25 Nech si nehovoria v srdci: Ach, tak by sme to mali, nech nehovoria: Pohltili sme ho!
26 Nech sú spolu zahanbení a uvedení do zmätku, ktorí sa radujú z môjho ublíženia, nech sú oblečení do hanby a hanby, ktorí sa proti mne vyvyšujú.
27 Nech jasajú a jasajú tí, ktorí milujú moju spravodlivú vec, a nech hovoria ustavične: Nech je zvelebený Pán, ktorý má záľubu v blahobyte svojho služobníka!
28 A môj jazyk bude hovoriť o tvojej spravodlivosti a o tvojej chvále celý deň.

KAPITOLA 36

1 (Hlavnému hudobníkovi, Žalm Dávida, služobníka Hospodinovho.) Previnenie bezbožných hovorí v mojom srdci, že niet bázne pred Bohom.
2 Lebo sa lichotí sám sebe, kým sa jeho neprávosť nezistí ako ohavná.
3 Slová jeho úst sú neprávosť a klam; prestal byť múdrym a konať dobro.
4 Na svojom lôžku vymýšľa nešťastie; stavia sa na cestu, ktorá nie je dobrá; neznáša zlého.
5 Tvoje milosrdenstvo, Pane, je v nebesiach; a tvoja vernosť siaha až po oblaky.
6 Tvoja spravodlivosť je ako veľké vrchy; Tvoje súdy sú hlboká hĺbka, Hospodine, ty ochraňuješ človeka i hovädo.
7 Aká veľká je tvoja milosť, Bože! Preto synovia človeka vkladajú svoju dôveru do tieňa tvojich krídel.
8 Tukom tvojho domu sa nasýtia; a napojíš ich riekou svojich rozkoší.
9 Lebo u teba je prameň života, v tvojom svetle uvidíme svetlo.
10 Ó, pokračuj vo svojej milosti k tým, ktorí ťa poznajú; a tvoja spravodlivosť pre úprimného srdca.
11 Noha pýchy nech nepríde na mňa a ruka bezbožných nech ma nesťahuje.
12 Padli činitelia neprávosti, sú zvrhnutí a nebudú môcť vstať.

KAPITOLA 37

1 (Žalm Dávidov.) Netráp sa pre zločincov ani nezáviď činiteľom neprávosti.
2 Čoskoro budú vyťaté ako tráva a uschnú ako zelená bylina.
3 Dúfaj v Hospodina a rob dobre; tak budeš bývať v zemi a veru budeš sa nasýtiť.
4 Raduj sa aj ty v Hospodinovi; a dá ti túžby tvojho srdca.
5 Zver svoju cestu Hospodinovi; dôveruj aj jemu; a on to vykoná.
6 A vynesie tvoju spravodlivosť ako svetlo a tvoj súd ako poludnie.
7 Odpočívaj v Pánovi a trpezlivo naňho čakaj; netráp sa pre toho, komu sa darí na jeho ceste, pre človeka, ktorý míňa neprávosti.
8 Prestaň od hnevu a zanechaj hnev, netráp sa páchaním zla.
9 Lebo zločinci budú vyhladení, ale tí, čo očakávajú na Hospodina, zdedia zem.
10 Lebo ešte chvíľku a bezbožníka už nebude; áno, budeš usilovne uvažovať o jeho mieste, a nebude.
11 Ale pokorní zdedia zem; a budú sa tešiť v hojnosti pokoja.
12 Bezbožný spriada úklady proti spravodlivému a škrípe na neho zubami.
13 Pán sa mu bude smiať, lebo vidí, že prichádza jeho deň.
14 Bezbožní vytasili meč a naklonili svoj luk, aby zhadzovali chudobných a biednych a zabíjali tých, ktorí sú úprimní.
15 Ich meč vojde do ich vlastného srdca a ich luky budú zlomené.
16 Málo, čo má spravodlivý, je lepšie ako bohatstvo mnohých bezbožníkov.
17 Ramená bezbožníkov budú zlomené, ale Hospodin podopiera spravodlivých.
18 Hospodin pozná dni bezúhonných a ich dedičstvo bude naveky.
19 Nebudú sa hanbiť v čase zla a v dňoch hladu sa nasýtia.
20 Ale bezbožníci zahynú a nepriatelia Hospodinovi budú ako tuk baránkov; v dym strávia.
21 Bezbožný si požičiava a nespláca, ale spravodlivý preukazuje milosrdenstvo a dáva.
22 Lebo tí, ktorí budú od neho požehnaní, zdedia zem; a tí, čo budú od neho zlorečení, budú vyťatí.
23 Kroky dobrého muža riadi Hospodin a má záľubu v jeho ceste.
24 Aj keby padol, nebude zvrhnutý, lebo Hospodin ho podopiera svojou rukou.
25 Bol som mladý a teraz som starý; no nevidel som spravodlivého opusteného, ani jeho semeno žobrať chlieb.
26 On je vždy milosrdný a požičiava; a jeho semeno je požehnané.

27 Odstúp od zlého a rob dobre; a bývať naveky.
28 Lebo Hospodin miluje súd a neopúšťa svojich svätých; budú zachované na veky, ale semeno bezbožných bude vyťaté.
29 Spravodliví zdedia krajinu a budú v nej bývať naveky.
30 Ústa spravodlivého hovoria múdrosť a jeho jazyk hovorí o súde.
31 Zákon jeho Boha je v jeho srdci; žiadny z jeho krokov sa nebude skĺznuť.
32 Bezbožný hľadí na spravodlivého a snaží sa ho zabiť.
33 Hospodin ho nenechá v jeho rukách a neodsúdi ho, keď bude súdený.
34 Čakaj na Hospodina a drž sa jeho cesty, a povýši ťa, aby si zdedil krajinu; keď budú vyťatí bezbožníci, uvidíš.
35 Videl som bezbožníka vo veľkej moci, ako sa rozprestiera ako zelený bobkový strom.
36 On však zomrel, a hľa, nebolo ho; áno, hľadal som ho, ale nenašiel som ho.
37 Označ dokonalého muža a pozri na priameho, lebo koniec toho muža je pokoj.
38 Ale priestupníci budú spolu zničení, koniec bezbožných bude vyťatý.
39 Ale spása spravodlivých je od Hospodina, on je ich silou v čase súženia.
40 A Hospodin im pomôže a vyslobodí ich, vyslobodí ich od bezbožných a zachráni ich, pretože v neho dúfajú.

KAPITOLA 38

1 (Žalm Dávidov na pamiatku.) Hospodine, nekarhaj ma vo svojom hneve, ani ma netrestaj vo svojom rozhorčení.
2 Tvoje šípy sa pevne zapichujú do mňa a tvoja ruka ma tlačí.
3 Na mojom tele niet zdravia pre tvoj hnev; ani niet odpočinku v mojich kostiach pre môj hriech.
4 Lebo moje neprávosti prešli cez moju hlavu, ako ťažké bremeno sú pre mňa ťažké.
5 Moje rany zapáchajú a sú poškodené pre moju hlúposť.
6 Trápim sa; Som veľmi poklonený; Celý deň smútim.
7 Moje bedrá sú totiž naplnené odpornou chorobou a v mojom tele niet zdravia.
8 Som slabý a zlomený, reval som pre nepokoj svojho srdca.
9 Pane, pred tebou je všetka moja túžba; a moje stonanie nie je skryté pred tebou.
10 Moje srdce dychtí, moja sila ma slabne, čo sa týka svetla mojich očí, aj to sa odo mňa vytratilo.
11 Moji milenci a moji priatelia stoja bokom od mojej bolesti; a moji príbuzní stoja ďaleko.
12 Aj tí, čo sa usilujú o môj život, kladú mi osídlo, a tí, čo hľadajú moje zlé, hovoria neprávosti a celý deň si vymýšľajú podvody.
13 Ale ja ako hluchý som nepočul; a bol som ako nemý, ktorý neotvára ústa.
14 Bol som teda ako človek, ktorý nepočuje a v ústach ktorého niet výčitiek.
15 Lebo v teba, Hospodine, dúfam, vypočuješ, Pane, Bože môj.
16 Lebo som povedal: Počujte ma, aby sa inak neradovali nado mnou.
17 Lebo som pripravený zastaviť sa a môj zármutok je neustále predo mnou.
18 Lebo vyhlásim svoju neprávosť; Budem ľutovať svoj hriech.
19 Moji nepriatelia sú však živí a silní, a množí sa tí, ktorí ma nenávidia neprávom.
20 Aj tí, ktorí odplácajú zlým za dobré, sú mojimi protivníkmi; pretože sa riadim tým, čo je dobré.
21 Neopúšťaj ma, Hospodine, Bože môj, nevzďaľuj sa odo mňa.
22 Ponáhľaj sa mi pomôcť, Pane, moja spása.

KAPITOLA 39

1 (Hlavnému hudobníkovi, Jedutúnovi, Dávidov žalm.) Povedal som: Budem dbať na svoje cesty, aby som nehrešil jazykom. ja.
2 mlčal som, mlčal som aj od dobra; a môj smútok sa rozprúdil.
3 Moje srdce bolo vo mne horúce, keď som premýšľal, že oheň horel, potom som hovoril jazykom,
4 Pane, daj mi poznať môj koniec a mieru mojich dní, čo je to; aby som vedel, aký som krehký.
5 Hľa, spravil si moje dni ako na šírku ruky; a môj vek je ako nič pred tebou: veru každý človek vo svojom najlepšom stave je úplne márnivosť. Selah.
6 Istotne každý chodí v márnom predstavení, istotne sa nadarmo znepokojuje, hromadí bohatstvo a nevie, kto ho zhromaždí.
7 A teraz, Pane, na čo čakám? moja nádej je v tebe.
8 Vytrhni ma zo všetkých mojich prestúpení, nerob zo mňa potupu bláznov.
9 Bol som nemý, neotvoril som svojich úst; pretože si to urobil.
10 Odstráň odo mňa svoju ranu, pohltí ma rana tvojej ruky.
11 Keď karháš človeka za neprávosť, nechávaš jeho krásu zožierať ako moľ: každý je márnosť. Selah.
12 Vypočuj, Hospodine, moju modlitbu a nakloň uši k môjmu volaniu; nemlčuj moje slzy, lebo som u teba pohostín a pohostín, ako boli všetci moji otcovia.
13 Ó, ušetri ma, aby som nabral silu, skôr ako odtiaľto pôjdem, a nebudem viac.

KAPITOLA 40

1 (Hlavnému hudobníkovi, Žalm Dávidov.) Trpezlivo som čakal na PÁNA; a naklonil sa ku mne a počul môj krik.
2 Aj mňa vyviedol z hroznej jamy, z bahnitej hliny, postavil moje nohy na skalu a upevnil moje cesty.
3 A vložil mi do úst novú pieseň, chválu nášmu Bohu; mnohí to uvidia, budú sa báť a budú dúfať v Hospodina.
4 Blahoslavený človek, ktorý sa spolieha na Hospodina a neváži si pyšných, ani tých, ktorí sa vyhýbajú lži.
5 Mnohé, Pane, môj Bože, sú tvoje divné skutky, ktoré si vykonal, a tvoje myšlienky, ktoré sa týkajú nás; tebe sa nedajú pripočítať. možno očíslovať.
6 Obety a dary si nechcel; moje uši si otvoril: zápalnú obeť ani obeť za hriech nepožaduješ.
7 Vtedy som povedal: Hľa, prichádzam, vo zväzku knihy je napísané o mne,
8 Rád plním tvoju vôľu, Bože môj, áno, tvoj zákon je v mojom srdci.
9 Zvestoval som spravodlivosť vo veľkom zhromaždení, hľa, nezdržal som svojich pier, Hospodine, ty vieš.

10 Tvoju spravodlivosť som neskryl vo svojom srdci; Oznámil som tvoju vernosť a tvoje spasenie, neskryl som tvoju milosť a tvoju pravdu pred veľkým zhromaždením.

11, Pane, neodopieraj mi svoje milosrdenstvo, nech ma ustavične chráni tvoja milosť a tvoja pravda.

12 Lebo ma obkľúčilo nespočetné množstvo zla, moje neprávosti sa ma zmocnili, takže nemôžem hľadieť hore; je ich viac ako vlasov na mojej hlave, preto mi ochabuje srdce.

13 Nech sa páči, Hospodine, vyslobodíš ma, Pane, ponáhľaj sa mi na pomoc.

14 Nech sú spolu zahanbení a zahanbení, ktorí hľadajú moju dušu, aby ju zničili; nech sú zahnaní a zahanbení, ktorí mi prajú zlo.

15 Nech sú pustati za odplatu svojej hanby, ktorí mi hovoria: Aha, aha.

16 Nech sa radujú a radujú z teba všetci, ktorí ťa hľadajú; tí, ktorí milujú tvoje spasenie, nech ustavične hovoria: Nech je zvelebený Hospodin!

17 Ale ja som chudobný a biedny; ale Pán na mňa myslí: ty si moja pomoc a môj vysloboditeľ; nezdržuj sa, ó môj Bože.

KAPITOLA 41

1 (Hlavnému hudobníkovi, Žalm Dávidov.) Blahoslavený, kto hľadí na chudobného, Hospodin ho vyslobodí v čas súženia.

2 Hospodin ho zachová a zachová pri živote; a bude požehnaný na zemi, a nevydáš ho do vôle jeho nepriateľov.

3 Hospodin ho posilní na lôžku chradnutia, celé jeho lôžko ustelieš v jeho chorobe.

4 Povedal som: Pane, zmiluj sa nado mnou, uzdrav moju dušu; lebo som zhrešil proti tebe.

5 Moji nepriatelia o mne hovoria zle: Kedy zomrie a jeho meno zanikne?

6 A ak ma príde pozrieť, hovorí márnosť; jeho srdce si zhromažďuje neprávosť; keď ide do cudziny, povie to.

7 Všetci, ktorí ma nenávidia, šepkajú proti mne, vymýšľajú proti mne moje zlé.

8 Hovoria, že sa k nemu pevne prilne zlá choroba, a teraz, keď leží, už nevstane.

9 Áno, môj známy priateľ, ktorému som dôveroval a ktorý jedol z môjho chleba, zdvihol pätu proti mne.

10 Ale ty, Pane, zmiluj sa nado mnou a pozdvihni ma, aby som im odplatil.

11 Podľa toho viem, že ma máš rád, lebo môj nepriateľ nado mnou nezvíťazí.

12 A ty ma podopieraš v mojej rýdzosti a postavíš ma pred svoju tvár naveky.

13 Nech je zvelebený Hospodin, Boh Izraela, od vekov až na veky. Amen a Amen.

KAPITOLA 42

1 (Hlavnému hudobníkovi Maschilovi za synov Kórachových.) Ako dychčí jeleň za vodnými potokmi, tak dychčí moja duša za tebou, Bože.

2 Moja duša žízni po Bohu, po Bohu živom. Kedy prídem a ukážem sa pred Bohom?

3 Moje slzy sú mojím pokrmom vo dne i v noci, kým mi neustále hovoria: Kde je tvoj Boh?

4 Keď si na to spomeniem, vylievam v sebe svoju dušu, lebo som išiel so zástupom, išiel som s nimi do Božieho domu s hlasom radosti a chvály, so zástupom, ktorý svätil.

5 Prečo si zvrhnutá, duša moja? a prečo sa vo mne znepokojuješ? dúfaj v Boha, lebo ho ešte budem chváliť za pomoc jeho tváre.

6 Môj Bože, moja duša je uvrhnutá vo mne, preto si ťa budem pamätať z Jordánu a Hermončanov z vrchu Mizar.

7 Hlboké volá do hlbín pri hluku tvojich chrličov; všetky tvoje vlny a tvoje prívaly ma prešli.

8 Hospodin však prikáže svoju milosť vo dne a v noci bude so mnou jeho pieseň a moja modlitba k Bohu môjho života.

9 Poviem Bohu, moja skala: Prečo si na mňa zabudol? prečo smútim pre útlak nepriateľa?

10 Ako s mečom v mojich kostiach ma potupujú moji nepriatelia; kým mi každý deň hovoria: Kde je tvoj Boh?

11 Prečo si zvrhnutá, duša moja? a prečo si vo mne znepokojený? dúfaj v Boha, lebo ešte budem chváliť toho, ktorý je zdravím mojej tváre, a môjho Boha.

KAPITOLA 43

1 Súď ma, ó, Bože, a obhajuj moju vec proti bezbožnému národu, osloboď ma od ľstivého a nespravodlivého človeka.

2 Lebo ty si Boh mojej sily, prečo ma zavrhuješ? prečo smútim pre útlak nepriateľa?

3 Zošli svoje svetlo a svoju pravdu, nech ma vedú; nech ma privedú na tvoj svätý vrch a do tvojich príbytkov.

4 Potom pôjdem k Božiemu oltáru, k Bohu svojou nesmiernou radosťou; áno, na harfe ťa budem chváliť, Bože, môj Bože.

5 Prečo si zvrhnutá, duša moja? a prečo si vo mne znepokojený? dúfaj v Boha, lebo ešte budem chváliť toho, ktorý je zdravím mojej tváre, a mojím Bohom.

KAPITOLA 44

1 (Hlavnému hudobníkovi pre synov Kórachových Maschilovi.) Na vlastné uši sme počuli, Bože, naši otcovia nám rozprávali, aké dielo si robil za ich dní, za starých čias.

2 Ako si svojou rukou vyhnal pohanov a zasadil si ich; ako si sužoval ľud a vyháňal si ho.

3 Lebo nedostali krajinu do vlastníctva vlastným mečom, ani ich vlastné rameno ich nezachránilo, ale tvoja pravica a tvoje rameno a svetlo tvojej tváre, pretože si im prejavil priazeň.

4 Ty si môj Kráľ, Bože, prikaz vyslobodiť Jakobovi.

5 Cez teba zatlačíme svojich nepriateľov, v tvojom mene pošliapeme tých, ktorí povstávajú proti nám.

6 Lebo nebudem dôverovať svojmu luku a môj meč ma nezachráni.

7 Ale ty si nás zachránil od našich nepriateľov a zahanbil si tých, ktorí nás nenávideli.

8 V Bohu sa chválime každý deň a chválime tvoje meno naveky. Selah.

9 Ale ty si odhodil a zahanbil nás; a nevychádza s našimi armádami.

10 Odvrátil si nás od nepriateľa, a tí, čo nás nenávidia, si kazia.

11 Dal si nás ako ovce určené za mäso; a rozptýlil nás medzi pohanov.

12 Darmo predávaš svoj ľud a svoje bohatstvo nezväčšíš za jeho cenu.
13 Ty z nás robíš potupu našim blížnym, posmech a posmech tým, ktorí sú okolo nás.
14 Ty z nás robíš príslovie medzi pohanmi, kývanie hlavou medzi ľudom.
15 Môj zmätok je neustále predo mnou a hanba mojej tváre ma pokrýva,
16 Pre hlas toho, kto sa rúha a rúha sa; kvôli nepriateľovi a pomstiteľovi.
17 Toto všetko prišlo na nás; ale nezabudli sme na teba a neurobili sme falošne v tvojej zmluve.
18 Naše srdce sa neobrátilo, ani naše kroky nesklonili z tvojej cesty;
19 Aj keď si nás veľmi zlomil na mieste drakov a zahalil si nás do tieňa smrti.
20 Ak sme zabudli na meno svojho Boha alebo sme vystreli ruky k cudziemu bohu;
21 Či to Boh nepreskúma? lebo pozná tajomstvá srdca.
22 Áno, pre teba sme zabíjaní celý deň; sme počítaní ako ovce na zabitie.
23 Prebuď sa, Pane, prečo spíš? vstaň, nezavrhni nás na veky.
24 Prečo skrývaš svoju tvár a zabúdaš na naše trápenie a na náš útlak?
25 Lebo naša duša je sklonená k prachu, naše brucho sa prichytáva k zemi.
26 Povstaň nám na pomoc a vykúp nás pre svoje milosrdenstvo.

KAPITOLA 45

1 (Hlavnému hudobníkovi na Šošannim, pre synov Kórachových, Maschilovi, Pieseň lások.) Moje srdce hovorí o dobrej veci: Hovorím o veciach, ktoré som urobil pre kráľa: môj jazyk je pero pripravený spisovateľ.
2 Si krajší ako ľudské deti, milosť je vyliata na tvojich perách, preto ťa Boh požehnal naveky.
3 Pripáš si svoj meč na svoje bedrá, ty najmocnejší, so svojou slávou a svojou velebnosťou.
4 A vo svojej velebnosti jazdi dobre pre pravdu, miernosť a spravodlivosť; a tvoja pravica ťa naučí hrozným veciam.
5 Tvoje šípy sú ostré v srdci kráľových nepriateľov; čím ľudia padajú pod teba.
6 Tvoj trón, Bože, je na veky vekov: žezlo tvojho kráľovstva je žezlo pravé.
7 Miluješ spravodlivosť a nenávidíš bezbožnosť, preto ťa Boh, tvoj Boh, pomazal olejom radosti nad tvojich druhov.
8 Všetky tvoje rúcha voňajú myrhou, aloou a kasiou z palácov zo slonoviny, čím ťa rozradostňujú.
9 Kráľovské dcéry boli medzi tvojimi čestnými ženami, po tvojej pravici stála kráľovná v zlate z Ofíru.
10 Počuj, dcéra, a zváž a nakloň svoje ucho; zabudni aj na svoj ľud a na dom svojho otca;
11 Tak bude kráľ veľmi túžiť po tvojej kráse, lebo on je tvoj Pán; a klaňaj sa mu.
12 A dcéra Týru tam bude s darom; aj bohatí z ľudu budú prosiť o tvoju priazeň.
13 Kráľova dcéra je celá slávna vo vnútri, jej odev je z tepaného zlata.
14 Ku kráľovi ju prinesú vo vyšívaných šatách; panny, jej spoločníčky, ktoré ju budú nasledovať, budú privedené k tebe.
15 S radosťou a plesaním ich privedú, vojdú do kráľovského paláca.
16 Namiesto tvojich otcov budú tvoje deti, ktorých ustanovíš za kniežatá na celej zemi.
17 Zapamätám si tvoje meno vo všetkých pokoleniach, preto ťa bude ľud chváliť na veky vekov.

KAPITOLA 46

1 (Hlavnému hudobníkovi pre synov Kóracha, Pieseň nad Alamotom.) Boh je naše útočisko a sila, veľmi prítomná pomoc v ťažkostiach.
2 Preto sa nebudeme báť, aj keď sa zem pohne a vrchy sa prenesú doprostred mora;
3 Hoci jeho vody hučia a chvejú sa, hoci sa vrchy trasú od jeho opuchu. Selah.
4 Je rieka, ktorej potoky obveseľujú Božie mesto, sväté miesto príbytkov Najvyššieho.
5 Boh je uprostred nej; ona sa nepohne: Boh jej pomôže, a to právo skoro.
6 Pohania zúrili, kráľovstvá boli pohnuté: vydal svoj hlas, zem sa roztopila.
7 Hospodin zástupov je s nami; Boh Jakobov je naším útočiskom. Selah.
8 Poďte, hľa, skutky Hospodinove, aké spustošenie učinil na zemi.
9 Zastavuje vojny až do konca zeme; láme lučište a kopiju seká na kusy; spáli voz v ohni.
10 Mlč a vedz, že ja som Boh: budem vyvýšený medzi pohanmi, budem vyvýšený na zemi.
11 Hospodin zástupov je s nami; Boh Jakobov je naším útočiskom. Selah.

KAPITOLA 47

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm pre synov Kórachových.) Tlieskajte rukami, všetci ľudia; kričte k Bohu víťazným hlasom.
2 Lebo Najvyšší Hospodin je hrozný; on je veľký Kráľ nad celou zemou.
3 Podrobí si ľud pod nami a národy pod naše nohy.
4 Vyberie nám naše dedičstvo, znamenitosť Jakoba, ktorého miloval. Selah.
5 Boh vystúpil s krikom, Hospodin so zvukom trúby.
6 Ospevujte Boha, spievajte chvály, spievajte nášmu Kráľovi, spievajte chvály.
7 Lebo Boh je Kráľom celej zeme, spievajte chvály s rozumom.
8 Boh kraľuje nad národmi, Boh sedí na tróne svojej svätosti.
9 Shromaždili sa kniežatá ľudu, ľud Boha Abrahámovho, lebo štíty zeme patria Bohu, je veľmi vyvýšený.

KAPITOLA 48

1 (Pieseň a žalm pre synov Kórachových.) Veľký je Hospodin a veľmi ho treba chváliť v meste nášho Boha, na vrchu jeho svätosti.

2 Krásny pre situáciu, radosť celej zeme, je vrch Sion na severných stranách, mesto veľkého Kráľa.
3 Boh je známy v jej palácoch ako útočisko.
4 Lebo hľa, králi sa zhromaždili, prešli spolu.
5 Videli to, a tak sa čudovali; znepokojili sa a ponáhľali sa preč.
6 Zmocnil sa ich tam strach a bolesť ako rodiacej ženy.
7 Východným vetrom lámeš taršíšske lode.
8 Ako sme počuli, tak sme videli v meste Hospodina Zástupov, v meste nášho Boha: Boh ho upevní na veky. Selah.
9 Mysleli sme na tvoju milosť, Bože, uprostred tvojho chrámu.
10 Podľa tvojho mena, Bože, taká je tvoja chvála až do končín zeme: tvoja pravica je plná spravodlivosti.
11 Nech sa raduje vrch Sion, nech sa radujú dcéry Júdove z tvojich súdov.
12 Obchádzajte Sion a obchádzajte ho, povedzte jeho vežiam.
13 Dobre si všimnite jej hradby, všimnite si jej paláce; aby ste to povedali nasledujúcemu pokoleniu.
14 Lebo tento Boh je naším Bohom na veky vekov: bude naším vodcom až do smrti.

KAPITOLA 49

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm pre synov Kórachových.) Počujte to, všetci ľudia; počúvajte, všetci obyvatelia sveta!
2 Nízky aj vysoký, bohatý aj chudobný spolu.
3 Moje ústa budú hovoriť o múdrosti; a rozjímanie môjho srdca bude chápavé.
4 Nakloním svoje ucho k podobenstvu: otvorím svoje temné slovo na harfe.
5 Prečo sa mám báť vo dňoch zla, keď ma obkľúčia neprávosti mojich päty?
6 Tí, ktorí sa spoliehajú na svoje bohatstvo a chvália sa množstvom svojho bohatstva;
7 Nikto z nich nemôže nijakým spôsobom vykúpiť svojho brata ani dať Bohu za neho výkupné.
8 (Lebo vykúpenie ich duše je vzácne a naveky prestáva.)
9 Aby ešte žil naveky a nevidel skazu.
10 Lebo vidí, že múdri ľudia umierajú, rovnako ako hlupák a hlupák zahynú a svoje bohatstvo prenechajú iným.
11 Ich vnútorná myšlienka je, že ich domy budú trvať naveky a ich príbytky po všetky pokolenia; svoje krajiny nazývajú vlastným menom.
12 Ale človek, ktorý je v úcte, nezostáva; je ako hynúce zvieratá.
13 Toto je ich hlúposť, ale ich potomstvo schvaľuje ich slová. Selah.
14 Ako ovce sú uložené do hrobu; smrť ich bude živiť; a úprimní budú panovať nad nimi ráno; a ich krása pohltí v hrobe z ich príbytku.
15 Ale Boh vykúpi moju dušu z moci hrobu, lebo ma prijme. Selah.
16 Neboj sa, keď niekto zbohatne, keď sa zväčší sláva jeho domu;
17 Lebo keď zomrie, nič si neodnesie, jeho sláva nezostúpi za ním.
18 Kým žil, dobrorečil svoju dušu a ľudia ťa budú chváliť, keď si urobíš dobre.
19 Pôjde k pokoleniu svojich otcov; nikdy neuvidia svetlo.
20 Človek, ktorý má česť a nerozumie, je ako hynúce zvieratá.

KAPITOLA 50

1 (Azafov žalm.) Silný Boh, Hospodin, prehovoril a povolal zem od východu slnka až po jej západ.
2 Zo Siona, dokonalosti krásy, zažiaril Boh.
3 Náš Boh príde a nebude mlčať, pred ním bude tráviť oheň a bude okolo neho veľmi búrlivo.
4 Zhora bude volať na nebesia a na zem, aby súdil svoj ľud.
5 Zhromaždite ku mne mojich svätých; tých, ktorí so mnou uzavreli zmluvu obetou.
6 A nebesia vyhlásia jeho spravodlivosť, lebo sám Boh je sudcom. Selah.
7 Počuj, ľud môj, a budem hovoriť; Izrael, a budem svedčiť proti tebe: Ja som Boh, tvoj Boh.
8 Nebudem ťa karhať za tvoje obete ani za zápalné obete, že si bol ustavične predo mnou.
9 Nevezmem býka z tvojho domu ani kozy z tvojich stád.
10 Lebo moja je každá lesná zver a dobytok na tisícoch vrchov.
11 Poznám všetko vtáctvo hôr a poľná zver je moja.
12 Keby som bol hladný, nepovedal by som ti to, lebo môj je svet a jeho plnosť.
13 Budem jesť mäso býkov alebo piť krv kôz?
14 Obetujte Bohu vďakyvzdanie; a splň svoje sľuby Najvyššiemu:
15 A vzývaj ma v deň súženia: vyslobodím ťa a ty ma budeš oslavovať.
16 Ale bezbožnému Bohu hovorí: Čo máš robiť, aby si oznámil moje ustanovenia, alebo aby si vzal moju zmluvu do svojich úst?
17 Vidiac, že nenávidíš poučovanie a moje slová hodíš za seba.
18 Keď si videl zlodeja, súhlasil si s ním a mal si podiel na cudzoložníkoch.
19 Svoje ústa dávaš zlému a tvoj jazyk klame.
20 Sedíš a hovoríš proti svojmu bratovi; ohováraš syna svojej matky.
21 Toto si urobil, a ja som mlčal; ty si si myslel, že som celkom taký ako ty, ale ja ťa pokarhám a dám ich do poriadku pred tvojimi očami.
22 Zvážte toto, vy, ktorí zabúdate na Boha, aby som vás neroztrhal na kusy a nebolo nikoho, kto by vás vyslobodil.
23 Kto vzdáva chválu, ten ma oslavuje, a tomu, kto si spraví rozhovor, ukážem Božiu spásu.

KAPITOLA 51

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov, keď k nemu prišiel prorok Nátan, keď vošiel do Batšeby.) Zmiluj sa nado mnou, Bože, podľa svojej milosti, podľa množstva svojich nežných zľutovaní zmazať moje priestupky.
2 Dôkladne ma umyte od mojej neprávosti a očistite ma od môjho hriechu.
3 Lebo uznávam svoje prestúpenia a môj hriech je stále predo mnou.
4 Proti tebe, jedine proti tebe, som zhrešil a urobil som to, čo je zlé v tvojich očiach, aby si bol ospravedlnený, keď hovoríš, a jasný, keď budeš súdiť.

5 Hľa, som stvorený v neprávosti; a v hriechu ma počala moja matka.
6 Hľa, ty túžiš po pravde vo vnútri a v skrytej časti mi dáš poznať múdrosť.
7 Očisti ma yzopom a budem čistý, umy ma a budem belší ako sneh.
8 Daj mi počuť radosť a radosť; aby sa radovali kosti, ktoré si polámal.
9 Skry svoju tvár pred mojimi hriechmi a zotri všetky moje neprávosti.
10 Stvor vo mne čisté srdce, Bože; a obnov vo mne pravého ducha.
11 Neodvrhuj ma od svojej tváre; a neber odo mňa svojho svätého ducha.
12 Navráť mi radosť zo svojej spásy; a podopieraj ma svojím slobodným duchom.
13 Vtedy naučím priestupníkov tvojim cestám; a hriešnici sa k tebe obrátia.
14 Bože, Bože, zbav ma viny mojej spásy, a môj jazyk bude spievať o tvojej spravodlivosti.
15 Pane, otvor moje pery; a moje ústa budú zvestovať tvoju chválu.
16 Lebo nechceš obetu; inak by som to dal: nemáš záľubu v zápalnej obeti.
17 Obety Božie sú zlomeným duchom: zlomeným a skrúšeným srdcom, Bože, nepohŕdaš.
18 Urob Sionu dobre vo svojom dobrom, vybuduj hradby Jeruzalema.
19 Potom budeš mať záľubu v spravodlivých obetiach, v celopaloch a celopaloch; potom budú obetovať býkov na tvoj oltár.

KAPITOLA 52

1 (Hlavnému hudobníkovi Maschilovi, Žalm Dávidov, keď Doeg Edomský prišiel a oznámil to Saulovi a povedal mu: Dávid prišiel do domu Achimelecha.) Prečo sa chváliš zlým úmyslom, ó, silák? Božia dobrota trvá ustavične.
2 Tvoj jazyk vymýšľa neprávosti; ako ostrá žiletka, fungujúca klamlivo.
3 Miluješ zlo viac ako dobro; a radšej klamať ako hovoriť spravodlivosť. Selah.
4 Miluješ všetky požieravé slová, ľstivý jazyk.
5 Aj teba Boh naveky zničí, vezme ťa, vytrhne ťa z tvojho príbytku a vykorení ťa zo zeme živých. Selah.
6 Aj spravodliví uvidia, budú sa ho báť a budú sa mu smiať.
7 Hľa, toto je muž, ktorý neurobil Boha svojou silou; ale spoliehal sa na hojnosť svojho bohatstva a posilňoval sa vo svojej bezbožnosti.
8 Ale ja som ako zelená oliva v dome Božom; dôverujem v milosrdenstvo Božie na veky vekov.
9 Naveky ťa budem chváliť, že si to urobil, a budem čakať na tvoje meno; lebo je to dobré pred tvojimi svätými.

KAPITOLA 53

1 (Hlavnému hudobníkovi na Mahalathe, Maschilovi, Dávidov žalm.) Blázon si vo svojom srdci povedal: Niet Boha. Skazení sú a páchali ohavnú neprávosť; niet nikoho, kto by robil dobre.
2 Boh pohliadol z neba na deti ľudí, aby videl, či je niekto, kto rozumie a hľadá Boha.
3 Každý z nich sa vrátil; sú celkom špinaví; niet nikoho, kto by činil dobro, niet ani jedného.
4 Či páchatelia neprávosti nič nevedia? ktorí jedia môj ľud, ako jedia chlieb: Boha nevolali.
5 Boli vo veľkom strachu, kde nebolo strachu, lebo Bôh rozptýlil kosti toho, ktorý sa utáboril proti tebe, zahanbil si ich, lebo Boh nimi pohŕdal.
6 Kiežby spása Izraela prišla zo Siona! Keď Boh privedie späť zajatie svojho ľudu, Jákob sa bude radovať a Izrael sa bude radovať.

KAPITOLA 54

1 (Hlavnému hudobníkovi na Neginothe, Maschilovi, Dávidov žalm, keď prišli Zifimovci a povedali Saulovi: Či sa Dávid neskrýva u nás?) Zachráň ma, Bože, svojím menom a súď ma svojou silou .
2 Vypočuj moju modlitbu, Bože; počúvaj slová mojich úst.
3 Lebo proti mne povstávajú cudzinci a utláčatelia hľadajú moju dušu, Boha si nepredstavili. Selah.
4 Hľa, Boh je môj pomocník, Pán je s tými, ktorí podopierajú moju dušu.
5 Mojim nepriateľom odplatí zlým, vytni ich vo svojej pravde.
6 Darmo ti budem obetovať, chváliť tvoje meno, Hospodine; lebo je to dobre.
7 Lebo ma vytrhol zo všetkých súžení a moje oko videlo jeho túžbu po mojich nepriateľoch.

KAPITOLA 55

1 (Hlavnému hudobníkovi na Neginothe, Maschilovi, Dávidov žalm.) Vypočuj moju modlitbu, Bože; a neskrývaj sa pred mojou prosbou.
2 Pozorujte ma a počúvajte ma, smútim vo svojej sťažnosti a robím hluk;
3 Pre hlas nepriateľa, pre útlak bezbožných, lebo vrhajú na mňa neprávosť a v hneve ma nenávidia.
4 Bolí ma srdce a padajú na mňa hrôzy smrti.
5 Zmocnil sa ma strach a chvenie a zmocnila sa ma hrôza.
6 A povedal som: Ó, keby som mal krídla ako holubica! lebo potom by som odletel a odpočíval.
7 Hľa, potom by som zablúdil ďaleko a zostal by som na púšti. Selah.
8 Urýchlil by som svoj únik pred veternou búrkou a víchricou.
9 Znič, Pane, a rozdeľ ich jazyky, lebo som videl násilie a rozbroje v meste.
10 Vo dne i v noci obchádzajú ho po jeho stenách, je v ňom aj nešťastie a smútok.
11 Uprostred toho je bezbožnosť, klam a lesť neodchádzajú z jej ulíc.
12 Lebo to nebol nepriateľ, ktorý by mi vyčítal; potom som to mohol zniesť. Ani ten, kto ma nenávidel, sa proti mne vyvyšoval; potom by som sa pred ním skryl:
13 Ale bol si to ty, môj rovný muž, môj vodca a môj známy.
14 Sladko sme sa spolu radili a kráčali sme spolu do Božieho domu.
15 Nech sa ich zmocní smrť a nech rýchlo zostúpia do pekla, lebo zlo je v ich príbytkoch a medzi nimi.
16 Ja budem vzývať Boha; a Hospodin ma zachráni.

17 Večer, ráno i napoludnie sa budem modliť a nahlas kričať, a vyslyší môj hlas.
18 V pokoji vyslobodil moju dušu z boja, ktorý bol proti mne, lebo bolo so mnou mnoho.
19 Bôh vypočuje a potrápi ich, aj ten, kto zostáva oddávna. Selah. Pretože nemajú žiadne zmeny, preto sa neboja Boha.
20 Vystrel ruky na tých, ktorí majú s ním pokoj, porušil svoju zmluvu.
21 Slová jeho úst boli jemnejšie ako maslo, ale v jeho srdci bola vojna; jeho slová boli jemnejšie ako olej, no boli to vytasené meče.
22 Uvrhni svoje bremeno na Hospodina a on ťa podopiera; nikdy nenechá pohnúť spravodlivým.
23 Ale ty ich, Bože, zvrhneš do priepasti skazy; krvaví a podvodní ľudia sa nedožijú polovice svojich dní; ale budem ti veriť.

KAPITOLA 56

1 (Hlavnému hudobníkovi na Jonathelemrechokim, Michtamovi Dávidovmu, keď ho Filištínci zajali v Gáte.) Zmiluj sa nado mnou, Bože, lebo by ma človek pohltil; každý deň ma utláča.
2 Moji nepriatelia by ma deň čo deň pohltili, lebo mnohí bojujú proti mne, Najvyšší.
3 Kedy sa bojím, budem v teba dúfať.
4 V Bohu budem chváliť jeho slovo, v Boha dôverujem; Nebudem sa báť toho, čo mi môže urobiť telo.
5 Každý deň rúcajú moje slová: všetky ich myšlienky sú proti mne pre zlé.
6 Zhromažďujú sa, skrývajú sa, označujú moje kroky, keď čakajú na moju dušu.
7 Uniknú pre neprávosť? vo svojom hneve zvrhni ľud, Bože.
8 Hovoríš o mojich blúdeniach: daj moje slzy do svojej fľaše, či nie sú v tvojej knihe?
9 Keď budem volať k tebe, moji nepriatelia sa obrátia. lebo Boh je pre mňa.
10 V Bohu budem chváliť jeho slovo, v Hospodinovi budem chváliť jeho slovo.
11 Dôverujem Bohu, nebudem sa báť, čo mi môže urobiť človek.
12 Tvoje sľuby sú nado mnou, Bože, chválim ťa.
13 Veď si vyslobodil moju dušu zo smrti, či nevyslobodíš moje nohy od pádu, aby som mohol chodiť pred Bohom vo svetle živých?

KAPITOLA 57

1 (Hlavnému hudobníkovi Altaschithovi, Michtamovi z Dávida, keď utekal pred Saulom do jaskyne.) Buď mi milostivý, Bože, buď mi milostivý, lebo moja duša dôveruje v teba, áno, v tieni tvojho krídla si urobím útočisko, kým tieto nešťastia neprejdú.
2 budem volať k Bohu najvyššiemu; Bohu, ktorý pre mňa robí všetko.
3 Pošle z neba a zachráni ma pred potupou toho, čo ma pohltí. Selah. Boh pošle svoje milosrdenstvo a svoju pravdu.
4 Moja duša je medzi levmi a ležím aj medzi zapálenými, medzi ľudskými synmi, ktorých zuby sú oštepy a šípy a ich jazyk je ostrý meč.
5 Buď vyvýšený, Bože, nad nebesia; nech je tvoja sláva nad celou zemou.
6 Na moje kroky pripravili sieť; moja duša je sklonená: vykopali predo mnou jamu, do ktorej padli oni sami. Selah.
7 Moje srdce je pevné, Bože, moje srdce je pevné: budem spievať a chváliť.
8 Prebuď sa, sláva moja; prebuď sa, žaltár a harfa: ja sám sa zobudím skoro.
9 Budem ťa chváliť, Pane, medzi ľuďmi, budem ti spievať medzi národmi.
10 Lebo tvoje milosrdenstvo je veľké až po nebesia a tvoja pravda až po oblaky.
11 Buď vyvýšený, Bože, nad nebesia, tvoja sláva nech je nad celou zemou.

KAPITOLA 58

1 (Hlavnému hudobníkovi Altaschithovi, Michtamovi z Dávida.) Naozaj hovoríte spravodlivosť, ó zbor? Či súdite spravodlivo, synovia ľudskí?
2 Áno, v srdci konáte zlo; zvažujete násilie svojich rúk na zemi.
3 Bezbožní sú odlúčení od lona, blúdia, len čo sa narodia a hovoria klamstvá.
4 Ich jed je ako jed hada, sú ako zmija hluchá, ktorá si zapcháva ucho;
5 Ktorá nebude počúvať hlas kúzelníkov, očarujúcich nikdy tak múdro.
6 Vylom ich zuby, Bože, v ich ústach, vylom veľké zuby ľvov, Hospodine!
7 Nech sa rozplynú ako ustavične tečúce vody: keď nahne luk, aby vystrelil svoje šípy, nech sú ako rozsekané.
8 Ako slimák, ktorý sa topí, nech sa každý z nich pominie, ako predčasné narodenie ženy, aby nevideli slnko.
9 Skôr ako vaše hrnce ohmatajú tŕne, odnesie ich ako víchrica, živé aj vo svojom hneve.
10 Spravodlivý sa bude radovať, keď uvidí pomstu, nohy si umyje v krvi bezbožných.
11 Aby človek povedal: Spravodliví majú odmenu, veru je to Boh, ktorý súdi na zemi.

KAPITOLA 59

1 (Hlavnému hudobníkovi, Altaschithovi, Michtamovi z Dávida; keď Saul poslal, a strážili dom, aby ho zabili.) Osloboď ma od mojich nepriateľov, ó môj Bože, bráň ma pred tými, ktorí povstávajú proti mne.
2 Vysloboď ma od činiteľov neprávosti a zachráň ma od krvavých ľudí.
3 Lebo hľa, číhajú na moju dušu. nie pre moje prestúpenie, ani pre môj hriech, Hospodine.
4 Bežia a pripravujú sa bez mojej viny: zobuď sa, aby si mi pomohol, a hľa.
5 Ty teda, Hospodine, Bože zástupov, Bože Izraela, prebuď sa, aby si navštívil všetky národy; Selah.
6 Večer sa vracajú, robia hluk ako pes a obchádzajú mesto.
7 Hľa, chrlia svojimi ústami, meče majú na perách, lebo kto, hovoria, počuje?
8 Ale ty, Hospodine, sa im budeš smiať; budeš mať na posmech všetkých pohanov.
9 Pre jeho silu budem čakať na teba, lebo Boh je moja ochrana.

10 Bôh môjho milosrdenstva mi zabráni, Boh mi dá vidieť moju túžbu na mojich nepriateľoch.
11 Nezabíjaj ich, aby môj ľud nezabudol, rozpráš ich svojou silou; a zhoď ich, Pane, náš štít.
12 Za hriech svojich úst a slová ich pier nech sú vzatí do svojej pýchy a za kliatbu a lož, ktoré hovoria.
13 Strávte ich v hneve, strávte ich, aby ich nebolo, a dajte im vedieť, že Boh vládne v Jakobovi až do končín zeme. Selah.
14 A večer nech sa vrátia; a nech hučia ako pes a obchádzajú mesto.
15 Nech sa potulujú za jedlom a nech sa hnevajú, ak sa nenasýtia.
16 Ale ja budem ospevovať tvoju moc; áno, ráno budem spievať o tvojom milosrdenstve, lebo si bol mojou ochranou a útočiskom v deň môjho súženia.
17 Tebe, moja sila, budem spievať, lebo Boh je moja ochrana a Boh môjho milosrdenstva.

KAPITOLA 60

1 (Hlavnému hudobníkovi na Šúšanedúte, Michtamovi Dávidovmu, aby učil; keď sa boril s Aramnaharaimom a s Aramzobou, keď sa Joáb vrátil a udrel Edoma v soľnom údolí dvanásťtisíc.) Bože, zavrhol si nás , rozptýlil si nás, znepáčil si sa; Ó, obráť sa znova k nám.
2 Rozochvel si zem; rozbil si ho; uzdrav jeho trhliny; lebo sa trasie.
3 Tvrdé veci si ukázal svojmu ľudu, dal si nám piť víno úžasu.
4 Dal si zástavu tým, čo sa ťa boja, aby ju vyvesili pre pravdu. Selah.
5 aby tvoj milovaný bol vyslobodený; zachráň svojou pravicou a vyslyš ma.
6 Boh prehovoril vo svojej svätosti; Budem sa radovať, rozdelím Sichem a rozdelím údolie Sukkót.
7 Môj je Gileád a môj je Manasses; Efraim je sila mojej hlavy; Júda je môj zákonodarca;
8 Moáb je môj umývadlo; nad Edomom vyhodím svoju topánku: Filištína, triumfuj pre mňa.
9 Kto ma privedie do silného mesta? kto ma zavedie do Edomu?
10 Vari si nás, Bože, zavrhol? a ty, Bože, ktorý si nevyšiel s našimi vojskami?
11 Pomôž nám od súženia, lebo márna je pomoc človeka.
12 Skrze Boha budeme konať udatne, lebo on pošliape našich nepriateľov.

KAPITOLA 61

1 (Hlavnému hudobníkovi na Negine, Dávidov žalm.) Počuj môj nárek, Bože; venuj sa mojej modlitbe.
2 Od konca zeme budem volať k tebe, keď bude moje srdce zdrvené: priveď ma ku skale, ktorá je vyššia ako ja.
3 Lebo si mi bol útočiskom a pevnou vežou pred nepriateľom.
4 Budem bývať v tvojom stánku naveky, budem dúfať v skrýšu tvojich krídel. Selah.
5 Lebo ty, Bože, si počul moje sľuby, dal si mi dedičstvo tých, čo sa boja tvojho mena.
6 Predĺžiš život kráľa a jeho roky ako mnoho pokolení.
7 Pred Bohom zostane naveky: Ó, priprav milosrdenstvo a pravdu, ktoré ho zachovajú.
8 Tak budem spievať chválu tvojmu menu naveky, aby som každý deň plnil svoje sľuby.

KAPITOLA 62

1 (Hlavnému hudobníkovi, Jedutúnovi, Dávidov žalm.) Naozaj moja duša očakáva Boha, od neho pochádza moja spása.
2 Len on je moja skala a moja spása; on je moja obrana; Nebudem veľmi dojatý.
3 Dokedy si budete predstavovať nešťastie proti mužovi? budete všetci pobití, budete ako stena, ktorá sa skláňa, a ako vratký plot.
4 Len sa radia, aby ho zvrhli z jeho vznešenosti: majú záľubu v klamstve, žehnajú ústami, ale vo vnútri preklínajú. Selah.
5 Duša moja, čakaj len na Boha; lebo moje očakávanie je od neho.
6 Len on je moja skala a moja spása, on je moja obrana; Nenechám sa pohnúť.
7 V Bohu je moja spása a moja sláva, skala mojej sily a moje útočisko je v Bohu.
8 Dôveruj mu v každom čase; Ľudia, vylej si pred ním svoje srdce: Boh je pre nás útočiskom. Selah.
9 Ľudia nízkeho stupňa sú márnomyseľnosťou a ľudia vysokého stupňa sú lož.
10 Nespoliehaj sa na útlak a nebuď nadarmo v lúpeži;
11 Boh už raz prehovoril; dvakrát som to počul; že moc patrí Bohu.
12 Aj tebe, Pane, patrí milosrdenstvo, lebo sa odplácaš každému podľa jeho diela.

KAPITOLA 63

1 (Žalm Dávidov, keď bol na judskej púšti.) Bože, ty si môj Boh; zavčasu ťa budem hľadať: moja duša po tebe žízni, moje telo túži po tebe v suchej a smädnej zemi, kde niet vody;
2 Aby som videl tvoju moc a tvoju slávu, ako som ťa videl vo svätyni.
3 Pretože je tvoja milosť lepšia ako život, moje pery ťa budú chváliť.
4 Takto ťa požehnám, kým žijem: v tvojom mene pozdvihnem svoje ruky.
5 Moja duša sa nasýti ako dreň a tuk; a moje ústa ťa budú chváliť radostnými perami.
6 Keď si na teba spomeniem na svojom lôžku a rozjímam o tebe v nočných hodinách.
7 Pretože si mi bol pomocou, budem sa radovať v tieni tvojich krídel.
8 Moja duša ide za tebou, tvoja pravica ma podopiera.
9 Ale tí, ktorí hľadajú moju dušu, aby ju zničili, pôjdu do nižších častí zeme.
10 Padnú mečom, budú dielom pre líšky.
11 Ale kráľ sa bude radovať v Bohu; každý, kto prisahá na neho, sa bude chváliť, ale ústa tých, čo hovoria lož, budú zapchané.

KAPITOLA 64

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) Vypočuj, Bože, môj hlas v mojej modlitbe: zachovaj môj život pred strachom z nepriateľa.
2 Skry ma pred tajnými radami bezbožných; z povstania činiteľov neprávosti:
3 Ktorí si brúsia svoj jazyk ako meč a nakláňajú svoje luky, aby vystrelili svoje šípy, dokonca aj trpké slová:
4 Aby mohli tajne strieľať na dokonalého, zrazu strieľajú na neho a neboja sa.
5 Povzbudzujú sa v zlej veci: tajne sa stýkajú s nástrahami; hovoria: Kto ich uvidí?
6 Zisťujú neprávosti; usilovne hľadajú: vnútorná myšlienka každého z nich i srdce sú hlboké.
7 Ale Boh bude strieľať na nich šípom; zrazu budú zranení.
8 A tak si dajú na seba jazyk, všetci, ktorí ich uvidia, utečú.
9 A všetci sa budú báť a budú zvestovať dielo Božie; lebo budú múdro uvažovať o jeho konaní.
10 Spravodlivý sa bude radovať v Hospodinovi a bude v neho dúfať; a chváliť sa budú všetci úprimní srdcom.

KAPITOLA 65

1 (Hlavnému hudobníkovi Žalm a pieseň Dávidova.) Chvála ťa čaká, Bože, na Sione, a sľub sa ti splní.
2 Ó, ktorý počuješ modlitbu, k tebe príde každé telo.
3 Neprávosti ma premáhajú, naše prestúpenia ich očistíš.
4 Blahoslavený muž, ktorého si vyvolíš a privedieš k tebe, aby mohol bývať v tvojich nádvoriach. Budeme spokojní s dobrotou tvojho domu, aj tvojho svätého chrámu.
5 Hroznými vecami v spravodlivosti nám odpovieš, Bože našej spásy; ktorí ste dôverou všetkých končín zeme a tých, ktorí sú ďaleko na mori.
6 ktorý svojou silou upevňuje vrchy; opásaný silou:
7 Ktorý utíši hluk morí, hluk ich vĺn a hluk ľudí.
8 Aj tí, čo bývajú v najvzdialenejších končinách, sa boja tvojich znamení;
9 Navštevuješ zem a polievaš ju, veľmi ju obohacuješ riekou Božou, ktorá je plná vody, pripravuješ im obilie, keď sa o to postaráš.
10 Hojne polievaš jeho hrebene, upravuješ jeho brázdy, zjemňuješ ho lejakmi, požehnávaš jeho pramene.
11 Rok korunuješ svojou dobrotou; a tvoje chodníky klesajú tučnotou.
12 Klesajú na pasienky púšte a zo všetkých strán sa radujú pahorky.
13 Pasienky sú odeté stádami; aj údolia sú pokryté obilím; kričia od radosti, aj spievajú.

KAPITOLA 66

1 (Hlavnému hudobníkovi, Pieseň alebo žalm.) Radostne kričte Bohu, všetky krajiny:
2 Ospevujte jeho meno, oslavujte jeho chválu.
3 Povedz Bohu: Aký hrozný si vo svojich skutkoch! pre veľkosť tvojej moci sa ti poddajú tvoji nepriatelia.
4 Celá zem sa ti bude klaňať a bude ti spievať; budú spievať tvojmu menu. Selah.
5 Poďte a pozrite sa na Božie skutky: hrozný je vo svojom konaní voči deťom ľudským.
6 More premenil na súš, potopou prešli pešo, tam sme sa v ňom radovali.
7 Svojou mocou vládne naveky; jeho oči hľadia na národy, nech sa nepovyšujú spurní. Selah.
8 Dobrorečte nášmu Bohu, ľudia, a dajte počuť hlas jeho chvály!
9 Ktorý drží našu dušu pri živote a nedovoľuje, aby sa hýbali naše nohy.
10 Lebo ty, Bože, si nás dokázal, vyskúšal si nás, ako sa skúša striebro.
11 Zaviedol si nás do siete; uložil si trápenie na naše bedrá.
12 Priviedol si ľudí, aby jazdili nad našimi hlavami; prešli sme cez oheň a cez vodu, ale ty si nás vyviedol na bohaté miesto.
13Vojdem do tvojho domu so zápalnými obeťami, splním ti svoje sľuby,
14 Ktoré moje pery hovorili a moje ústa hovorili, keď som bol v súžení.
15 Budem ti obetovať kŕmne obeti s kadidlom baranov; Ponúkam býkov s kozami. Selah.
16 Poďte a počujte všetci, ktorí sa bojíte Boha, a ja vám vyrozprávam, čo urobil pre moju dušu.
17 Ústami som k nemu kričal a mojím jazykom bol oslavovaný.
18 Ak by som hľadel na neprávosť vo svojom srdci, Pán ma nevyslyší.
19 Ale veru Boh ma vyslyšal; staral sa o hlas mojej modlitby.
20 Nech je zvelebený Boh, ktorý odo mňa neodvrátil moju modlitbu ani svoje milosrdenstvo.

KAPITOLA 67

1 (Hlavnému hudobníkovi na Neginoth, žalm alebo pieseň.) Boh nám buď milostivý a požehnaj nás; a rozžiari jeho tvár nad nami; Selah.
2 Aby bola známa tvoja cesta na zemi, tvoje spásonosné zdravie medzi všetkými národmi.
3 Nech ťa ľud chváli, Bože; nech ťa chváli všetok ľud.
4 Nech sa radujú a plesajú národy, lebo ty budeš súdiť ľud spravodlivo a budeš spravovať národy na zemi. Selah.
5 Nech ťa ľud chváli, Bože; nech ťa chváli všetok ľud.
6 Potom zem vydá svoju úrodu; a Boh, aj náš vlastný Boh, nás požehná.
7 Boh nás požehná; a budú sa ho báť všetky končiny zeme.

KAPITOLA 68

1 (Hlavnému hudobníkovi Žalm alebo Pieseň Dávidova.) Nech vstane Boh, nech sa rozpŕchnu jeho nepriatelia, nech utekajú pred ním aj tí, čo ho nenávidia.
2 Ako sa odháňa dym, tak ich zažeňte, ako sa topí vosk pred ohňom, tak nech zahynú bezbožní pred tvárou Božou.
3 Ale spravodliví nech sa radujú; nech sa radujú pred Bohom, áno, nech sa veľmi radujú.
4 Spievajte Bohu, spievajte jeho menu, oslavujte toho, kto sa vznáša na nebesiach v jeho mene JAH, a radujte sa pred ním.
5 Otec siroty a sudca vdov je Bohom vo svojom svätom príbytku.
6 Boh usadil samotárov v rodinách, vyvádza spútaných reťazami, ale vzbúrenci bývajú v suchu.

7 Bože, keď si vyšiel pred svojím ľudom, keď si kráčal púšťou; Selah:
8 Zem sa triasla, nebesá klesli pred Božou tvárou, aj samotný Sinaj bol pohnutý pred tvárou Boha, Boha Izraela.
9 Ty, Bože, si zoslal výdatný dážď, ktorým si potvrdil svoje dedičstvo, keď sa unavilo.
10 Tvoja obec v nej prebývala, ty si, Bože, pripravil zo svojej dobroty pre chudobných.
11 Pán dal slovo: Veľký bol zástup tých, ktorí to zverejnili.
12 Králi vojsk rýchlo utekali, a tá, čo zostala doma, si rozdelila korisť.
13 Aj keby ste mali ležať medzi nádobami, budete ako krídla holubice pokryté striebrom a jej perie žltým zlatom.
14 Keď do nej Všemohúci rozptýlil kráľov, bola biela ako sneh v lososovi.
15 Boží vrch je ako vrch Bášan; vysoký vrch ako vrch Bášan.
16 Prečo skáčete, vysoké vrchy? toto je vrch, na ktorom chce Bôh bývať; áno, Hospodin bude v ňom prebývať naveky.
17 Božích vozov je dvadsaťtisíc, dokonca tisícky anjelov; Pán je medzi nimi, ako na Sinaji, na svätom mieste.
18 Na výsosť si vystúpil, zajatý si viedol, dostal si dary pre ľudí; áno, aj pre spurných, aby Pán Boh prebýval medzi nimi.
19 Nech je zvelebený Pán, ktorý nás každý deň zaťažuje dobrotami, Boh našej spásy. Selah.
20 Ten, ktorý je naším Bohom, je Bohom spásy; a Bohu, Pánovi, patrí počiatok smrti.
21 Ale Boh poraní hlavu svojich nepriateľov a chlpatú pokožku hlavy toho, kto stále pokračuje vo svojich prestúpeniach.
22 Hospodin povedal: Privediem znova z Bášanu, privediem svoj ľud z hlbín mora.
23 Aby tvoja noha bola ponorená do krvi tvojich nepriateľov a jazyk tvojich psov do nej.
24 Videli tvoje cesty, Bože; dokonca aj cesty môjho Boha, môjho Kráľa, do svätyne.
25 Speváci išli skôr, hráči na nástroje nasledovali; medzi nimi boli aj dievčatá hrajúce sa na bubnoch.
26 Dobrorečte Bohu v zboroch, Pánovi, z prameňa Izraela.
27 Je tam malý Benjamín s ich kniežaťom, judskými kniežatami a ich radou, kniežatami Zabulonovými a kniežatami Naftaliho.
28 Tvoj Boh prikázal tvojej sile: posilni, Bože, to, čo si pre nás vykonal.
29 Pre tvoj chrám v Jeruzaleme ti budú králi prinášať dary.
30 Pokarhaj družinu kopijníkov, množstvo býkov, teľatá ľudu, kým sa každý poddá striebornými kúskami; rozpráš ľud, ktorý má záľubu vo vojne.
31 Kniežatá vyjdú z Egypta; Etiópia čoskoro vystrie ruky k Bohu.
32 Spievajte Bohu, kráľovstvá zeme; Ospevujte Pána; Selah:
33 Tomu, ktorý sa vezie na nebesiach nebies, ktoré boli odveké; Hľa, vysiela svoj hlas a ten mocný hlas.
34 Pripisujte svoju silu Bohu: Jeho sláva je nad Izraelom a jeho sila je v oblakoch.
35 Bože, ty si hrozný zo svojich svätých miest; Boh Izraela je ten, ktorý dáva silu a moc svojmu ľudu. Nech je zvelebený Boh.

KAPITOLA 69

1 (Hlavnému hudobníkovi na Šošannim, Dávidov žalm.) Zachráň ma, Bože; lebo vody vošli do mojej duše.
2 Klesám v hlbokej blate, kde niet stáť, prišiel som do hlbokých vôd, kde ma zaplavujú povodne.
3 Unavuje ma môj plač, vyschlo mi hrdlo, oči mi ochabujú, keď čakám na svojho Boha.
4 Tých, čo ma bez príčiny nenávidia, je viac ako vlasov na mojej hlave, mocných sú tí, ktorí ma chcú zahubiť, súc mojimi nepriateľmi neprávom; potom som obnovil to, čo som neodňal.
5 Bože, ty poznáš moju hlúposť; a moje hriechy nie sú pred tebou skryté.
6 Nech sa za mňa nehanbia tí, čo na teba čakajú, Pane, Hospodine zástupov, nech sa pre mňa nehanbia tí, čo ťa hľadajú, Bože Izraela.
7 Lebo pre teba som niesol potupu; hanba mi zakryla tvár.
8 Stal som sa cudzincom pre svojich bratov a cudzincom pre deti svojej matky.
9 Lebo ma zožiera horlivosť tvojho domu; a potupy tých, čo ťa hania, padnú na mňa.
10 Keď som plakal a trestal som svoju dušu pôstom, bolo mi to na potupu.
11 Spravil som si vrecovinu aj ako svoj odev; a stal som sa pre nich príslovím.
12 Tí, čo sedia v bráne, hovoria proti mne; a bol som piesňou opilcov.
13 Ale ja sa modlím k tebe, Hospodine, v prijateľnom čase: Bože, vyslyš ma pre množstvo svojho milosrdenstva, v pravde svojho spasenia.
14 Vytrhni ma z bahna, nech sa nepotopím, nech som vyslobodený od tých, čo ma nenávidia, a z hlbinných vôd.
15 Nech ma neprevalí príval vody, ani nech ma nepohltí hlbina a nech mi jama nezavrie ústa.
16 Vyslyš ma, Hospodine; lebo tvoje milosrdenstvo je dobré. Obráť sa ku mne podľa množstva svojich zľutovaní.
17 A neskrývaj svoju tvár pred svojím služobníkom; lebo som v súžení: rýchlo ma vyslyš!
18 Priblíž sa mojej duši a vykúp ju, vysloboď ma pre mojich nepriateľov.
19 Ty poznáš moju potupu, moju hanbu a moju hanbu; všetci moji protivníci sú pred tebou.
20 Pohana zlomila moje srdce; a som plný ťažkostí. A hľadal som niektorých, ktorí by sa zľutovali, ale nebolo; a pre utešiteľov, ale nenašiel som žiadne.
21 Za pokrm mi dali aj žlč; a v smäde mi dali piť ocot.
22 Nech sa ich stôl stane osídlom pred nimi, a to, čo malo byť pre ich dobro, nech sa stane pascou.
23 Nech sa im zatmie oči, aby nevideli; a ich bedrá sa neustále triasli.
24 Vylej na nich svoj hnev a nech sa zmocní tvoj hnev!
25 Nech je ich príbytok pustý; a nech nikto nebýva v ich stanoch.
26 Lebo prenasledujú toho, koho si zabil; a rozprávajú sa so zármutkom tých, ktorých si zranil.
27 Pridaj k ich neprávosti neprávosť a nech neprídu do tvojej spravodlivosti.
28 Nech sú vymazaní z knihy živých a nech nie sú zapísaní so spravodlivými.
29 Ale ja som chudobný a zarmútený, tvoja spása, Bože, nech ma vyvýši.

30 Budem chváliť meno Božie piesňou a zvelebovať ho chválou.
31 Aj toto sa bude páčiť Hospodinovi viac ako vôl alebo býk, ktorý má rohy a kopytá.
32 To uvidia pokorní a budú sa radovať, a tvoje srdce bude žiť, kto hľadá Boha.
33 Lebo Hospodin vypočuje chudobných a nepohŕda svojimi väzňami.
34 Nech ho chvália nebo i zem, moria a všetko, čo sa v nich hýbe.
35 Lebo Boh zachráni Sion a vybuduje judské mestá, aby tam mohli bývať a vlastniť ho.
36 Zdedí ho aj semeno jeho služobníkov a budú v ňom bývať tí, ktorí milujú jeho meno.

KAPITOLA 70

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov, na pamiatku.) Ponáhľaj sa, Bože, vyslobodiť ma; ponáhľaj sa mi na pomoc, Pane.
2 Nech sú zahanbení a zahanbení tí, čo hľadajú moju dušu, nech sa obrátia nazad a zahanbia, ktorí túžia po mojom zle.
3 Nech sa obrátia za odplatu za svoju hanbu, ktorí hovoria: Aha, aha!
4 Nech sa radujú a radujú z teba všetci, ktorí ťa hľadajú, a tí, ktorí milujú tvoje spasenie, nech hovoria ustavične: Nech je zvelebený Boh!
5 Ale ja som chudobný a biedny, ponáhľaj sa ku mne, Bože, ty si moja pomoc a môj vysloboditeľ; Ó, Hospodine, nezdržuj sa.

KAPITOLA 71

1 V teba, Hospodine, dôverujem, nech sa nikdy neuvediem do zmätku.
2 Vysloboď ma vo svojej spravodlivosti a daj mi ujsť. Nakloň ku mne svoje ucho a zachráň ma.
3 Buď mojím pevným príbytkom, kam sa môžem uchýliť ustavične. Prikázal si ma zachrániť; lebo ty si moja skala a moja pevnosť.
4 Vytrhni ma, môj Bože, z ruky bezbožného, z ruky nespravodlivého a krutého človeka.
5 Lebo ty si moja nádej, Pane, Bože, ty si moja nádej od mladosti.
6 Ty si ma vyzdvihol z lona, ty si ma vyviedol z útrob mojej matky;
7 Som ako zázrak pre mnohých; ale ty si moje silné útočisko.
8 Nech sú moje ústa plné tvojej chvály a tvojej cti po celý deň.
9 Neodvrhuj ma v čase staroby; neopúšťaj ma, keď mi ubúdajú sily.
10 Lebo moji nepriatelia hovoria proti mne; a tí, čo čakajú na moju dušu, radia sa spolu,
11 Hovoriac: Boh ho opustil, prenasledujte a chyťte ho; lebo niet nikoho, kto by ho vyslobodil.
12 Bože, nevzďaľuj sa odo mňa, môj Bože, ponáhľaj sa mi na pomoc.
13 Nech sú zahanbení a zničení, ktorí sú odporcami mojej duše; nech sú pokrytí potupou a potupou, ktorí hľadajú moje ublíženie.
14 Ale ja budem dúfať stále a budem ťa chváliť stále viac a viac.
15 Moje ústa budú každý deň vydávať tvoju spravodlivosť a tvoje spasenie; lebo ich čísla nepoznám.
16 Pôjdem v sile Pána, Boha, budem spomínať na tvoju spravodlivosť, len na tvoju.
17 Ó, Bože, ty si ma učil od mojej mladosti a až doteraz som zvestoval tvoje divy.
18 Aj teraz, keď budem starý a šedivý, Bože, neopúšťaj ma; kým neukážem tvoju silu tomuto pokoleniu a tvoju moc každému, kto má prísť.
19 Veľmi vysoká je aj tvoja spravodlivosť, Bože, ktorý si vykonal veľké veci, Bože, ktorý si podobný tebe!
20 Ty, ktorý si mi ukázal veľké a bolestné súženia, oživíš ma a vyvedieš z hlbín zeme.
21 Rozšíriš moju veľkosť a budeš ma tešiť zo všetkých strán.
22 Aj ja ťa budem chváliť žaltárom, tvoju pravdu, Bože môj, budem ti spievať na harfe, Svätý Izraela.
23 Moje pery sa budú veľmi radovať, keď ti budem spievať; a moju dušu, ktorú si vykúpil.
24 Aj môj jazyk bude deň čo deň hovoriť o tvojej spravodlivosti, lebo sú zahanbení, lebo sú zahanbení, ktorí hľadajú moje zlé.

KAPITOLA 72

1 (Žalm pre Šalamúna.) Daj kráľovi svoje súdy, Bože, a svoju spravodlivosť kráľovmu synovi.
2 Tvoj ľud bude súdiť spravodlivo a tvojich chudobných súdom.
3 Vrchy prinesú pokoj ľudu a pahorky spravodlivosťou.
4 Bude súdiť chudobných z ľudu, zachráni deti núdznych a rozbije utláčateľa.
5 Budú sa ťa báť, dokiaľ vytrvá slnko a mesiac, po všetky pokolenia.
6 Ako dážď zostúpi na pokosenú trávu, ako lejaky, ktoré zavlažujú zem.
7 Za jeho dní rozkvitnú spravodliví; a hojnosť pokoja, kým mesiac vydrží.
8 Bude panovať aj od mora k moru a od rieky až do končín zeme.
9 Tí, ktorí bývajú na púšti, sa budú pred ním klaňať; a jeho nepriatelia budú lízať prach.
10 Králi Taršíša a ostrovov prinesú dary, králi zo Sáby a zo Seby prinesú dary.
11 Áno, všetci králi padnú pred ním, všetky národy mu budú slúžiť.
12 Lebo núdzneho vyslobodí, keď bude kričať; aj chudobný a ten, kto nemá pomocníka.
13 Ušetrí chudobných a núdznych a zachráni duše núdznych.
14 Vykúpi ich dušu z podvodu a násilia a ich krv bude vzácna v jeho očiach.
15 A bude žiť a bude mu dané zlato zo Sáby; a každý deň bude chválený.
16 V zemi na vrcholkoch vrchov bude hrsť obilia; jeho ovocie sa bude triasť ako Libanon, a mesto bude kvitnúť ako tráva zeme.
17 Jeho meno bude trvať naveky, jeho meno bude trvať ako slnko a budú v ňom požehnaní ľudia, blahoslaviť ho budú všetky národy.

18 Nech je zvelebený Pán Boh, Boh Izraela, ktorý len robí divy.
19 A nech je požehnané jeho slávne meno naveky a celá zem nech je naplnená jeho slávou; Amen a Amen.
20 Modlitby Dávida, syna Izaiho, sa skončili.

KAPITOLA 73

1 (Asafov žalm.) Boh je skutočne dobrý k Izraelu, aj k tým, ktorí majú čisté srdce.
2 Ale mne už skoro odišli nohy; moje kroky sa skoro pošmykli.
3 Lebo som závidel bláznom, keď som videl blaho bezbožných.
4 Lebo v ich smrti niet povrazov, ale ich sila je pevná.
5 Nie sú v ťažkostiach ako iní ľudia; ani nie sú sužovaní ako iní muži.
6 Preto ich ako reťaz obchádza pýcha; násilie ich prikrýva ako odev.
7 Ich oči vyniknú tučnotou: majú viac, ako si srdce môže priať.
8 Sú skazení a bezbožne hovoria o útlaku, hovoria vznešene.
9 Nastavili svoje ústa k nebesiam a ich jazyk chodí po zemi.
10 Preto sa jeho ľud vracia sem a vyžmýkajú mu vody plného pohára.
11 A oni povedali: Ako to Boh vie? a existuje poznanie u Najvyššieho?
12 Hľa, toto sú bezbožníci, ktorým sa darí vo svete; pribúdajú v bohatstve.
13 Nadarmo som si očistil srdce a nevinne som si umyl ruky.
14 Po celý deň som bol sužovaný a každé ráno trestaný.
15 Keď poviem, tak budem hovoriť; Hľa, mal by som sa previniť proti pokoleniu tvojich detí.
16 Keď som si myslel, že to viem, bolo to pre mňa príliš bolestivé;
17 Kým som nevošiel do Božej svätyne; potom som pochopil ich koniec.
18 Iste si ich postavil na klzké miesta, zvrhol si ich do záhuby.
19 Ako sú spustošení, ako v okamihu! sú úplne pohltení hrôzou.
20 Ako sen, keď sa zobudí; tak, Pane, keď sa zobudíš, pohŕdaš ich obrazom.
21 Moje srdce bolo zarmútené a bol som bodnutý v oprate.
22 Bol som taký hlúpy a nevedomý: bol som pred tebou ako zviera.
23 Ja som však ustavične s tebou, držal si ma za moju pravicu.
24 Budeš ma viesť svojou radou a potom ma prijmi do slávy.
25 Koho mám v nebi okrem teba? a okrem teba niet nikoho na zemi, po ktorom by som túžil.
26 Moje telo a moje srdce ochabujú, ale Boh je sila môjho srdca a môj podiel na veky.
27 Lebo hľa, tí, čo sú od teba vzdialení, zahynú; zahubil si všetkých, ktorí od teba smilnia.
28 Mne je však dobré priblížiť sa k Bohu, v Pána, Hospodina, som sa spoliehal, aby som mohol zvestovať všetky tvoje skutky.

KAPITOLA 74

1 (Maschil z Asafu.) Bože, prečo si nás zavrhol na veky? Prečo dymí tvoj hnev proti ovciam tvojej pastvy?
2 Pamätaj na svoju obec, ktorú si si kúpil od pradávna; prút tvojho dedičstva, ktorý si vykúpil; tento vrch Sion, na ktorom si býval.
3 Pozdvihni svoje nohy do večnej pustatiny; aj všetko, čo nepriateľ urobil bezbožne vo svätyni.
4 Tvoji nepriatelia bučia uprostred tvojich zborov; postavili svoje práporce na znamenia.
5 Istý muž bol známy tým, že dvíhal sekery na husté stromy.
6 Teraz však sekerami a kladivami rozbíjajú jeho vyrezávané dielo.
7 Uvrhli oheň do tvojej svätyne, poškvrnili tým, že zvrhli na zem príbytok tvojho mena.
8 Povedali si v srdci: Zničme ich spolu! Vypálili všetky Božie synagógy v krajine.
9 Nevidíme svoje znamenia, už niet proroka a niet medzi nami, kto by vedel, dokedy.
10 Ó, Bože, dokedy bude protivník haniť? Či sa bude nepriateľ rúhať tvojmu menu naveky?
11 Prečo odťahuješ svoju ruku, svoju pravicu? vytrhni si ho zo svojho lona.
12 Lebo Boh je môj Kráľ odpradávna, ktorý pôsobí spásu uprostred zeme.
13 Svojou silou si rozdelil more, vo vodách si rozbil hlavy drakov.
14 Hlavy leviatana si rozdrvil a dal si ho za pokrm ľudu obývajúcemu púšť.
15 Rozštiepil si prameň a povodeň, vysušil si mohutné rieky.
16 Tvoj je deň, tvoja je aj noc; ty si pripravil svetlo a slnko.
17 Vytýčil si všetky hranice zeme, stvoril si leto a zimu.
18 Pamätaj na to, že sa nepriateľ hanil, Hospodine, a že pochabý ľud sa rúhal tvojmu menu.
19 Nevydaj dušu svojej korytnačky množstvu bezbožníkov, nezabudni na pospolitosť svojich chudobných naveky.
20 Rešpektujte zmluvu, lebo temné miesta zeme sú plné príbytkov krutosti.
21 Nech sa utláčaní nevracajú zahanbení, chudobní a biedni nech chvália tvoje meno.
22 Vstaň, Bože, obhajuj sa sám za seba: pamätaj, ako ťa každý deň haní nerozumný človek.
23 Nezabúdaj na hlas svojich nepriateľov, hrôza tých, čo povstávajú proti tebe, ustavične narastá.

KAPITOLA 75

1 (Hlavnému hudobníkovi, Altaschithovi, žalmu alebo piesni Asaphovej.) Tebe, Bože, vzdávame vďaky, tebe vzdávame vďaky, lebo tvoje meno je blízko tvojich podivuhodných diel, vyhlasuj.
2 Keď prijmem zbor, budem súdiť spravodlivo.
3 Zem a všetci jej obyvatelia sú zničení, nesiem jej stĺpy. Selah.
4 Povedal som bláznom: Nerobte hlúpo a bezbožným: Nedvíhajte roh!
5 Nedvíhaj svoj roh vysoko, nehovor so stuhnutou šijou.
6 Lebo povýšenie neprichádza ani od východu, ani od západu, ani od juhu.

7 Ale Boh je sudca: jedného zráža a iného ustanoví.
8 Lebo v ruke Hospodinovej je pohár a víno je červené; je plná zmesi; a vyleje z neho, ale jeho usadeniny vyžmýkajú všetci bezbožníci zeme a vypijú.
9 Ale ja budem vyhlasovať na veky; Budem spievať chvály Bohu Jakobovmu.
10 Vytnem aj všetky rohy bezbožníkov; ale rohy spravodlivých budú vyvýšené.

KAPITOLA 76

1 (Hlavnému hudobníkovi na Neginoth, Žalm alebo Pieseň o Asafovi.) V Judsku je známy Boh: jeho meno je veľké v Izraeli.
2 V Saleme je aj jeho stánok a jeho príbytok na Sione.
3 Tam zlomil šípy luku, štít a meč a boj. Selah.
4 Ty si slávnejší a vznešenejší ako vrchy koristi.
5 Zatvrdilí sú skazení, spali a nikto z mužov nenašiel svoje ruky.
6 Na tvoje napomenutie, Bože Jakubov, voz aj kôň upadli do mŕtveho spánku.
7 Teba aj teba sa treba báť, a kto obstojí v tvojich očiach, keď sa raz nahneváš?
8 Ty si dal z neba počuť súd; Zem sa bála a bola ticho,
9 Keď Boh vstal pred súd, aby zachránil všetkých pokorných zeme. Selah.
10 Istotne ťa bude chváliť hnev človeka, zvyšok hnevu obmedzíš.
11 Sľúb a plať Hospodinovi, svojmu Bohu, nech všetci okolo neho prinášajú dary, ktorých sa treba báť.
12 Vytne ducha kniežat, je hrozný pre kráľov zeme.

KAPITOLA 77

1 (Hlavnému hudobníkovi, Jedutúnovi, Asafov žalm.) Volal som k Bohu svojím hlasom, k Bohu svojím hlasom; a naklonil mi ucho.
2 V deň svojho súženia som hľadal Pána, v noci mi bežala bolesť a neprestávala, moja duša sa nedala potešiť.
3 Spomenul som si na Boha a bol som znepokojený, sťažoval som sa a môj duch bol ohromený. Selah.
4 Bdieš mi oči, tak sa trápim, že nemôžem hovoriť.
5 Uvažoval som o dávnych dňoch, o dávnych rokoch.
6 V noci volám, aby som si spomenul na svoju pieseň, rozprávam sa so svojím srdcom a môj duch usilovne hľadal.
7 Odvrhne Pán navždy? a nebude už priaznivý?
8 Či je jeho milosrdenstvo navždy čisté? či sa jeho sľub neplní naveky?
9 Či Boh zabudol byť milostivý? Či v hneve zavrel svoje milosrdenstvo? Selah.
10 A povedal som: Toto je moja slabosť, ale budem si pamätať roky pravice Najvyššieho.
11 Spomeniem si na skutky Hospodinove, určite si spomeniem na tvoje dávne zázraky.
12 Budem premýšľať o všetkom tvojom diele a hovoriť o tvojich skutkoch.
13 Tvoja cesta, Bože, je vo svätyni. Kto je taký veľký Boh ako náš Boh?
14 Ty si Boh, ktorý robíš zázraky, ty si svoju silu oznámil medzi ľudom.
15 Svojím ramenom si vykúpil svoj ľud, synov Jákoba a Jozefa. Selah.
16 Videli ťa vody, Bože, videli ťa vody; báli sa, aj hlbiny sa rozbúrili.
17 Oblaky liali vodu, z neba sa ozval zvuk, aj tvoje šípy sa rozleteli.
18 Hlas tvojho hromu bol v nebi: blesky osvetľovali svet, zem sa triasla a triasla.
19 Tvoja cesta je v mori a tvoja cesta vo veľkých vodách a tvoje kroky nie sú známe.
20 Viedol si svoj ľud ako stádo rukou Mojžiša a Árona.

KAPITOLA 78

1 (Maschil z Asafu.) Načúvajte, ľud môj, môjmu zákonu, nakloňte svoje uši k slovám mojich úst.
2 Otvorím svoje ústa v podobenstve, budem vyslovovať temné slová dávnych čias:
3 Čo sme my počuli a poznali a povedali nám to naši otcovia.
4 Nebudeme ich skrývať pred ich deťmi, aby sme budúcemu pokoleniu ukázali chválu Hospodina, jeho silu a jeho divy, ktoré vykonal.
5 Lebo ustanovil svedectvo v Jakobovi a ustanovil v Izraeli zákon, ktorý prikázal našim otcom, aby ich oznámili svojim deťom.
6 Aby ich poznalo budúce pokolenie, aj deti, ktoré sa majú narodiť; kto by mal povstať a oznámiť to svojim deťom:
7 Aby dúfali v Boha a nezabudli na Božie skutky, ale aby zachovávali jeho prikázania.
8 A nemuseli byť ako ich otcovia, tvrdohlavé a spurné pokolenie; pokolenie, ktoré si neupravilo srdce a ktorého duch nebol stály pred Bohom.
9 Efraimovi synovia, ozbrojení a s lukmi, sa vrátili v deň boja.
10 Nedodržiavali zmluvu Božiu a odmietali chodiť v jeho zákone;
11 A zabudol na svoje skutky a na svoje zázraky, ktoré im ukázal.
12 Robil divy v očiach ich otcov v egyptskej krajine, na poli Coan.
13 Rozdelil more a nechal ich prejsť; a postavil vody ako hromadu.
14 Aj vo dne ich viedol oblakom a celú noc svetlom ohňa.
15 Rozlomil skaly na púšti a napojil ich ako z veľkých hlbín.
16 Vyviedol aj potoky zo skaly a dal stekať vody ako rieky.
17 A ešte viac proti nemu hrešili tým, že popudzovali Najvyššieho na púšti.
18 A pokúšali Boha vo svojom srdci tým, že žiadali mäso pre svoju žiadostivosť.
19 Áno, hovorili proti Bohu; povedali: Či môže Boh pripraviť stôl na púšti?
20 Hľa, udrel do skaly, že vody vytryskli a potoky sa vyliali. môže dať aj chlieb? môže dať svojmu ľudu telo?
21 Preto to počul Hospodin a rozhneval sa, a tak sa zapálil oheň proti Jakobovi a vzbĺkol hnev aj proti Izraelovi.
22 Pretože neverili v Boha a neverili v jeho spasenie,
23 Hoci rozkázal oblakom zhora a otvoril nebeské brány,
24 A dal na nich pršať mannu, aby jedli, a dal im z obilia neba.
25 Človek jedol pokrm anjelov, poslal im mäsa do sýtosti.
26 Na nebi zavial východný vietor a svojou silou priviedol južný vietor.

27 Dával na ne mäso ako prach a pernaté vtáctvo ako morský piesok.
28 A nechal ho spadnúť doprostred ich tábora, dookola ich príbytkov.
29 A tak jedli a nasýtili sa, lebo im dal, čo si želali;
30 Neodcudzili sa svojej žiadostivosti. Ale kým mali mäso ešte v ústach,
31 Prišiel na nich Boží hnev a pobil najtučnejších z nich a pobil vyvolených Izraelcov.
32 Pre toto všetko stále hrešili a neverili pre jeho divy.
33 Preto ich dni pohltil v márnosti a ich roky v súžení.
34 Keď ich zabil, hľadali ho a vrátili sa a skoro ráno sa pýtali na Boha.
35 A spomenuli si, že Boh bol ich skalou a vysoký Boh ich vykupiteľom.
36 Napriek tomu mu lichotili svojimi ústami a klamali ho svojimi jazykmi.
37 Lebo ich srdce nebolo s ním priame a neboli pevní v jeho zmluve.
38 Ale on, plný súcitu, odpustil ich neprávosti a nezničil ich; áno, veľakrát odvrátil svoj hnev a nevzbudil všetok svoj hnev.
39 Lebo si spomenul, že sú len telo; vietor, ktorý sa pomíňa a nevracia sa.
40 Koľkokrát ho popudzovali na púšti a zarmucovali ho na púšti!
41 Áno, oni sa obrátili a pokúšali Boha a obmedzili Svätého Izraela.
42 Nepamätali si na jeho ruku ani na deň, keď ich vyslobodil z rúk nepriateľa.
43 Ako robil svoje znamenia v Egypte a svoje zázraky na poli Coan?
44 A premenil ich rieky na krv; a ich záplavy, že nemohli piť.
45 Poslal medzi nich rôzne druhy múch, ktoré ich zožrali; a žaby, ktoré ich zničili.
46 Aj ich úrodu dal húsenici a ich prácu kobylkám.
47 Ich vinič zničil krupobitím a ich sykomory mrazom.
48 Aj ich dobytok vydal krupobitiu a ich stáda horúcim bleskom.
49 Uvrhol na nich prudkosť svojho hnevu, hnevu, rozhorčenia a úzkosti tým, že medzi nich poslal zlých anjelov.
50 Urobil cestu svojmu hnevu; neušetril ich dušu od smrti, ale vydal ich život moru;
51 A pobil všetko prvorodené v Egypte; náčelník ich sily v Chámových príbytkoch:
52 Ale prinútil svoj ľud, aby vyšiel ako ovce, a viedol ho na púšti ako stádo.
53 A viedol ich bezpečne, takže sa nebáli, ale more prevalcovalo ich nepriateľov.
54 A priviedol ich na hranicu svojej svätyne, dokonca na tento vrch, ktorý kúpila jeho pravica.
55 Vyhnal spred nich aj pohanov, rozdelil im dedičstvo líniou a pokoleniam Izraela dal bývať vo svojich stanoch.
56 Oni však pokúšali a popudzovali najvyššieho Boha a nezachovávali jeho svedectvá.
57 Ale obrátili sa a urobili neverne ako ich otcovia; boli odvrátení ako ľstivá poklona.
58 Svojimi výšinami ho totiž popudzovali k hnevu a svojimi rytinami podnecovali k žiarlivosti.
59 Keď to Boh počul, rozhneval sa a veľmi sa mu hnusil Izrael.
60 A tak opustil príbytok Sílo, stan, ktorý postavil medzi ľudí;
61 A vydal svoju silu do zajatia a svoju slávu do rúk nepriateľa.
62 Vydal aj svoj ľud pod meč; a hneval sa na svoje dedičstvo.
63 Oheň strávil ich mládencov; a ich panny sa nevydali.
64 Ich kňazi padli mečom; a ich vdovy neplakali.
65 Vtedy sa Pán prebudil ako zo spánku a ako udatný muž, ktorý kričí pre víno.
66 A svojich nepriateľov bil do zadných partií a ustavične ich hanil.
67 Okrem toho odmietol stánok Jozefov a nevyvolil si kmeň Efraima.
68 Ale vyvolil si kmeň Júdu, vrch Sion, ktorý miloval.
69 A postavil svoju svätyňu ako vysoké paláce, ako zem, ktorú upevnil na veky.
70 Vyvolil si aj Dávida, svojho služobníka, a vzal ho zo salašov.
71 Z prenasledovania veľkých oviec s mláďatami ho priviedol, aby pásol Jakoba svoj ľud a Izrael svoje dedičstvo.
72 A tak ich kŕmil podľa rýdzosti svojho srdca; a viedol ich obratnosťou svojich rúk.

KAPITOLA 79

1 (Azafov žalm.) Bože, do tvojho dedičstva prišli pohania; poškvrnili tvoj svätý chrám; položili Jeruzalem na hromady.
2 Mŕtve telá tvojich služobníkov dali za pokrm nebeskému vtáctvu, mäso tvojich svätých šelmám zeme.
3 Ich krv vyliali ako vodu okolo Jeruzalema; a nebolo nikoho, kto by ich pochoval.
4 Stali sme sa na potupu svojim blížnym, na posmech a na posmech pre tých, ktorí sú okolo nás.
5 Dokedy, Pane? budeš sa navždy hnevať? bude tvoja žiarlivosť horieť ako oheň?
6 Vylej svoj hnev na pohanov, ktorí ťa nepoznajú, a na kráľovstvá, ktoré nevzývajú tvoje meno.
7 Lebo pohltili Jakoba a spustošili jeho príbytok.
8 Nepamätaj na nás predošlé neprávosti, nech nám rýchlo zabráni tvoje milosrdenstvo, lebo sme veľmi ponížení.
9 Pomôž nám, Bože našej spásy, na slávu svojho mena a vysloboď nás a očisti naše hriechy pre svoje meno.
10 Prečo majú pohania hovoriť: Kde je ich Boh? nech je známy medzi pohanmi v našich očiach pomstou preliatej krvi tvojich služobníkov.
11 Nech príde pred teba vzdych väzňa; podľa veľkosti svojej moci zachovaj tých, ktorí sú určení na smrť;
12 A odplat našim blížnym sedemnásobne do ich lona ich potupu, ktorou ťa potupovali, Pane.
13 Naveky ti budeme ďakovať my, tvoj ľud a ovce na tvojej pastve, budeme zvestovať tvoju chválu po všetky pokolenia.

KAPITOLA 80

1 (Hlavnému hudobníkovi na Šošannimedute, Asafov žalm.) Načúvaj, pastier Izraela, ty, ktorý vedieš Jozefa ako stádo; ty, čo bývaš medzi cherubmi, zažiar!

2 Pred Efraimom, Benjamínom a Manassesom prebuď svoju silu a príď a zachráň nás.
3 Navráť nás, Bože, a rozžiar svoju tvár; a budeme spasení.
4 Hospodine, Bože zástupov, dokedy sa budeš hnevať na modlitbu svojho ľudu?
5 Sýtiš ich chlebom sĺz; a vo veľkej miere im dáva piť slzy.
6 Uvádzaš nás do sporu s našimi susedmi a naši nepriatelia sa smejú medzi sebou.
7 Navráť nás, Bože zástupov, a rozžiar svoju tvár; a budeme spasení.
8 Vinič si vyviedol z Egypta, vyhnal si pohanov a zasadil si ho.
9 Pripravil si pred ním priestor a nechal si ho zakoreniť a naplnilo krajinu.
10 Kopce boli pokryté jeho tieňom a jeho konáre boli ako pekné cédre.
11 Svoje konáre poslala do mora a svoje konáre do rieky.
12 Prečo si teda zboril jej ploty, takže ju ošklbajú všetci, čo idú po ceste?
13 Kanec z lesa ho mrhá a poľná zver ho zožerie.
14 Vráť sa, prosíme, Bože zástupov, zhliadni z neba a pozri a navštív tento vinič;
15 A vinicu, ktorú zasadila tvoja pravica, a ratolesť, ktorú si si posilnil.
16 Je spálený ohňom, je vyťatý; zahynú pre karhanie tvojej tváre.
17 Tvoja ruka nech je na mužovi svojej pravice, na synovi človeka, ktorého si si posilnil.
18 Tak neodídeme od teba, obživ nás a budeme vzývať tvoje meno.
19 Navráť nás, Hospodine, Bože zástupov, rozžiar svoju tvár; a budeme spasení.

KAPITOLA 81

1 (Hlavnému hudobníkovi na Gittithe, Asafov žalm.) Spievajte nahlas Bohu, našej sile, radostne kričte Bohu Jakobovmu.
2 Vezmi žalm a prines bubon, príjemnú harfu s žalmom.
3 Zatrúbte na trúbu na nový mesiac, v určený čas, v náš slávnostný deň.
4 Lebo to bolo nariadenie Izraela a zákon Boha Jakobovho.
5 Toto ustanovil v Jozefovi na svedectvo, keď vyšiel po egyptskej krajine, kde som počul reč, ktorej som nerozumel.
6 Zbavil som jeho pleca od bremena, jeho ruky boli vytrhnuté z hrncov.
7 V súžení si volal a vyslobodil som ťa; Odpovedal som ti v úkryte hromu: Skúsil som ťa pri vodách Meriby. Selah.
8 Počuj, ľud môj, a budem ti svedčiť: Ó, Izrael, ak ma poslúchneš;
9 Nebude v tebe cudzí boh; ani sa nebudeš klaňať cudziemu bohu.
10 Ja som Hospodin, tvoj Boh, ktorý som ťa vyviedol z egyptskej krajiny, otvor svoje ústa a naplním ich.
11 Ale môj ľud nechcel poslúchnuť môj hlas; a Izrael nechcel nikto zo mňa.
12 Vydal som ich žiadostivosti ich vlastného srdca a chodili podľa svojich rád.
13 Ó, keby ma môj ľud poslúchol a Izrael chodil po mojich cestách!
14 Čoskoro som mal poraziť ich nepriateľov a obrátiť svoju ruku proti ich protivníkom.
15 Nenávidiaci Hospodina by sa mu mali podriadiť, ale ich čas mal trvať naveky.
16 Mal by ich nasýtiť najlepšou pšenicou a medom zo skaly by som ťa nasýtil.

KAPITOLA 82

1 (Azafov žalm.) Boh stojí v zhromaždení mocných; súdi medzi bohmi.
2 Dokedy budete súdiť nespravodlivo a prijímať bezbožníkov? Selah.
3 Chráňte chudobných a sirotov, robte právo utrápeným a biednym.
4 Vysloboď chudobných a biednych, vytrhni ich z rúk bezbožných.
5 Nevedia, ani nepochopia; kráčajú v tme: všetky základy zeme sú vyvrátené.
6 Povedal som: Vy ste bohovia; a vy všetci ste deti Najvyššieho.
7 Ale zomriete ako ľudia a padnete ako jedno z kniežat.
8 Vstaň, Bože, súď zem, lebo zdedíš všetky národy.

KAPITOLA 83

1 (Pieseň alebo žalm Asafov.) Nemlč, Bože, nemlč a nemlč, Bože.
2 Lebo hľa, tvoji nepriatelia sa búria, a tí, čo ťa nenávidia, dvíhajú hlavu.
3 Radili sa ľstivo proti tvojmu ľudu a radili sa proti tvojim skrytým.
4 Povedali: Poďte a vyhubme ich z národa; aby meno Izraela už nebolo v pamäti.
5Lebo sa radili s jedným súhlasom: sú spolčení proti tebe.
6 Príbytky Edoma a Izmaelitov; Moábov a Hagarénov;
7 Gebal, Ammon a Amálek; Filištínci s obyvateľmi Týru;
8 Pripája sa k nim aj Assur, ktorí majú na starosti deti Lóta. Selah.
9 Robte s nimi ako s Madiančanmi; ako Siserovi, ako aj Jabinovi pri potoku Kison:
10 Ktoré zahynuli v Endore, stali sa ako hnoj pre zem.
11 Urobte ich veľmožov ako Oreb a ako Zeeb, áno, všetky ich kniežatá ako Zebah a ako Zalmunna.
12 Ktorý povedal: Vezmime si do vlastníctva domy Božie.
13 Urob ich ako koleso; ako strnisko pred vetrom.
14 Ako oheň spaľuje drevo a ako plameň zapaľuje vrchy;
15 Tak ich prenasleduj svojou búrkou a vydes ich svojou búrkou.
16 Naplň ich tváre hanbou; aby hľadali tvoje meno, Hospodine.
17 Nech sú zahanbení a znepokojení naveky; áno, nech sú zahanbení a zahynú!
18 Aby ľudia vedeli, že ty, ktorého jediné meno je JEHOVA, si najvyšší nad celou zemou.

KAPITOLA 84

1 (Hlavnému hudobníkovi na Gittithe, žalm pre synov Kórachových.) Aké milé sú tvoje príbytky, Hospodine zástupov!
2 Moja duša túži po nádvoriach Hospodinových, moje srdce a moje telo volá po živom Bohu.

3 Áno, vrabec si našiel dom a lastovička hniezdo, kde môže položiť svoje mláďatá, tvoje oltáre, Hospodine zástupov, môj Kráľ a môj Bože.
4 Blahoslavení, ktorí bývajú v tvojom dome, stále ťa budú chváliť. Selah.
5 Blahoslavený muž, ktorého sila je v tebe; v ktorých srdci sú cesty ich.
6 Kto prechádza dolinou Baca, urobí z nej studňu; dážď napĺňa aj kaluže.
7 Idú od sily k sile, každý z nich na Sione sa ukazuje pred Bohom.
8 Hospodine, Bože zástupov, vyslyš moju modlitbu, načúvaj, Bože Jakubov! Selah.
9 Hľa, Bože, náš štít, a pozri na tvár svojho pomazaného.
10 Lebo deň v tvojich nádvoriach je lepší ako tisíc. Radšej som bol vrátnikom v dome svojho Boha, ako by som mal bývať v stanoch bezbožnosti.
11 Lebo Hospodin, Boh, je slnko a štít, Hospodin dá milosť a slávu, nič dobré neodoprie tým, čo chodia spravodlivo.
12 Hospodin zástupov, požehnaný muž, ktorý dôveruje v teba.

KAPITOLA 85

1 (Hlavnému hudobníkovi žalm pre synov Kórachových.) Pane, ty si bol milostivý svojej zemi, priviedol si späť zajatie Jakoba.
2 Odpustil si neprávosť svojmu ľudu, prikryl si všetky jeho hriechy. Selah.
3 Sňal si všetok svoj hnev, odvrátil si sa od zúrivosti svojho hnevu.
4 Obráť nás, Bože našej spásy, a daj, aby prestal tvoj hnev voči nám.
5 Budeš sa na nás navždy hnevať? Či vytiahneš svoj hnev na všetky pokolenia?
6 Či nás už neoživíš, aby sa tvoj ľud radoval v tebe?
7 Ukáž nám, Hospodine, svoje milosrdenstvo a daj nám svoje spasenie.
8 Počujem, čo bude hovoriť Boh, Pán, lebo bude hovoriť pokoj svojmu ľudu a svojim svätým, ale nech sa neobrátia k bláznovstvu.
9 Veď jeho spása je blízko tým, čo sa ho boja; aby sláva prebývala v našej krajine.
10 Milosrdenstvo a pravda sa stretávajú; spravodlivosť a pokoj sa navzájom pobozkali.
11 Pravda vytryskne zo zeme; a spravodlivosť bude hľadieť z neba.
12 Áno, Hospodin dá, čo je dobré; a naša zem vydá svoju úrodu.
13 Spravodlivosť pôjde pred ním; a postaví nás do cesty jeho krokom.

KAPITOLA 86

1 (Modlitba Dávidova.) Nakloň svoje ucho, Hospodine, vyslyš ma, lebo som chudobný a biedny.
2 Zachovaj moju dušu; lebo ja som svätý, Bože môj, zachráň svojho služobníka, ktorý v teba dôveruje.
3 Zmiluj sa nado mnou, Pane, lebo k tebe volám každý deň.
4 Raduj dušu svojho služobníka, lebo k tebe, Pane, pozdvihujem svoju dušu.
5 Lebo ty, Pane, si dobrý a pripravený odpúšťať; a hojný v milosrdenstve ku všetkým, ktorí ťa vzývajú.
6 Nakloň uši, Hospodine, mojej modlitbe; a venujte pozornosť hlasu mojich prosieb.
7 V deň svojho súženia ťa budem volať, lebo mi odpovieš.
8 Medzi bohmi niet nikoho podobného tebe, Pane; ani nie sú skutky podobné tvojim skutkom.
9 Všetky národy, ktoré si stvoril, prídu a budú sa ti klaňať, Pane; a bude oslavovať tvoje meno.
10 Lebo ty si veľký a robíš divy: ty si jediný Boh.
11 Ukáž ma svojej ceste, Hospodine; Budem chodiť v tvojej pravde: zjednoť moje srdce, aby som sa bál tvojho mena.
12 Budem ťa chváliť, Pane, môj Bože, celým svojím srdcom a tvoje meno budem oslavovať naveky.
13 Lebo veľké je tvoje milosrdenstvo nado mnou a vytrhol si moju dušu z najnižšieho pekla.
14 Ó, Bože, pyšní povstali proti mne, a zhromaždení násilníkov hľadali moju dušu; a nepostavili ťa pred seba.
15 Ale ty, Pane, si Boh plný súcitu, milostivý, zhovievavý a hojný v milosrdenstve a pravde.
16 Obráť sa ku mne a zmiluj sa nado mnou; daj svoju silu svojmu služobníkovi a zachráň syna svojej dievky.
17 Ukáž mi znak dobra; aby to videli tí, čo ma nenávidia, a zahanbili sa, lebo ty, Pane, si mi pomohol a potešil si ma.

KAPITOLA 87

1 (Žalm alebo pieseň pre synov Kórachových.) Jeho základ je na svätých vrchoch.
2 Hospodin miluje brány Siona viac ako všetky Jákobove príbytky.
3 Slávne veci sa o tebe hovoria, ó, mesto Božie. Selah.
4 Tým, ktorí ma poznajú, spomeniem Rachab a Babylon: hľa, Filištína a Týrus s Etiópiou; tento muž sa tam narodil.
5 A o Sione sa povie: Ten a onen sa v ňom narodil a sám najvyšší ju postaví.
6 Hospodin spočíta, keď zapíše ľud, že sa tam narodil. Selah.
7 Ako speváci, tak aj hráči na nástrojoch tam budú: všetky moje pramene sú v tebe.

KAPITOLA 88

1 (Pieseň alebo žalm pre synov Kóracha, hlavnému hudobníkovi na Mahalath Leannothu, Maschilovi z Hemana Ezrachitského.) Ó, Pane, Bože mojej spásy, volal som pred tebou dňom i nocou:
2 Moja modlitba nech príde pred teba. Nakloň svoje ucho k môjmu volaniu;
3 Moja duša je plná súženia a môj život sa približuje k hrobu.
4 Počítajú sa so mnou, ktorí zostupujú do jamy, som ako človek bez sily.
5 Slobodní medzi mŕtvymi, ako zabití, ktorí ležia v hrobe, na ktorých už nepamätáš, a sú vyťatí z tvojej ruky.
6 Uložil si ma do najspodnejšej jamy, do tmy, do hlbín.
7 Dolieha na mňa tvoj hnev a sužuješ ma všetkými svojimi vlnami. Selah.
8 Vzdialil si odo mňa moju známosť; urobil si ma im ohavnosťou. Som zavretý a nemôžem vyjsť.

9 Moje oko smúti pre súženie: Pane, každý deň som vzýval
teba, vystieral som k tebe svoje ruky.
10 Či budeš robiť zázraky mŕtvym? či vstanú mŕtvi a budú
ťa chváliť? Selah.
11 Má byť tvoja milosť oznámená v hrobe? alebo tvoja
vernosť v záhube?
12 Či budú v tme známe tvoje zázraky? a tvoja
spravodlivosť v krajine zabudnutia?
13 Ale k tebe som volal, Hospodine; a ráno ti zabráni moja
modlitba.
14 Pane, prečo zavrhuješ moju dušu? prečo predo mnou
skrývaš svoju tvár?
15 Som utrápený a pripravený zomrieť od svojej mladosti,
kým znášam tvoje hrôzy, som rozptýlený.
16 Prechádza nado mnou tvoj zúrivý hnev; tvoje hrôzy ma
prerušili.
17 Obchádzali ma denne ako voda; obkľúčili ma spolu.
18 Milenca a priateľa si odo mňa vzdialil a moju známu do
tmy.

KAPITOLA 89

1 (Maschil Étana Ezrachského.) O milostiach
Hospodinových budem ospevovať naveky, svojimi ústami
oznámim tvoju vernosť po všetky pokolenia.
2 Lebo som povedal: Milosrdenstvo sa bude budovať
naveky, svoju vernosť upevníš na nebesiach.
3 Uzavrel som zmluvu so svojimi vyvolenými, prisahal
som svojmu služobníkovi Dávidovi,
4 Tvoje semeno upevním na veky a postavím tvoj trón po
všetky pokolenia. Selah.
5 A nebesia budú chváliť tvoje zázraky, Hospodine, aj
tvoju vernosť v zhromaždení svätých.
6 Veď kto sa v nebi môže prirovnať k Hospodinovi? kto zo
synov mocných sa môže podobať Hospodinovi?
7 Boha sa treba veľmi báť v zhromaždení svätých a mať ho
v úcte voči všetkým, ktorí sú okolo neho.
8 Hospodine, Bože zástupov, kto je silný Hospodin ako ty?
alebo na tvoju vernosť vôkol teba?
9 Ty vládneš morskému besneniu, keď sa zdvihnú jeho
vlny, utíšiš ich.
10 Rozbil si Rachab ako zabitú; svojím silným ramenom si
rozptýlil svojich nepriateľov.
11 Tvoje sú nebesia, tvoja je aj zem, ty si ich založil, čo sa
týka sveta a jeho plnosti.
12 Sever a juh si ich stvoril: Tábor a Hermon sa budú
radovať v tvojom mene.
13 Máš mocné rameno, silná je tvoja ruka a vysoká je tvoja
pravica.
14 Spravodlivosť a súd sú sídlom tvojho trónu, pred tvojou
tvárou pôjde milosrdenstvo a pravda.
15 Blahoslavený ľud, ktorý pozná radostný zvuk, bude
chodiť, Hospodine, vo svetle tvojej tváre.
16 V tvojom mene sa budú radovať po celý deň a v tvojej
spravodlivosti sa budú vyvyšovať.
17 Lebo ty si slávou ich sily a v tvojej priazni bude
vyvýšený náš roh.
18 Lebo Hospodin je naša obrana; a Svätý Izraela je náš
kráľ.
19 Vtedy si vo videní hovoril svojmu svätému a povedal si:
Na mocného som položil pomoc; Vyvýšil som jedného
vyvoleného z ľudu.
20 Našiel som Dávida, svojho služobníka; pomazal som ho
svojím svätým olejom:
21 S ktorým bude moja ruka pevná, aj moje rameno ho
posilní.
22 Nepriateľ ho nebude napádať; ani ho netrápi syn
bezbožnosti.
23 A porazím jeho nepriateľov pred jeho tvárou a pobijem
tých, ktorí ho nenávidia.
24 Ale moja vernosť a moje milosrdenstvo bude s ním a v
mojom mene bude vyvýšený jeho roh.
25 Položím aj jeho ruku do mora a jeho pravicu do riek.
26 Bude ku mne volať: Ty si môj otec, môj Boh a skala
mojej spásy.
27 Urobím ho svojím prvorodeným, vyšším ako králi zeme.
28 Svoje milosrdenstvo mu zachovám naveky a moja
zmluva s ním bude pevne stáť.
29 Aj jeho semeno vytrvá naveky a jeho trón ako dni neba.
30 Ak jeho deti opustia môj zákon a nebudú sa riadiť
mojimi súdmi;
31 Ak porušia moje ustanovenia a nebudú zachovávať
moje prikázania;
32 Vtedy navštívim ich prestúpenie palicou a ich neprávosť
ranami.
33 Svoju milosť mu však úplne nevezmem a nedopustím,
aby moja vernosť zanikla.
34 Svoju zmluvu neporuším ani nezmením to, čo vyšlo z
mojich úst.
35 Raz som prisahal na svoju svätosť, že nebudem klamať
Dávidovi.
36 Jeho semeno bude trvať naveky a jeho trón ako slnko
predo mnou.
37 Upevní sa naveky ako mesiac a ako verný svedok v nebi.
Selah.
38 Ale ty si sa odvrhol a zošklivil si, rozhneval si sa na
svojho pomazaného.
39 Zrušil si zmluvu svojho služobníka, znesvätil si jeho
korunu, keď si ju hodil na zem.
40 Zboril si všetky jeho ploty; skazil si jeho mocnosti.
41 Všetci, čo idú okolo, ho kazia, je na potupu svojim
blížnym.
42 Postavil si pravicu jeho protivníkov; rozveselil si
všetkých jeho nepriateľov.
43 Obrátil si aj ostrie jeho meča a neprinútil si ho postaviť
sa do boja.
44 Jeho slávu si zastavil a jeho trón si zložil na zem.
45 Skrátil si dni jeho mladosti, zahalil si ho hanbou. Selah.
46 Dokedy, Pane? budeš sa navždy skrývať? bude tvoj
hnev horieť ako oheň?
47 Pamätaj, aký krátky je môj čas, prečo si všetkých ľudí
vydal nadarmo?
48 Ktorý človek žije a neuvidí smrti? či vytrhne svoju dušu
z ruky hrobu? Selah.
49 Pane, kde sú tvoje predchádzajúce milosrdenstvo, ktoré
si prisahal Dávidovi vo svojej pravde?
50 Pamätaj, Pane, na potupu svojich služobníkov; ako
nesiem vo svojom lone potupu všetkých mocných ľudí;
51 Čím hania tvoji nepriatelia, Hospodine; čím potupovali
kroky tvojho pomazaného.
52 Nech je zvelebený Hospodin naveky. Amen a Amen.

KAPITOLA 90

1 (Modlitba Mojžiša, muža Božieho.) Pane, ty si bol naším príbytkom po všetky pokolenia.
2 Skôr, ako sa vrchy zrodili, alebo kým si stvoril zem a svet, od vekov až na veky, ty si Boh.
3 obraciaš človeka na záhubu; a povedali: Vráťte sa, deti ľudské!
4 Lebo tisíc rokov je v tvojich očiach ako včerajšok, keď sa pominul, a ako stráž v noci.
5 Odnášaš ich ako potopu; sú ako spánok, ráno sú ako tráva, ktorá rastie.
6 Ráno kvitne a rastie; večer bude vyťatý a uschne.
7 Lebo nás zožiera tvoj hnev a trápi nás tvoj hnev.
8 Postavil si pred seba naše neprávosti, naše tajné hriechy vo svetle svojej tváre.
9 Lebo všetky naše dni sa pominuli v tvojom hneve, svoje roky trávime ako rozprávka.
10 Dní našich rokov je šesťdesiat rokov; a ak sú pre silu osemdesiat rokov, ich sila je však práca a smútok; lebo čoskoro bude odrezaný a my odletíme.
11 Kto pozná silu tvojho hnevu? podľa tvojej bázne je aj tvoj hnev.
12 Nauč nás teda počítať naše dni, aby sme svoje srdcia uplatňovali v múdrosti.
13 Vráť sa, Hospodine, dokedy? a nech ľutuješ nad svojimi služobníkmi.
14 Nasýť nás včas svojím milosrdenstvom; aby sme sa radovali a radovali po všetky svoje dni.
15 Poteš nás podľa dní, v ktorých si nás sužoval, a rokov, v ktorých sme videli zlo.
16 Nech sa tvoje dielo ukáže tvojim služobníkom a tvoja sláva ich deťom.
17 Nech je nad nami krása Hospodina, nášho Boha, a upevni nad nami dielo našich rúk; áno, dielo našich rúk upevni to.

KAPITOLA 91

1 Kto býva v úkryte Najvyššieho, zostane v tieni Všemohúceho.
2 Poviem o Hospodinovi: On je moje útočište a moja pevnosť, môj Boh; v neho budem veriť.
3 Istotne ťa vyslobodí z osídla vtákov a od krutého moru.
4 Prikryje ťa svojimi perami a budeš dúfať pod jeho krídla; jeho pravda bude tvojím štítom a štítom.
5 Nebudeš sa báť nočnej hrôzy; ani pre šíp, ktorý letí vo dne;
6 Ani pre mor, ktorý chodí v tme; ani na skazu, ktorá plytvá na poludnie.
7 Tisíc padne po tvojom boku a desaťtisíc po tvojej pravici; ale k tebe sa to nepriblíži.
8 Len svojimi očami budeš hľadieť a vidieť odmenu bezbožníkov.
9 Pretože si Hospodina, ktorý je mojím útočiskom, Najvyššieho, urobil svojim príbytkom;
10 Nestihne ťa nič zlé a žiadna rana sa nepriblíži k tvojmu príbytku.
11 Lebo svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ťa strážili na všetkých tvojich cestách.
12 Ponesú ťa na rukách, aby si si neudrel nohu o kameň.
13 Po leva a zmije budeš šliapať, leva a draka pošliapeš nohami.
14 Pretože ma miluje, vyslobodím ho, vyvýšim ho, lebo poznal moje meno.
15 Bude ma volať a ja mu odpoviem: Budem s ním v súžení; Vyslobodím ho a poctím.
16 Dlhým životom ho nasýtim a ukážem mu svoju spásu.

KAPITOLA 92

1 (Žalm alebo pieseň na sobotný deň.) Je dobré vzdávať vďaky Hospodinovi a spievať chvály tvojmu menu, Najvyšší.
2 Aby si ráno dával najavo svoju milosť a každú noc svoju vernosť,
3 Na desaťstrunový nástroj a na žaltári; na harfe so slávnostným zvukom.
4 Lebo ty, Hospodine, si ma obveselil svojím dielom, zvíťazím nad dielami tvojich rúk.
5 Ó, Hospodine, aké veľké sú tvoje diela! a tvoje myšlienky sú veľmi hlboké.
6 Hrubý človek nevie; ani hlupák tomu nerozumie.
7 Keď bezbožníci vyrastú ako tráva, a keď budú kvitnúť všetci páchatelia neprávosti; že budú navždy zničení:
8 Ale ty, Hospodine, si najvyšší na veky.
9 Lebo hľa, tvoji nepriatelia, Hospodine, lebo hľa, tvoji nepriatelia zahynú; všetci činitelia neprávosti budú rozptýlení.
10 Ale môj roh budeš vyvyšovať ako roh jednorožca: budem pomazaný čerstvým olejom.
11Aj moje oko uvidí moju túžbu na mojich nepriateľoch a moje uši budú počuť moju túžbu od bezbožníkov, ktorí povstávajú proti mne.
12 Spravodlivý bude kvitnúť ako palma, bude rásť ako céder v Libanone.
13 Tí, čo budú zasadení v dome Hospodinovom, budú prekvitať v nádvoriach nášho Boha.
14 Ešte v starobe budú prinášať ovocie; budú tučné a kvitnúce;
15 Aby ukázal, že Hospodin je priamy: on je moja skala a niet v ňom neprávosti.

KAPITOLA 93

1 Hospodin kraľuje, je odetý velebnosťou; Hospodin je oblečený v sile, ktorou sa opásal.
2 Tvoj trón je odpradávna pevný, ty si od vekov.
3 Záplavy pozdvihli, Hospodine, záplavy zdvihli svoj hlas; povodne dvíhajú svoje vlny.
4 Hospodin na výsostiach je mocnejší nad hluk mnohých vôd, ba nad mohutné morské vlny.
5 Tvoje svedectvá sú veľmi spoľahlivé: Tvojím domom, Hospodine, je svätosť na veky.

KAPITOLA 94

1 Hospodine, Bože, ktorému patrí pomsta; Bože, ktorému patrí pomsta, ukáž sa.
2 Pozdvihni sa, sudca zeme, daj odmenu pyšným.
3 Pane, dokedy bude bezbožník, dokedy bude bezbožník víťaziť?

4 Dokedy budú hovoriť a hovoriť tvrdé veci? a všetci páchatelia neprávosti sa chvália?
5 Rozbíjajú tvoj ľud, Hospodine, a sužujú tvoje dedičstvo.
6 Zabíjajú vdovu a cudzinca a vraždia sirotu.
7 Oni však hovoria: Hospodin to neuvidí a Boh Jakubov na to nebude hľadieť.
8 Pochopte, vy hlupáci medzi ľuďmi, a blázni, kedy budete múdri?
9 Ten, čo nasadil ucho, nepočuje? ten, čo utvoril oko, neuvidí?
10 Ten, kto trestá pohanov, nebude napravovať? ten, čo učí človeka poznaniu, či nevie?
11 Hospodin pozná ľudské myšlienky, že sú márnosť.
12 Požehnaný muž, ktorého, Hospodine, trestáš a vyučuješ zo svojho zákona;
13 Aby si mu dal pokoj od dní súženia, kým sa nevykope jama pre bezbožných.
14 Lebo Hospodin nezavrhne svoj ľud a neopustí svoje dedičstvo.
15 Ale súd sa vráti k spravodlivosti a budú ho nasledovať všetci úprimného srdca.
16 Kto mi povstane proti zločincom? alebo kto sa za mňa postaví proti činiteľom neprávosti?
17 Ak mi Hospodin nepomohol, moja duša bola takmer v tichosti.
18 Keď som povedal: Pošmykla sa mi noha; tvoje milosrdenstvo, Pane, ma podržalo.
19 V množstve mojich myšlienok vo mne tešia tvoje potešenia moju dušu.
20 Či sa s tebou bude stýkať trón neprávosti, ktorý zákon vykladá neprávosť?
21 Zhromažďujú sa proti duši spravodlivého a odsudzujú nevinnú krv.
22 Ale Hospodin je moja ochrana; a môj Boh je skalou môjho útočiska.
23 A privedie na nich ich vlastnú neprávosť a vyhladí ich v ich vlastnej bezbožnosti; áno, Hospodin, náš Boh, ich vyhladí.

KAPITOLA 95

1 Poďte, spievajme Pánovi, plesajme skalou svojho spasenia.
2 Predstúpme pred jeho tvár so vzdávaním vďaky a radostne mu kričme žalmami.
3 Lebo Hospodin je veľký Boh a veľký Kráľ nad všetkých bohov.
4 V jeho rukách sú hlbiny zeme, jeho je aj sila vrchov.
5 More je jeho a on ho stvoril a jeho ruky utvorili súš.
6 Poď, klaňajme sa a klaňajme sa, kľaknime pred Hospodinom, naším Stvoriteľom.
7 Lebo on je náš Boh; a my sme ľud jeho pastvy a ovce jeho ruky. Ak dnes budete počuť jeho hlas,
8 Nezatvrdzujte svoje srdce ako pri provokácii a ako v deň pokušenia na púšti.
9 Keď ma vaši otcovia pokúšali, skúšali ma a videli moje dielo.
10 Štyridsať rokov som bol zarmútený nad týmto pokolením a hovoril som: Je to ľud, ktorý blúdi vo svojom srdci a nepozná moje cesty.
11 ktorým som vo svojom hneve prisahal, že nevstúpia do môjho odpočinku.

KAPITOLA 96

1 Spievajte Hospodinovi pieseň novú, spievajte Hospodinovi, celá zem!
2 Spievajte Hospodinovi, dobrorečte jeho menu; dávať najavo svoju spásu zo dňa na deň.
3 Ohlasujte jeho slávu medzi pohanmi, jeho zázraky medzi všetkými ľuďmi.
4 Lebo Hospodin je veľký a hodný chvály; treba sa ho báť nad všetkých bohov.
5 Lebo všetci bohovia národov sú modly, ale Hospodin stvoril nebesia.
6 Česť a velebnosť sú pred ním, sila a krása sú v jeho svätyni.
7 Vzdajte Hospodinovi, pokolenia ľudu, vzdávajte Hospodinovi slávu a silu.
8 Vzdajte Hospodinovi slávu, ktorá patrí jeho menu, prineste obetný dar a vojdite do jeho nádvorí.
9 Klaňajte sa Hospodinovi v kráse svätosti, bojte sa pred ním celá zem.
10 Povedzte medzi pohanmi, že Hospodin kraľuje: aj svet sa utvrdí, že sa nepohne, bude súdiť ľud spravodlivo.
11 Nech sa radujú nebesia a nech sa raduje zem; nech hučí more a jeho plnosť.
12 Nech sa raduje pole a všetko, čo je na ňom, vtedy sa budú radovať všetky stromy lesa
13 Pred Hospodinom, lebo prichádza, lebo prichádza súdiť zem, bude súdiť svet podľa spravodlivosti a ľudí podľa svojej pravdy.

KAPITOLA 97

1 Hospodin kraľuje; nech sa zem raduje; nech sa raduje množstvo ostrovov.
2 Oblaky a tma sú okolo neho, spravodlivosť a súd sú sídlom jeho trónu.
3 Oheň ide pred ním a spaľuje jeho nepriateľov dookola.
4 Jeho blesky osvietili svet, zem videla a zachvela sa.
5 Vrchy sa roztopili ako vosk pred tvárou Hospodinovou, pred tvárou Pána celej zeme.
6 Nebesá hovoria o jeho spravodlivosti a všetok ľud vidí jeho slávu.
7 Zahanbení budú všetci, ktorí slúžia rytinám, ktorí sa chvália modlami; klaňajte sa mu všetci bohovia.
8 Sion to počul a zaradoval sa; A dcéry Júdove sa radovali z tvojich súdov, Hospodine.
9 Lebo ty, Hospodine, si vyvýšený nad celú zem, nad všetkých bohov si vyvýšený.
10 Vy, ktorí milujete Hospodina, nenáviďte zlé; on ochraňuje duše svojich svätých; vyslobodzuje ich z ruky bezbožných.
11 Spravodlivým sa seje svetlo a úprimným srdcom radosť.
12 Radujte sa v Hospodinovi, spravodliví; a vzdávajte vďaky pri spomienke na jeho svätosť.

KAPITOLA 98

1 (Žalm.) Spievajte Hospodinovi novú pieseň; lebo robil divy: jeho pravica a jeho sväté rameno mu vyniesli víťazstvo.
2 Hospodin oznámil svoju spásu, svoju spravodlivosť zjavil pred očami pohanov.

3 Spomenul si na svoje milosrdenstvo a na svoju pravdu
voči domu Izraela; všetky končiny zeme videli spásu nášho
Boha.
4 Radujte sa Hospodinovi, celá zem, plesajte, plesajte a
spievajte!
5 Spievajte Hospodinovi pri harfe; s harfou a hlasom žalmu.
6 S trúbami a zvukom kornetu plesajte pred Hospodinom,
Kráľom.
7 Nech hučí more a jeho plnosť; svet a tí, ktorí v ňom
bývajú.
8 Vody nech tlieskajú rukami, vrchy nech sa spolu radujú
9 Pred Hospodinom; lebo príde súdiť zem, spravedlivo
bude súdiť svet a ľud podľa práva.

KAPITOLA 99

1 Hospodin kraľuje; nech sa trasie ľud, on sedí medzi
cherubmi; nech sa pohne zem.
2 Hospodin je veľký na Sione; a je vysoko nad všetkými
ľuďmi.
3 Nech chvália tvoje veľké a hrozné meno; lebo je svätý.
4 Aj kráľovská sila miluje súd; ustanovuješ spravodlivosť,
konáš súd a spravodlivosť v Jakobovi.
5 Vyvyšujte Hospodina, nášho Boha, a klaňajte sa pod jeho
podnožou; lebo on je svätý.
6 Mojžiš a Áron medzi jeho kňazmi a Samuel medzi tými,
ktorí vzývajú jeho meno; vzývali Hospodina a on im
odpovedal.
7 Hovoril k nim v oblačnom stĺpe, zachovávali jeho
svedectvá a súd, ktorý im dal.
8 Odpovedal si im, Hospodine, Bože náš, bol si Bohom,
ktorý im odpustil, hoci si sa pomstil za ich výmysly.
9 Vyvyšujte Hospodina, nášho Boha, a klaňajte sa na jeho
svätom vrchu; lebo svätý je Hospodin, náš Boh.

KAPITOLA 100

1 (Žalm chvály.) Radostne kričte Hospodinovi, všetky
krajiny.
2 Slúžte Hospodinovi s radosťou, predstúpte pred jeho tvár
s spevom.
3 Vedzte, že Hospodin je Boh, on nás stvoril, a nie my
sami; my sme jeho ľud a ovce jeho pastvy.
4 Vchádzajte do jeho brán so vzdávaním vďaky a do jeho
nádvorí s chválou, buďte mu vďační a dobrorečte jeho
menu.
5 Lebo Hospodin je dobrý; jeho milosrdenstvo je večné; a
jeho pravda trvá po všetky pokolenia.

KAPITOLA 101

1 (Žalm Dávidov.) Budem spievať o milosrdenstve a súde,
tebe, Hospodine, budem spievať.
2 Budem sa správať múdro a dokonale. Ó, kedy prídeš ku
mne? Budem chodiť vo svojom dome s dokonalým srdcom.
3 Nič zlého si nepostavím pred oči; nenávidím prácu tých,
ktorí sa odvracajú; neprilepí sa ku mne.
4 Prevrátené srdce odo mňa odíde, bezbožného nepoznám.
5 Kto tajne ohovára svojho blížneho, toho vyhladím; toho,
kto má vysoký pohľad a pyšné srdce, nebudem trpieť.
6 Moje oči sa budú upierať na verných v krajine, aby mohli
bývať so mnou; kto chodí po dokonalej ceste, ten mi bude
slúžiť.
7 Kto klame, nebude bývať v mojom dome; ten, kto klame,
nezostane predo mnou.
8 Čoskoro zničím všetkých bezbožníkov krajiny; aby som
vyhladil všetkých bezbožníkov z mesta Hospodinovho.

KAPITOLA 102

1 (Modlitba utrápeného, keď je zdrvený a vylieva svoju
sťažnosť pred Hospodinom.) Vypočuj, Pane, moju
modlitbu a môj krik nech príde k tebe.
2 Neskrývaj predo mnou svoju tvár v deň, keď som v
súžení; nakloň svoje ucho ku mne, v deň, keď volám,
rýchlo mi odpovedz.
3 Lebo moje dni pohltia ako dym a moje kosti zhoria ako
ohnisko.
4 Moje srdce je zbité a vyschnuté ako tráva; aby som
zabudol jesť svoj chlieb.
5 Pre hlas môjho stonania sa mi kosti prilepili na kožu.
6 Som ako pelikán na púšti, som ako sova na púšti.
7 Bdiem a som ako vrabec sám na streche domu.
8 Moji nepriatelia ma hania celý deň; a tí, ktorí zúria proti
mne, prisahajú proti mne.
9 Lebo som jedol popol ako chlieb a svoj nápoj som
zmiešal s plačom,
10 Pre tvoje rozhorčenie a tvoj hnev, lebo si ma pozdvihol
a zhodil.
11 Moje dni sú ako tieň, ktorý klesá; a som vyschnutý ako
tráva.
12 Ale ty, Hospodine, zotrváš naveky; a tvoja pamiatka po
všetky pokolenia.
13 Povstaneš a zmiluj sa nad Sionom, lebo prišiel čas, aby
si mu bol priaznivo naklonený, áno, určený čas.
14 Lebo tvoji služobníci majú záľubu v jej kameňoch a
milujú ich prach.
15 A tak sa budú báť pohania mena Hospodinovho a všetci
králi zeme tvojej slávy.
16 Keď Hospodin vybuduje Sion, zjaví sa vo svojej sláve.
17 Bude dbať na modlitbu chudobných a nepohrdne ich
modlitbou.
18 Toto bude napísané pre budúce pokolenie a ľud, ktorý
bude stvorený, bude chváliť Hospodina.
19 Lebo pohliadol z výšky svojej svätyne; z neba hľadel
Hospodin na zem;
20 počuť stonanie väzňa; stratiť tých, ktorí sú určení na
smrť;
21 Ohlasovať meno Hospodinovo na Sione a jeho chválu v
Jeruzaleme;
22 Keď sa zhromaždí ľud a kráľovstvá, aby slúžili
Hospodinovi.
23 Oslabil moju silu na ceste; skrátil mi dni.
24 Povedal som: Bože môj, neber ma uprostred mojich dní,
tvoje roky sú po všetky pokolenia.
25 Odpradávna si položil základy zeme a nebesia sú
dielom tvojich rúk.
26 Oni zahynú, ale ty vytrváš; áno, všetci zostarnú ako
rúcho; ako odev ich zmeníš a budú zmenené:
27 Ale ty si ten istý a tvoje roky nebudú mať konca.
28 Synovia tvojich služobníkov zostanú a ich semeno bude
stáť pred tebou.

KAPITOLA 103

1 (Žalm Dávidov.) Dobroreč, duša moja, Hospodinovi a všetko, čo je vo mne, dobroreč jeho svätému menu.
2 Dobroreč, duša moja, Hospodinovi a nezabúdaj na všetky jeho dobrodenia:
3 ktorý ti odpúšťa všetky neprávosti; ktorý uzdravuje všetky tvoje choroby;
4 Ktorý vykupuje tvoj život zo záhuby; ktorý ťa korunuje láskavosťou a nežným milosrdenstvom;
5 Kto nasýti tvoje ústa dobrými vecami; aby sa tvoja mladosť obnovila ako u orla.
6 Hospodin koná spravodlivosť a súd pre všetkých utláčaných.
7 Svoje cesty oznámil Mojžišovi a svoje skutky synom Izraela.
8 Hospodin je milosrdný a milostivý, zhovievavý a bohatý v milosrdenstve.
9 Nebude vždy nadávať, ani hnev si nezachová naveky.
10 Nenaložil s nami po našich hriechoch; ani nás neodmenil podľa našich neprávostí.
11 Lebo ako je nebo vysoko nad zemou, tak veľké je jeho milosrdenstvo voči tým, čo sa ho boja.
12 Ako ďaleko je východ od západu, tak ďaleko od nás odstránil naše prestúpenia.
13 Ako sa otec zľutuje nad synmi, tak sa Hospodin zľutuje nad tými, čo sa ho boja.
14 Lebo on pozná našu postavu; pamätá, že sme prach.
15 Čo sa týka človeka, jeho dni sú ako tráva, ako poľný kvet, tak kvitne.
16 Vietor sa totiž prevalil a odišiel; a jeho miesto to už nebude poznať.
17 Ale milosrdenstvo Hospodinovo je od vekov až na veky nad tými, ktorí sa ho boja, a jeho spravodlivosť pre deti;
18 Tým, ktorí zachovávajú jeho zmluvu, a tým, ktorí pamätajú na jeho prikázania, aby ich činili.
19 Hospodin pripravil svoj trón v nebesiach; a jeho kráľovstvo panuje nad všetkým.
20 Dobrorečte Hospodinovi, jeho anjeli, ktorí vynikáte v sile, ktorí plníte jeho príkazy, počúvate hlas jeho slova.
21 Dobrorečte Hospodinovi, všetky jeho zástupy; vy jeho služobníci, ktorí mu robíte radosť.
22 Dobrorečte Hospodinovi, všetky jeho diela na všetkých miestach jeho panstva, dobrorečte Hospodinovi, duša moja.

KAPITOLA 104

1 Dobroreč, duša moja, Hospodinovi. Pane, môj Bože, si veľmi veľký; si odetý cťou a majestátnosťou.
2 Kto sa zahaľuješ svetlom ako rúchom, ktorý rozťahuješ nebesia ako záves.
3 Kto kladie trámy svojich komôr vo vodách, kto robí z oblakov svoj voz, kto chodí na krídlach vetra.
4 Ktorý robí zo svojich anjelov duchov; jeho ministri horiaci oheň:
5 Ktorý položil základy zeme, aby nebola navždy odstránená.
6 Prikryl si to hlbinou ako rúchom, vody stáli nad vrchmi.
7 Na tvoje pokarhanie utiekli; na hlas tvojho hromu sa ponáhľali.
8 Vystupujú po vrchoch; zostupujú po údoliach na miesto, ktoré si im založil.
9 Hranicu si stanovil, aby neprešli; aby sa neobrátili, aby pokryli zem.
10 Posiela pramene do dolín, ktoré tečú medzi vrchmi.
11 Napájajú každú poľnú zver, divé osly uhasia smäd.
12 Pri nich bude mať príbytok nebeské vtáctvo, ktoré spieva medzi ratolesťami.
13 Zavlažuje vrchy zo svojich komôr, zem sa nasýti plodom tvojich skutkov.
14 Necháva rásť trávu dobytku a bylinu na službu ľuďom, aby vynášal potravu zo zeme;
15 A víno, ktoré obveseluje srdce človeka, a olej, aby rozžiaril jeho tvár, a chlieb, ktorý posilňuje srdce človeka.
16 Stromy Hospodinove sú plné miazgy; cédre Libanonu, ktoré sadil;
17 Tam, kde si hniezdia vtáky, bocianovi sú domovom jedle.
18 Vysoké kopce sú útočiskom pre divé kozy; a kamene pre kužeľky.
19 Mesiac ustanovil na obdobia, slnko vie, ako zapadá.
20 Uvádzaš tmu a je noc, v ktorej sa plazí všetka lesná zver.
21 Lvíčatá revú za svojou korisťou a hľadajú svoj pokrm u Boha.
22 Vyjde slnko, zhromaždia sa a uložia ich do svojich brlohov.
23 Človek vychádza za svojou prácou a prácou až do večera.
24 Ó, Hospodine, aké mnohoraké sú tvoje skutky! múdrosťou si ich všetkých stvoril. Zem je plná tvojho bohatstva.
25 Také je toto veľké a široké more, v ktorom sa plazí nespočetné množstvo malých i veľkých zvierat.
26 Tam idú lode, tam je ten leviatán, ktorého si prinútil hrať sa v ňom.
27 Títo všetci čakajú na teba; aby si im dal ich mäso v pravý čas.
28 To, čo im dávaš, zbierajú: otváraš svoju ruku, sú naplnení dobrom.
29 Skrývaš svoju tvár, sú znepokojení, berieš im dych, zomierajú a vracajú sa do svojho prachu.
30 Ty vysielaš svojho ducha, sú stvorení a obnovuješ tvárnosť zeme.
31 Sláva Hospodinova bude trvať naveky, Hospodin sa bude radovať zo svojich diel.
32 Hľadí na zem a chveje sa, dotýka sa vrchov a dymí.
33 Spievať budem Hospodinovi, dokiaľ budem žiť, budem spievať chválu svojmu Bohu, kým som.
34 Sladké bude moje rozjímanie o ňom, radovať sa budem v Hospodinovi.
35 Hriešnici nech vyhynú zo zeme a bezbožní už nebudú. Dobroreč, duša moja, Hospodinovi. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 105

1 Ďakujte Hospodinovi; vzývajte jeho meno, oznamujte jeho skutky medzi ľudom.
2 Spievajte mu, spievajte mu žalmy, hovorte o všetkých jeho divoch.
3 Chváľte sa v jeho svätom mene, nech sa raduje srdce tých, ktorí hľadajú Hospodina.
4 Hľadajte Hospodina a jeho silu, hľadajte jeho tvár naveky.

5 Pamätaj na jeho obdivuhodné skutky, ktoré vykonal; jeho zázraky a súdy jeho úst;
6 Ó, semeno Abraháma, jeho služobníka, deti Jakoba, jeho vyvolení.
7 On je Hospodin, náš Boh, jeho súdy sú po celej zemi.
8 Na veky si pamätá svoju zmluvu, slovo, ktoré prikázal tisícom pokoleniam.
9 Akú zmluvu uzavrel s Abrahámom a jeho prísahu Izákovi?
10 A potvrdil to Jakubovi ako zákon a Izraelovi ako večnú zmluvu:
11 a povedal: Tebe dám krajinu Kanaán, údel tvojho dedičstva.
12 Keď ich bolo len niekoľko mužov; áno, veľmi málo a sú v ňom cudzinci.
13 Keď išli z jedného národa do druhého, z jedného kráľovstva do druhého ľudu;
14 Nikomu nedovolil, aby im robil zle; áno, karhal kráľov pre nich;
15 Hovoriac: Nedotýkajte sa mojich pomazaných a nerobte zle mojim prorokom!
16 Okrem toho privolal na zem hlad, polámal celú palicu chleba.
17 Poslal pred nimi muža, Jozefa, ktorého predali za sluhu.
18 Koho nohy boleli okovami, ležali v železe.
19 Až kým neprišlo jeho slovo, skúšalo ho slovo Hospodinovo.
20 Kráľ poslal a prepustil ho; aj vládca ľudu, a nech ide na slobodu.
21 Ustanovil ho pánom svojho domu a vládcom nad celým svojím majetkom.
22 zviazať svoje kniežatá podľa jeho vôle; a učiť svojich senátorov múdrosti.
23 Do Egypta prišiel aj Izrael; A Jakob býval v krajine Chamovej.
24 A veľmi rozmnožil svoj ľud; a urobil ich silnejšími ako ich nepriatelia.
25 Obrátil ich srdce, aby nenávideli jeho ľud, aby sa chytro správali k jeho služobníkom.
26 Poslal Mojžiša, svojho sluhu; a Árona, ktorého si vyvolil.
27 Ukázali medzi nimi jeho znamenia a zázraky v krajine Chamovej.
28 Zoslal tmu a zatemnil ju; a nebúrili sa proti jeho slovu.
29 Premenil ich vody na krv a zabil ich ryby.
30 Ich krajina rodila množstvo žiab v komnatách ich kráľov.
31 Prehovoril a na všetkých ich brehoch sa objavili rôzne druhy múch a vši.
32 Dal im krupobitie za dážď a planúci oheň v ich krajine.
33 Pobil aj ich vinič a ich figovníky; a lámu stromy ich pobrežia.
34 Prehovoril a prišli kobylky a húsenice, a to bez počtu,
35 A zožral všetky byliny v ich krajine a pohltil plody ich zeme.
36 Pobil aj všetkých prvorodených v ich krajine, hlavu všetkých ich síl.
37 Vyviedol ich aj so striebrom a zlatom, a medzi ich kmeňmi nebolo ani jedného slabého človeka.
38 Egypt sa zaradoval, keď odchádzali, lebo padol na nich strach z nich.
39 Roztiahol oblak na prikrytie; a oheň, aby dal svetlo v noci.
40 Ľud sa opýtal a on priniesol prepelice a nasýtil ich nebeským chlebom.
41 Otvoril skalu a vytryskli vody; bežali na suchých miestach ako rieka.
42 Lebo pamätal na svoje sväté zasľúbenie a na svojho služobníka Abraháma.
43 A vyviedol svoj ľud s radosťou a svojich vyvolených s radosťou.
44 A dal im krajiny pohanov, a oni zdedili prácu ľudu;
45 Aby zachovávali jeho ustanovenia a zachovávali jeho zákony. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 106

1 Chváľte Hospodina! Ďakujte Hospodinovi; lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
2 Kto môže vysloviť mocné skutky Hospodinove? kto môže zvestovať všetku svoju chválu?
3 Blahoslavení, ktorí zachovávajú súd, a ten, kto koná spravodlivosť v každom čase.
4 Pamätaj na mňa, Hospodine, s priazňou, ktorú preukazuješ svojmu ľudu, navštív ma svojou spásou;
5 Aby som videl dobro tvojich vyvolených, aby som sa radoval z radosti tvojho národa, aby som sa chválil tvojím dedičstvom.
6 Zhrešili sme so svojimi otcami, páchali sme neprávosť, páchali sme bezbožnosť.
7 Naši otcovia neporozumeli tvojim zázrakom v Egypte; nepamätali na množstvo tvojho milosrdenstva; ale vyprovokoval ho pri mori, dokonca aj pri Červenom mori.
8 No zachránil ich pre svoje meno, aby dal poznať svoju mocnú silu.
9 Pohrozil aj Červenému moru, a to vyschlo, a tak ich previedol hlbinami ako cez púšť.
10 A zachránil ich z ruky toho, ktorý ich nenávidel, a vykúpil ich z ruky nepriateľa.
11 A vody prikryli ich nepriateľov, nezostal z nich ani jeden.
12 Vtedy uverili jeho slovám; spievali jeho chválu.
13 Čoskoro zabudli na jeho diela; nečakali na jeho radu:
14 Ale veľmi žiadal na púšti a pokúšal Boha na púšti.
15 A dal im ich žiadosť; ale poslal chudosť do ich duše.
16 Závideli aj Mojžišovi v tábore a Áronovi, svätému Hospodinovmu.
17 Zem sa otvorila a pohltila Dátana a prikryla Abiramovu spoločnosť.
18 A v ich spoločnosti sa zapálil oheň; plameň spálil bezbožníkov.
19 Na Horebe si spravili teľa a klaňali sa liatemu obrazu.
20 Tak zmenili svoju slávu na podobnosť vola, ktorý žerie trávu.
21 Zabudli na Boha, svojho Spasiteľa, ktorý robil veľké veci v Egypte.
22 Divné diela v krajine Cham a hrozné veci pri Červenom mori.
23 Preto povedal, že ich zničí, keby pred ním nestál v prielomu Mojžiš, jeho vyvolený, aby odvrátil jeho hnev, aby ich nezničil.
24 Áno, pohŕdali príjemnou krajinou, neverili jeho slovu.

25 Ale reptali vo svojich stanoch a nepočúvali na hlas Hospodinov.
26 Preto zdvihol ruku proti nim, aby ich zvrhol na púšti.
27 aby rozvrátil ich semeno medzi národy a rozptýlil ich po krajinách.
28 Aj oni sa pripojili k Baalpeoru a jedli obete mŕtvych.
29 Svojimi výmyslami ho teda popudzovali k hnevu a zachvátil ich mor.
30 Potom sa postavil Pinchas a vykonal súd, a tak sa mor zastavil.
31 A to sa mu počítalo za spravodlivosť na všetky pokolenia na veky.
32 Rozhnevali ho aj pre vody sváru, takže sa Mojžišovi pre nich zle stalo.
33 Lebo popudzovali jeho ducha, takže neprezieravo hovoril perami.
34 Nezničili národy, o ktorých im Hospodin prikázal:
35 Ale zamiešali sa medzi pohanov a naučili sa ich skutkom.
36 A slúžili svojim modlám, ktoré boli pre nich osídlom.
37 Áno, obetovali svojich synov a svoje dcéry diablom,
38 A vyliali nevinnú krv, dokonca krv svojich synov a ich dcér, ktoré obetovali modlám Kanaánu, a zem bola poškvrnená krvou.
39 Tak sa poškvrnili svojimi skutkami a smilnili svojimi vlastnými výmyslami.
40 Preto vzplanul hnev Hospodinov proti jeho ľudu, takže si zošklivil svoje dedičstvo.
41 A vydal ich do rúk pohanov; a vládli nad nimi tí, ktorí ich nenávideli.
42 Aj ich nepriatelia ich utláčali a boli pod ich rukou.
43 Mnohokrát ich vyslobodil; ale oni ho popudzovali svojou radou a boli ponížení pre svoju neprávosť.
44 No hľadel na ich trápenie, keď počul ich krik:
45 A rozpamätal sa pre nich na svoju zmluvu a činil pokánie podľa množstva svojho milosrdenstva.
46 Poľutoval ich aj nad všetkými, ktorí ich zajali.
47 Zachráň nás, Hospodine, Bože náš, a zhromaždi nás spomedzi pohanov, aby sme ďakovali tvojmu svätému menu a víťazili v tvojej chvále.
48 Nech je zvelebený Hospodin, Boh Izraela, od vekov až na veky a všetok ľud nech povie: Amen! Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 107

1 Ďakujte Hospodinovi, lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
2 Nech to povedia vykúpení Hospodinovi, ktorých vykúpil z rúk nepriateľa;
3 A zhromaždili ich z krajín, od východu a od západu, od severu a od juhu.
4 Putovali púšťou osamelým spôsobom; nenašli mesto, v ktorom by mohli bývať.
5 Hladný a smädný v nich omdlel.
6 Vtedy vo svojom súžení volali k Hospodinovi a on ich vytrhol z ich súženia.
7 A vyviedol ich správnou cestou, aby išli do mesta bývania.
8 Kiežby ľudia chválili Hospodina za jeho dobrotu a za jeho obdivuhodné skutky voči deťom ľudským!
9 Lebo túžobnú dušu nasýti a hladnú dušu nasýti dobrotou.
10 Takí, ktorí sedia v tme a v tieni smrti, sú spútaní v súžení a v železe;
11 Pretože sa búrili proti slovám Božím a pohŕdali radou Najvyššieho:
12 Preto ich srdce pokoril prácou; spadli a nebolo nikoho, kto by im pomohol.
13 Vtedy vo svojom súžení volali k Hospodinovi a on ich zachránil z ich súženia.
14 Vyviedol ich z tmy a tieňa smrti a roztrhal ich putá.
15 Kiežby ľudia chválili Hospodina za jeho dobrotu a za jeho obdivuhodné skutky voči deťom ľudským!
16 Lebo rozbil brány z medi a železné závory rozsekal na kusy.
17 Blázni pre svoje prestúpenie a pre svoje neprávosti sú sužovaní.
18 Ich duša má v ošklivosti každé jedlo; a priblížili sa k bránam smrti.
19 Potom vo svojom súžení volajú k Hospodinovi a on ich vyslobodí z ich súženia.
20 Poslal svoje slovo a uzdravil ich a vyslobodil ich z ich skazy.
21 Kiežby ľudia chválili Hospodina za jeho dobrotu a za jeho obdivuhodné skutky voči deťom ľudským!
22 A nech obetujú obety vďaky a s radosťou oznamujú jeho skutky.
23 Tí, ktorí schádzajú na more na lodiach, ktorí obchodujú vo veľkých vodách;
24 Títo vidia skutky Hospodinove a jeho zázraky v hlbinách.
25 Lebo on rozkazuje a dvíha búrlivý vietor, ktorý dvíha jeho vlny.
26 Vystupujú do neba, zase zostupujú do hlbín, ich duša sa roztápa od súženia.
27 Potácajú sa sem a tam, potácajú sa ako opilec a sú v koncoch.
28 Vo svojom súžení volali k Hospodinovi a on ich vytrhol z ich súženia.
29 Upokojuje búrku, takže jej vlny sú tiché.
30 Vtedy sa radujú, že sú ticho; tak ich privedie do ich vytúženého prístavu.
31 Kiežby ľudia chválili Hospodina za jeho dobrotu a za jeho obdivuhodné skutky voči deťom ľudským!
32 Nech ho vyvyšujú aj v zbore ľudu a nech ho chvália v zhromaždení starších.
33 Premieňa rieky na púšť a pramene na suchú zem;
34 Úrodná zem do neplodnosti pre bezbožnosť tých, ktorí v nej bývajú.
35 Premieňa púšť na stojaté vody a suchú zem na pramene.
36 A tam dáva bývať hladným, aby pripravili mesto na bývanie;
37 A osievajte polia a vysádzajte vinice, ktoré prinášajú úrodu.
38 Aj ich požehnáva, takže sa veľmi rozmnožia; a nedopustí, aby ubúdalo ich dobytku.
39 Opäť sú ponižovaní a ponižovaní útlakom, trápením a smútkom.
40 Na kniežatá vyleje pohŕdanie a nechá ich blúdiť po púšti, kam niet cesty.
41 Chudobných povyšuje od súženia a robí si rodiny ako stádo.
42 Spravodlivý to uvidí a bude sa radovať, a každá neprávosť zapchá svoje ústa.

43 Kto je múdry a bude zachovávať tieto veci, pochopí milosť Hospodinovu.

KAPITOLA 108

1 (Pieseň alebo žalm Dávidov.) Ó, Bože, moje srdce je pevné; Budem spievať a chváliť, aj so svojou slávou.
2 Prebuď sa, žaltár a harfa, ja sa zobudím skoro.
3 Budem ťa chváliť, Hospodine, medzi ľudmi a budem ti spievať medzi národmi.
4 Lebo tvoje milosrdenstvo je veľké nad nebesia a tvoja pravda siaha až k oblakom.
5 Buď vyvýšený, Bože, nad nebesia a tvoja sláva nad celú zem;
6 Aby tvoj milovaný bol vyslobodený, zachráň svojou pravicou a odpovedz mi.
7 Boh prehovoril vo svojej svätosti; Budem sa radovať, rozdelím Sichem a rozdelím údolie Sukkót.
8 Gileád je môj; Manasses je môj; Efraim je sila mojej hlavy; Júda je môj zákonodarca;
9 Moáb je môj umývadlo; nad Edomom vyhodím svoju topánku; nad Filištínom zvíťazím.
10 Kto ma privedie do silného mesta? kto ma zavedie do Edomu?
11 Či ty, Bože, nemôžeš nás zavrhnúť? a či ty, Bože, nevyjdeš s našimi zástupmi?
12 Pomôž nám od súženia, lebo márna je pomoc človeka.
13 Skrze Boha budeme konať udatne, lebo on pošliape našich nepriateľov.

KAPITOLA 109

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) Nemlč, Bože mojej chvály;
2 Lebo sú otvorené ústa bezbožných a ústa ľstivých proti mne, hovorili proti mne lživým jazykom.
3 Obkľúčili ma aj slovami nenávisti; a bojoval proti mne bez príčiny.
4 Pre moju lásku sú mojimi protivníkmi, ale ja sa oddávam modlitbe.
5 A odmenili ma zlým za dobré a nenávisťou za moju lásku.
6 Postav nad ním bezbožníka a satan nech stojí po jeho pravici.
7 Keď bude súdený, nech je odsúdený a jeho modlitba nech sa stane hriechom.
8 Nech je málo jeho dní; a jeho úrad nech prevezme iný.
9 Jeho deti nech sú siroty a jeho žena vdova.
10 Jeho deti nech sú ustavične tulákmi a žobrú, nech hľadajú svoj chlieb aj na svojich pustinách.
11 Nech vydierač uloví všetko, čo má; a nech cudzinci kazia jeho prácu.
12 Nech nie je nikto, kto by mu prejavil milosrdenstvo, ani nech nie je nikto, kto by uprednostňoval jeho siroty.
13 Nech je vyťaté jeho potomstvo; a v nasledujúcom pokolení nech je ich meno vymazané.
14 Neprávosť jeho otcov nech sa pripomína u Hospodina; a hriech jeho matky nech nie je vymazaný.
15 Nech sú ustavične pred Hospodinom, aby vyhladil pamiatku na nich zo zeme.
16 Lebo nezabudol prejavovať milosrdenstvo, ale prenasledoval chudobných a biednych, aby mohol zabiť aj tých, ktorí majú zlomené srdce.
17 Ako miloval kliatbu, tak nech príde na neho.
18 Ako sa obliekol do kliatby ako do svojho rúcha, tak nech vojde do jeho útrob ako voda a ako olej do jeho kostí.
19 Nech je mu ako odev, ktorý ho zahaľuje, a ako opasok, ktorým je neustále prepásaný.
20 Toto nech je odmenou od Hospodina mojim protivníkom a tým, čo hovoria zle proti mojej duši.
21 Ale ty rob pre mňa, Hospodine, pre svoje meno, lebo tvoje milosrdenstvo je dobré, vysloboď ma.
22 Lebo som chudobný a biedny a moje srdce je vo mne zranené.
23 Odišiel som ako tieň, keď klesol, som zmietaný ako kobylka.
24 Moje kolená sú slabé od pôstu; a moje telo je bez tuku.
25 Stal som sa im na potupu, keď sa na mňa pozreli, krútili hlavami.
26 Pomôž mi, Hospodine, môj Bože, zachráň ma podľa svojho milosrdenstva!
27 Aby vedeli, že toto je tvoja ruka; že si to, Pane, urobil.
28 Nech preklínajú, ale ty žehnaj, keď vstanú, nech sa hanbia; ale nech sa raduje tvoj služobník.
29 Moji protivníci nech sa oblečú do hanby a nech sa zahalia do vlastného zmätku ako do plášťa.
30 Ústami budem veľmi chváliť Hospodina; áno, budem ho chváliť medzi zástupom.
31 Lebo bude stáť po pravici chudobného, aby ho zachránil od tých, čo odsudzujú jeho dušu.

KAPITOLA 110

1 (Žalm Dávidov.) Pán povedal môjmu Pánovi: Sadni si po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojich nôh.
2 Hospodin pošle palicu tvojej sily zo Siona, panuj uprostred svojich nepriateľov.
3 Tvoj ľud bude ochotný v deň tvojej moci, v krásach svätosti od lona rána, ty máš rosu svojej mladosti.
4 Hospodin prisahal a nebude činiť pokánie: Ty si kňaz naveky podľa poriadku Melchisedechova.
5 Pán po tvojej pravici prebije kráľov v deň svojho hnevu.
6 Bude súdiť medzi pohanmi, miesta naplní mŕtvymi telami; rozbije hlavy nad mnohými krajinami.
7 Bude piť z potoka na ceste, preto pozdvihne hlavu.

KAPITOLA 111

1 Chváľte Hospodina! Z celého srdca budem chváliť Hospodina v zhromaždení úprimných a v zbore.
2 Skutky Hospodinove sú veľké, vyhľadávané všetkými, ktorí majú v nich záľubu.
3 Jeho dielo je čestné a slávne a jeho spravodlivosť trvá naveky.
4 Svoje obdivuhodné skutky dal na pamiatku: Hospodin je milostivý a zhovievavý.
5 Pokrm dal tým, čo sa ho boja, vždy bude pamätať na svoju zmluvu.
6 Svojmu ľudu ukázal silu svojich skutkov, aby im dal dedičstvo pohanov.
7 Diela jeho rúk sú pravda a súd; všetky jeho prikázania sú isté.
8 Stoja pevne na veky vekov a konajú v pravde a priamosti.

9 Svojmu ľudu poslal vykúpenie, naveky prikázal svoju zmluvu, sväté a ctihodné je jeho meno.
10 Počiatkom múdrosti je bázeň pred Hospodinom, rozumnosť majú všetci, čo činia jeho prikázania, jeho chvála trvá naveky.

KAPITOLA 112

1 Chváľte Hospodina! Blahoslavený muž, ktorý sa bojí Hospodina, ktorý má veľkú záľubu v jeho prikázaniach.
2 Jeho semeno bude mocné na zemi, pokolenie úprimných bude požehnané.
3 Bohatstvo a bohatstvo bude v jeho dome a jeho spravodlivosť trvá naveky.
4 Priamym vychádza svetlo v tme, je milostivý, zľutovaniahodný a spravodlivý.
5 Dobrý človek prejaví priazeň a požičiava, svoje záležitosti bude riadiť s rozvahou.
6 Určite sa nebude hýbať naveky, spravodliví budú vo večnej pamäti.
7 Nebude sa báť zlej zvesti, jeho srdce je pevné, dúfa v Hospodina.
8 Jeho srdce je pevné, nebude sa báť, kým neuvidí svoju túžbu na svojich nepriateľoch.
9 Rozptýlil, dal chudobným; jeho spravodlivosť trvá naveky; jeho roh bude vyvýšený v úcte.
10 Bezbožní to uvidia a budú zarmútení; bude škrípať zubami a rozplynie sa; túžba bezbožných zahynie.

KAPITOLA 113

1 Chváľte Hospodina! Chváľte, služobníci Hospodinovi, chváľte meno Hospodinovo.
2 Nech je požehnané meno Hospodinovo odteraz až naveky.
3 Od východu slnka až po jeho západ treba chváliť meno Pánovo.
4 Hospodin je vysoko nad všetkými národmi a jeho sláva nad nebesami.
5 Kto je podobný Hospodinovi, nášmu Bohu, ktorý býva na výsostiach,
6 Kto sa poníži, aby videl, čo je na nebi a na zemi!
7 Z prachu dvíha chudobných a z hnoja vyzdvihuje núdzneho;
8 Aby ho postavil za kniežatá, s kniežatami svojho ľudu.
9 On robí neplodnú ženu, aby strážila dom a bola radostnou matkou detí. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 114

1 Keď Izrael vyšiel z Egypta, Jakubov dom z ľudu cudzieho jazyka;
2 Júda bola jeho svätyňou a Izrael jeho panstvom.
3 More to videlo a utieklo; Jordán bol zahnaný späť.
4 Vrchy poskakovali ako barany a pahorky ako baránky.
5 Čo ťa trápilo, more, že si utiekol? ty Jordán, že si bol zahnaný?
6 Hory, ktoré ste skákali ako barany; a vy kopčeky ako baránky?
7 Chvej sa, zem, pred tvárou Hospodinovou, pred tvárou Boha Jakobovho;
8 Ktorý premenil skalu na stojatú vodu, kremeň na prameň vôd.

KAPITOLA 115

1 Nie nám, Pane, nie nám, ale svojmu menu vzdaj slávu pre svoje milosrdenstvo a pre svoju pravdu.
2 Prečo majú pohania hovoriť: Kde je teraz ich Boh?
3 Ale náš Boh je v nebesiach; robil, čo sa mu zapáčilo.
4 Ich modly sú striebro a zlato, dielo ľudských rúk.
5 Majú ústa, ale nehovoria, majú oči, ale nevidia.
6 Majú uši, ale nepočujú, nosy majú, ale necítia.
7 Majú ruky, ale neručia, nohy majú, ale nechodia, ani nehovoria hrdlom.
8 Tí, ktorí ich robia, sú im podobní; taký je každý, kto im dôveruje.
9, Izrael, dôveruj v Hospodina, on je ich pomocou a ich štítom.
10 Dom Áronov, dôverujte Hospodinovi, on je ich pomocou a štítom.
11 Vy, ktorí sa bojíte Hospodina, dúfajte v Hospodina, on je ich pomocou a ich štítom.
12 Hospodin pamätal na nás, požehná nás; požehná dom Izraela; požehná dom Áronov.
13 Požehná tých, ktorí sa boja Hospodina, malých i veľkých.
14 Hospodin ťa bude stále viac rozmnožovať, teba i tvoje deti.
15 Blahoslavení ste od Hospodina, ktorý stvoril nebo i zem.
16 Nebo, nebesia sú Hospodinove, ale zem dal synom ľudským.
17 Mŕtvi nechvália Hospodina ani tí, čo zostupujú do ticha.
18 Ale my budeme dobrorečiť Hospodinovi odteraz až naveky. Chváľte PÁNA.

KAPITOLA 116

1 Milujem Hospodina, lebo vyslyšal môj hlas a moje prosby.
2 Pretože ku mne naklonil svoje ucho, budem ho vzývať, kým budem žiť.
3 Obkľúčili ma bolesti smrti a chytili ma bolesti pekla, našiel som trápenie a smútok.
4 Vtedy som vzýval meno Hospodinovo; Ó, Hospodine, prosím ťa, vysloboď moju dušu.
5 Milostivý je Hospodin a spravodlivý; áno, náš Boh je milosrdný.
6 Hospodin ochraňuje prostého, ponížil som sa a pomohol mi.
7 Vráť sa do svojho odpočinku, duša moja; lebo Hospodin s tebou naložil štedro.
8 Lebo si vyslobodil moju dušu od smrti, moje oči od sĺz a moje nohy od pádu.
9 Budem chodiť pred Hospodinom v krajine živých.
10 Veril som, preto som hovoril, bol som veľmi sužovaný.
11 Vo svojom zhone som povedal: Všetci ľudia sú klamári.
12 Čím sa odplatím Hospodinovi za všetky jeho dobrodenia voči mne?
13 Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Hospodinovo.
14 Teraz splním svoje sľuby Hospodinovi pred celým jeho ľudom.

15 V očiach Hospodinových je vzácna smrť jeho svätých.
16 Hospodine, som tvoj služobník; Som tvoj služobník a syn tvojej dievky; rozviazal si moje putá.
17 Prinesiem ti obeť vďakyvzdania a budem vzývať meno Hospodinovo.
18 Teraz splním svoje sľuby Hospodinovi pred celým jeho ľudom,
19 V nádvoriach domu Hospodinovho, uprostred teba, Jeruzalem. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 117

1 Chváľte Hospodina, všetky národy, chváľte ho všetci ľudia.
2 Lebo jeho milosť je veľká voči nám, a pravda Hospodinova trvá naveky. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 118

1 Ďakujte Hospodinovi; lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
2 Teraz nech povie Izrael, že jeho milosrdenstvo trvá naveky.
3 Teraz nech povie dom Áronov, že jeho milosrdenstvo trvá naveky.
4 Teraz nech povedia tí, ktorí sa boja Hospodina, že jeho milosrdenstvo trvá naveky.
5 V úzkosti som volal na Hospodina, Hospodin mi odpovedal a postavil ma na veľké miesto.
6 Hospodin je na mojej strane; Nebudem sa báť: čo mi môže človek urobiť?
7 Hospodin ma berie na pomoc tým, ktorí mi pomáhajú, a preto uvidím svoju túžbu na tých, ktorí ma nenávidia.
8 Lepšie je dúfať v Hospodina, ako dúfať v človeka.
9 Lepšie je dúfať v Hospodina, ako dúfať v kniežatá.
10 Obkľúčili ma všetky národy, ale v mene Hospodinovom ich zničím.
11 Obkľúčili ma; áno, obkľúčili ma, ale v mene Hospodinovom ich zničím.
12 Obkľúčili ma ako včely; uhasia ako oheň z tŕnia, lebo v mene Hospodinovom ich zničím.
13 Narazil si na mňa, aby som padol, ale Hospodin mi pomohol.
14 Hospodin je moja sila a pieseň a stal sa mojou spásou.
15 Hlas plesania a spásy je v príbytkoch spravodlivých, udatne koná Hospodinova pravica.
16 Vyvýšená je Hospodinova pravica, udatne koná Hospodinova pravica.
17 Nezomriem, ale budem žiť a budem zvestovať skutky Hospodinove.
18 Hospodin ma veľmi trestal, ale nevydal ma smrti.
19 Otvorte mi brány spravodlivosti, vojdem do nich a budem chváliť Hospodina.
20 Táto brána Hospodinova, do ktorej vchádzajú spravodliví.
21 Budem ťa chváliť, lebo si ma vyslyšal a stal si sa mojou spásou.
22 Kameň, ktorý stavitelia odmietli, sa stal kameňom rohu.
23 Toto je Hospodinovo dielo; v našich očiach je to úžasné.
24 Toto je deň, ktorý učinil Hospodin; budeme sa z toho radovať a tešiť.
25 Prosím ťa, Pane, zachráň teraz, Pane, prosím ťa, pošli teraz prosperitu.
26 Požehnaný, ktorý prichádza v mene Hospodinovom, požehnali sme ťa z domu Hospodinovho.
27 Bôh je Hospodin, ktorý nám ukázal svetlo. Obetu priviažte povrazmi až k rohom oltára.
28 Ty si môj Boh a budem ťa chváliť, ty si môj Boh, budem ťa vyvyšovať.
29 Ďakujte Hospodinovi; lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

KAPITOLA 119

1 ALEPH. Blahoslavení nepoškvrnení na ceste, ktorí kráčajú v zákone Hospodinovom.
2 Blahoslavení, ktorí zachovávajú jeho svedectvá a ktorí ho celým srdcom hľadajú.
3 Nepáchajú neprávosť, chodia po jeho cestách.
4 Prikázal si nám dôsledne zachovávať tvoje nariadenia.
5 Kiežby boli moje cesty nasmerované tak, aby som zachovával tvoje ustanovenia!
6 Vtedy sa nebudem hanbiť, keď budem rešpektovať všetky tvoje prikázania.
7 Budem ťa chváliť s priamym srdcom, keď sa dozviem o tvojich spravodlivých súdoch.
8 Budem zachovávať tvoje ustanovenia, neopúšťaj ma celkom!
9 BETH. Čím si mládenec očistí cestu? dbať na to podľa svojho slova.
10 Celým srdcom som ťa hľadal, daj, aby som nezablúdil od tvojich prikázaní.
11 Tvoje slovo som ukryl vo svojom srdci, aby som proti tebe nezhrešil.
12 Požehnaný si, Hospodine, pouč ma o svojich ustanoveniach.
13 Svojimi perami som zvestoval všetky súdy tvojich úst.
14 Radoval som sa z cesty tvojich svedectiev ako zo všetkého bohatstva.
15 Budem rozjímať o tvojich nariadeniach a budem brať ohľad na tvoje cesty.
16 Budem mať záľubu v tvojich ustanoveniach, nezabudnem na tvoje slovo.
17 GIMEL. Učiň štedro so svojím služobníkom, aby som žil a zachoval tvoje slovo.
18 Otvor mi oči, aby som videl divy z tvojho zákona.
19 Som cudzincom na zemi, neskrývaj predo mnou svoje prikázania.
20 Moja duša sa láme túžbou, ktorú má po tvojich súdoch v každom čase.
21 Pokarhal si pyšných prekliatych, ktorí sa mýlia od tvojich prikázaní.
22 Odstráň odo mňa potupu a opovrhnutie; lebo som ostríhal tvoje svedectvá.
23 Aj kniežatá sedeli a hovorili proti mne, ale tvoj služobník premýšľal o tvojich ustanoveniach.
24 Aj tvoje svedectvá sú mi potešením a radcami.
25 DALETH. Moja duša priľne k prachu, obživ ma podľa svojho slova.
26 Oznámil som svoje cesty a vypočul si ma; vyuč ma svojim ustanoveniam.
27 Daj mi porozumieť ceste tvojich prikázaní, tak budem hovoriť o tvojich divoch.

28 Moja duša sa topí od ťažkostí, posilni ma podľa svojho slova.
29 Odstráň odo mňa cestu klamstva a milostivo mi daj svoj zákon.
30 Vybral som si cestu pravdy, tvoje súdy som položil pred seba.
31 Držím sa tvojich svedectiev, Hospodine, nezahanbi ma.
32 Pobežím cestou tvojich prikázaní, keď rozšíriš moje srdce.
33 ON. Vyuč ma, Hospodine, ceste svojich ustanovení; a dodržím to až do konca.
34 Daj mi rozumnosť a ja budem zachovávať tvoj zákon; áno, budem to pozorovať celým svojím srdcom.
35 Daj mi ísť cestou tvojich prikázaní; lebo z toho mám radosť.
36 Nakloň moje srdce k svojim svedectvám a nie k lakomstvu.
37 Odvráť moje oči, aby nehľadeli na márnosť; a oživ ma na svojej ceste.
38 Upevni svoje slovo svojmu služobníkovi, ktorý je oddaný tvojej bázni.
39 Odvráť moju potupu, ktorej sa bojím, lebo tvoje súdy sú dobré.
40 Hľa, túžim po tvojich nariadeniach; obživ ma vo svojej spravodlivosti.
41 VAU. Nech príde aj ku mne tvoje milosrdenstvo, Hospodine, tvoje spasenie podľa tvojho slova.
42 Tak budem mať čím odpovedať tomu, kto ma haní, lebo dúfam v tvoje slovo.
43 A slovo pravdy úplne nevyberajte z mojich úst; lebo som dúfal v tvoje súdy.
44 Tak budem zachovávať tvoj zákon na veky vekov.
45 A budem chodiť v slobode, lebo hľadám tvoje nariadenia.
46 Budem hovoriť o tvojich svedectvách aj pred kráľmi a nebudem sa hanbiť.
47 A budem sa tešiť z tvojich prikázaní, ktoré som miloval.
48 Aj svoje ruky pozdvihnem k tvojim prikázaniam, ktoré milujem; a budem rozjímať o tvojich ustanoveniach.
49 ZAIN. Pamätaj na slovo svojmu služobníkovi, na ktoré si mi dal nádej.
50 Toto je moja útecha v mojom súžení, lebo tvoje slovo ma oživilo.
51 Pyšní sa mi veľmi posmievali, no neustúpil som od tvojho zákona.
52 Spomenul som si na tvoje odveké súdy, Hospodine; a upokojil som sa.
53 Zmocnila sa ma hrôza pre bezbožníkov, ktorí opúšťajú tvoj zákon.
54 Tvoje ustanovenia sú mojimi piesňami v dome mojej púte.
55 Rozpamätal som sa, Hospodine, na tvoje meno v noci a zachoval som tvoj zákon.
56 Toto som mal, lebo som zachovával tvoje nariadenia.
57 CHETH. Ty si môj podiel, Hospodine, povedal som, že budem zachovávať tvoje slová.
58 Z celého srdca som prosil tvoju priazeň, buď mi milostivý podľa svojho slova.
59 Rozmýšľal som o svojich cestách a obrátil som svoje nohy k tvojim svedectvám.
60 Ponáhľal som sa a meškal som nezachovávať tvoje prikázania.
61 Bandy bezbožníkov ma olúpili, ale nezabudol som na tvoj zákon.
62 O polnoci vstanem, aby som ti ďakoval za tvoje spravodlivé súdy.
63 Som spoločníkom všetkých, ktorí sa ťa boja, a tých, ktorí zachovávajú tvoje nariadenia.
64 Zem, Hospodine, je plná tvojho milosrdenstva, vyuč ma svojim ustanoveniam.
65 TETH. Dobre si urobil svojmu služobníkovi, Hospodine, podľa svojho slova.
66 Nauč ma dobrému úsudku a poznaniu, lebo som uveril tvojim prikázaniam.
67 Skôr ako som bol sužovaný, blúdil som, ale teraz som zachoval tvoje slovo.
68 Ty si dobrý a dobre robíš; nauč ma svojim ustanoveniam.
69 Pyšní falšujú proti mne lož, ale ja budem celým srdcom zachovávať tvoje nariadenia.
70 Ich srdce je tučné ako tuk; ale mám záľubu v tvojom zákone.
71 Dobre mi je, že som sužovaný; aby som sa naučil tvoje ustanovenia.
72 Zákon tvojich úst je mi lepší ako tisíce zlata a striebra.
73 JOD. Tvoje ruky ma stvorili a sformovali; daj mi rozumnosť, aby som sa naučil tvojim prikázaniam.
74 Tí, ktorí sa ťa boja, budú sa radovať, keď ma uvidia; pretože som dúfal v tvoje slovo.
75 Viem, Hospodine, že tvoje súdy sú správne a že si ma vo vernosti sužoval.
76 Nech je, prosím, tvoja milosrdná láskavosť pre moju útechu, podľa tvojho slova, ktoré si dal svojmu služobníkovi.
77 Tvoje zľutovania nech prídu ku mne, aby som žil, lebo tvoj zákon je mi potešením.
78 Nech sa hanbia pyšní; lebo mi bez príčiny prevrátene naložili, ale ja budem rozjímať o tvojich nariadeniach.
79 Nech sa obrátia ku mne tí, čo sa ťa boja, a tí, čo poznajú tvoje svedectvá.
80 Nech je moje srdce zdravé v tvojich ustanoveniach; aby som sa nehanbil.
81 CAPH. Moja duša hynie po tvojom spasení, ale dúfam v tvoje slovo.
82 Moje oči ochabujú po tvojom slove: Kedy ma potešíš?
83 Lebo som ako fľaša v dyme; no nezabudnem na tvoje ustanovenia.
84 Koľko je dní tvojho služobníka? kedy vykonáš súd nad tými, ktorí ma prenasledujú?
85 Pyšní mi kopali jamy, čo nie sú podľa tvojho zákona.
86 Verné sú všetky tvoje prikázania, prenasledujú ma neprávom; pomôž mi ty.
87 Takmer ma pohltili na zemi; ale neopustil som tvojich prikázaní.
88 Oživ ma podľa svojej milosti; tak budem ostríhať svedectvo tvojich úst.
89 LAMED. Naveky, ó, Hospodine, tvoje slovo je ustálené v nebi.
90 Tvoja vernosť je po všetky pokolenia: upevnil si zem a zostáva.
91 Ostávajú dnes podľa tvojich nariadení, lebo všetci sú tvojimi služobníkmi.
92 Keby mi tvoj zákon nebol potešením, bol by som zahynul vo svojom súžení.

93 Nikdy nezabudnem na tvoje nariadenia, lebo si ma nimi oživil.
94 Tvoj som, zachráň ma; lebo som hľadal tvoje nariadenia.
95 Bezbožní čakali, že ma zahubia, ale ja budem brať ohľad na tvoje svedectvá.
96 Videl som koniec každej dokonalosti, ale tvoje prikázanie je veľmi široké.
97 MEM. Ó, ako milujem tvoj zákon! je to moja meditácia na celý deň.
98 Svojimi prikázaniami si ma urobil múdrejším od mojich nepriateľov, lebo sú so mnou naveky.
99 Som rozumnejší ako všetci moji učitelia, lebo tvoje svedectvá sú mojím rozjímaním.
100 Rozumiem viac ako starci, lebo zachovávam tvoje nariadenia.
101 Zdržal som svoje nohy od každej zlej cesty, aby som zachoval tvoje slovo.
102 Neodstúpil som od tvojich súdov, lebo si ma naučil.
103 Aké sladké sú tvoje slová podľa môjho vkusu! áno, pre moje ústa sladšie ako med!
104 Tvojim prikázaniam rozumiem, preto nenávidím každú falošnú cestu.
105 MNÍŠKA. Tvoje slovo je lampou mojim nohám a svetlom mojej ceste.
106 Prisahal som a splním to, že budem zachovávať tvoje spravodlivé súdy.
107 Som veľmi sužovaný, obživ ma, Hospodine, podľa svojho slova.
108 Prijmi, prosím, dobrovoľné obete mojich úst, Hospodine, a nauč ma svojim súdom.
109 Moja duša je ustavične v mojej ruke, no nezabúdam na tvoj zákon.
110 Bezbožní mi nastražili osídlo, no nezblúdil som od tvojich nariadení.
111 Tvoje svedectvá som si vzal za dedičstvo naveky, lebo sú plesaním môjho srdca.
112 Naklonil som svoje srdce, aby som plnil tvoje ustanovenia vždy až do konca.
113 SAMECH. Nenávidím márne myšlienky, ale milujem tvoj zákon.
114 Ty si môj úkryt a môj štít, dúfam v tvoje slovo.
115 Odstúpte odo mňa, zločinci, lebo budem zachovávať prikázania svojho Boha.
116 Podopieraj ma podľa svojho slova, aby som žil, a nech sa nehanbím za svoju nádej.
117 Drž ma, a budem v bezpečí a budem vždy dbať na tvoje ustanovenia.
118 Pošliapal si všetkých, ktorí blúdia od tvojich ustanovení, lebo ich lesť je lož.
119 Odhadzuješ všetkých bezbožníkov zeme ako trosku, preto milujem tvoje svedectvá.
120 Moje telo sa trasie od strachu pred tebou; a bojím sa tvojich súdov.
121 AIN. Urobil som súd a spravodlivosť: nenechaj ma mojim utláčateľom.
122 Zaruč sa za svojho služobníka na dobro, nech ma pyšní neutláčajú.
123 Moje oči ochabujú po tvojom spasení a po slove tvojej spravodlivosti.
124 Nalož so svojím služobníkom podľa svojho milosrdenstva a nauč ma svojim ustanoveniam.
125 Som tvoj služobník; daj mi rozumnosť, aby som poznal tvoje svedectvá.
126 Je čas, Pane, aby si pracoval, lebo zrušili tvoj zákon.
127 Preto milujem tvoje prikázania nad zlato; áno, nad čisté zlato.
128 Preto pokladám za správne všetky tvoje nariadenia týkajúce sa všetkých vecí; a nenávidím každý falošný spôsob.
129 PE. Obdivuhodné sú tvoje svedectvá, preto ich moja duša zachováva.
130 Vstup tvojich slov osvetľuje; dáva rozumnosť jednoduchým.
131 Otvoril som svoje ústa a dychčal som, lebo som túžil po tvojich prikázaniach.
132 Pozri na mňa a buď mi milostivý, ako to zvykneš robiť tým, ktorí milujú tvoje meno.
133 Usporiadaj moje kroky vo svojom slove a nech nado mnou nepanuje žiadna neprávosť.
134 Vytrhni ma z útlaku človeka, tak budem zachovávať tvoje nariadenia.
135 Rozžiar svoju tvár nad svojím služobníkom; a pouč ma o svojich ustanoveniach.
136 Rieky vôd mi stekajú dolu očami, lebo nezachovávajú tvoj zákon.
137 TZADDI. Spravodlivý si, Hospodine, a spravodlivé sú tvoje súdy.
138 Tvoje svedectvá, ktoré si prikázal, sú spravodlivé a veľmi verné.
139 Moja horlivosť ma stravuje, pretože moji nepriatelia zabudli na tvoje slová.
140 Tvoje slovo je veľmi čisté, preto ho tvoj služobník miluje.
141 Som malý a opovrhovaný, no nezabúdam na tvoje nariadenia.
142 Tvoja spravodlivosť je večná spravodlivosť a tvoj zákon je pravda.
143 Zmocnilo sa ma súženie a úzkosť, ale tvoje prikázania sú mojím potešením.
144 Spravodlivosť tvojich svedectiev je večná; daj mi rozumnosť a budem žiť.
145 KOPH. Plakal som z celého srdca; vyslyš ma, Hospodine, budem zachovávať tvoje ustanovenia.
146 Volal som k tebe; zachráň ma a ja budem ostríhať tvoje svedectvá.
147 Zabránil som úsvitu a zvolal som: Dúfal som v tvoje slovo.
148 Moje oči bránia nočným strážam, aby som rozjímal o tvojom slove.
149 Počuj môj hlas podľa svojho milosrdenstva, Hospodine, obživ ma podľa svojho súdu!
150 Približujú sa tí, čo nasledujú nešťastie, sú ďaleko od tvojho zákona.
151 Blízko si, Hospodine; a všetky tvoje prikázania sú pravdivé.
152 Čo sa týka tvojich svedectiev, oddávna som vedel, že si ich založil na veky.
153 RESH. Pozri na moje súženie a vysloboď ma, lebo nezabúdam na tvoj zákon.
154 Prihovor sa mi a vysloboď ma, obživ ma podľa svojho slova.
155 Spása je ďaleko od bezbožných, lebo nehľadajú tvoje ustanovenia.

156 Veľké sú tvoje milosrdenstvo, Hospodine, obživ ma podľa svojich súdov.
157 Mnohí sú moji prenasledovatelia a moji nepriatelia; ale neodmietam od tvojich svedectiev.
158 Videl som previnilcov a bol som zarmútený; lebo nezachovali tvoje slovo.
159 Pozri, ako milujem tvoje nariadenia: obživ ma, Hospodine, podľa svojej milosti.
160 Tvoje slovo je pravdivé od počiatku a každý tvoj spravodlivý súd trvá naveky.
161 SCHIN. Kniežatá ma prenasledujú bez príčiny, ale moje srdce sa bojí tvojho slova.
162 Radujem sa z tvojho slova, ako ten, kto nájde veľkú korisť.
163 Nenávidím a ošklivím sa klamstvo, ale milujem tvoj zákon.
164 Sedemkrát denne ťa chválim za tvoje spravodlivé súdy.
165 Veľký pokoj majú tí, ktorí milujú tvoj zákon, a nič ich nepohorší.
166 Hospodine, dúfal som v tvoje spasenie a plnil som tvoje prikázania.
167 Moja duša ostríhala tvoje svedectvá; a ja ich nadovšetko milujem.
168 Zachovával som tvoje nariadenia a tvoje svedectvá, lebo všetky moje cesty sú pred tebou.
169 TAU. Nech sa môj výkrik priblíži k tebe, Hospodine, daj mi rozumnosť podľa svojho slova.
170 Nech príde moja prosba pred teba: vysloboď ma podľa svojho slova.
171 Moje ústa budú vyslovovať chválu, keď ma naučíš svoje ustanovenia.
172 Môj jazyk bude hovoriť o tvojom slove, lebo všetky tvoje prikázania sú spravodlivosťou.
173 Nech mi pomáha tvoja ruka; lebo som si vyvolil tvoje nariadenia.
174 Túžil som po tvojom spasení, Hospodine; a tvoj zákon je mojou rozkošou.
175 Nech žije moja duša a bude ťa chváliť; a tvoje súdy nech mi pomáhajú.
176 Zblúdil som ako stratená ovca; hľadaj svojho služobníka; lebo nezabúdam na tvoje prikázania.

KAPITOLA 120

1 (Pieseň stupňov.) Vo svojom súžení som volal k Hospodinovi, a on ma vyslyšal.
2 Vysloboď moju dušu, Hospodine, od lživých pier a od ľstivého jazyka.
3 Čo ti bude dané? alebo čo sa ti stane, ty falošný jazyk?
4 Ostré šípy mocných s uhlíkmi borievky.
5 Beda mi, že bývam v Mesechu a bývam v stanoch Kedaru!
6 Moja duša dlho prebývala s tým, kto nenávidí pokoj.
7 Ja som za pokoj, ale keď hovorím, oni sú za vojnu.

KAPITOLA 121

1 (Pieseň stupňov.) Pozdvihnem svoje oči k vrchom, odkiaľ prichádza moja pomoc.
2 Moja pomoc prichádza od Hospodina, ktorý stvoril nebo i zem.
3 Nenechá pohnúť tvojou nohou, ten, kto ťa stráži, nezaspí.
4 Hľa, ten, kto stráži Izrael, nebude driemať ani spať.
5 Hospodin je tvojím strážcom, Hospodin je tvojím tieňom po tvojej pravici.
6 Nebude ťa biť slnko vo dne ani mesiac v noci.
7 Hospodin ťa zachráni od všetkého zlého, zachráni tvoju dušu.
8 Hospodin zachová tvoje vychádzanie a vchádzanie odteraz až naveky.

KAPITOLA 122

1 (Pieseň o stupňoch Dávidových.) Zaradoval som sa, keď mi povedali: Poďme do domu Hospodinovho.
2 Naše nohy budú stáť v tvojich bránach, Jeruzalem.
3 Jeruzalem je vybudovaný ako mesto, ktoré je kompaktné:
4 Kam vystupujú kmene, kmene Hospodinove, na svedectvo Izraela, aby chválili meno Hospodinovo.
5 Lebo tam sú postavené súdne tróny, tróny Dávidovho domu.
6 Modlite sa za pokoj Jeruzalemu, nech sa darí tým, ktorí ťa milujú.
7 Pokoj medzi tvojimi hradbami a prosperita v tvojich palácoch.
8 Pre svojich bratov a priateľov teraz poviem: Pokoj v tebe!
9 Pre dom Hospodina, nášho Boha, budem hľadať tvoje dobro.

KAPITOLA 123

1 (Pieseň stupňov.) K tebe pozdvihujem svoje oči, ty, čo bývaš v nebesiach.
2 Hľa, ako oči sluhov hľadia na ruku svojich pánov a ako oči dievky na ruku svojej panej; tak naše oči čakajú na Hospodina, nášho Boha, kým sa nezmiluje nad nami.
3 Zmiluj sa nad nami, Hospodine, zmiluj sa nad nami, lebo sme veľmi plní opovrhnutia.
4 Naša duša je nadmieru naplnená posmechom tých, ktorí sú v pohode, a pohŕdaním pyšných.

KAPITOLA 124

1 (Pieseň o stupňoch Dávida.) Keby to nebol Hospodin, kto by bol na našej strane, teraz nech povie Izrael;
2 Keby to nebol Hospodin, ktorý bol na našej strane, keď proti nám povstali muži:
3 Potom nás rýchlo pohltili, keď sa proti nám vznietil ich hnev.
4 Vtedy nás zaliali vody, potok pretiekol našu dušu.
5 Potom pyšné vody pretiekli našu dušu.
6 Nech je zvelebený Hospodin, ktorý nás nevydal za korisť ich zubom.
7 Naša duša uniká ako vták z osídla vtákov, osídlo je zlomené a my sme unikli.
8 Naša pomoc je v mene Hospodina, ktorý stvoril nebo i zem.

KAPITOLA 125

1 (Pieseň stupňov.) Tí, čo dúfajú v Hospodina, budú ako vrch Sion, ktorý nemožno odstrániť, ale zostáva naveky.
2 Ako sú vrchy okolo Jeruzalema, tak je Hospodin okolo svojho ľudu odteraz až na veky.

3 Lebo palica bezbožných nespočinie na lose spravodlivých; aby spravodliví nevytiahli ruky na neprávosť.
4 Dobre rob, Hospodine, dobrým a úprimným v srdci.
5 Tých, ktorí sa odklonia na svoje krivé cesty, vyvedie Hospodin s činiteľmi neprávosti, ale pokoj bude s Izraelom.

KAPITOLA 126

1 (Pieseň stupňov.) Keď Hospodin znovu obrátil zajatie Siona, boli sme ako tí, ktorí snívali.
2 Vtedy boli naše ústa naplnené smiechom a náš jazyk spevom. Vtedy hovorili medzi národmi: Veľké veci urobil s nimi Hospodin.
3 Veľké veci urobil s nami Hospodin; z čoho sme radi.
4 Navráť naše zajatie, Hospodine, ako potoky na juhu.
5 Tí, čo sejú v slzách, budú žať v radosti.
6 Ten, kto vychádza a plače nesúc vzácne semeno, sa nepochybne vráti s radosťou a prinesie so sebou svoje snopy.

KAPITOLA 127

1 (Pieseň stupňov pre Šalamúna.) Ak Hospodin nepostaví dom, nadarmo sa namáhajú jeho stavatelia.
2 Márne je vstávať zavčasu, neskoro sedieť, jesť chlieb bolesti, lebo tak spí svojmu milému.
3 Hľa, deti sú dedičstvom Hospodinovým a jeho odmenou je plod života.
4 Ako šípy v rukách udatného muža; aj deti mládeže.
5 Šťastný je muž, ktorý ich má plný tulec; nebudú sa hanbiť, ale budú sa rozprávať s nepriateľmi v bráne.

KAPITOLA 128

1 (Pieseň stupňov.) Blahoslavený každý, kto sa bojí Hospodina; ktorý kráča po jeho cestách.
2 Lebo budeš jesť prácu svojich rúk, budeš šťastný a bude ti dobre.
3 Tvoja žena bude ako plodný vinič po stranách tvojho domu, tvoje deti budú ako olivy okolo tvojho stola.
4 Hľa, takto bude požehnaný muž, ktorý sa bojí Hospodina.
5 Hospodin ťa požehná zo Siona a budeš vidieť dobro Jeruzalema po všetky dni svojho života.
6 Áno, uvidíš deti svojich detí a pokoj s Izraelom.

KAPITOLA 129

1 (Pieseň stupňov.) Mnohokrát ma sužovali od mojej mladosti, nech teraz Izrael povie:
2 Mnohokrát ma sužovali od mojej mladosti, ale nepremohli ma.
3 Oráči mi orali na chrbte, robili si dlhé brázdy.
4 Spravodlivý je Hospodin, preťal povrazy bezbožníkov.
5 Nech sú zahanbení a obrátení späť všetci, ktorí nenávidia Sion.
6 Nech sú ako tráva na strechách, ktorá uschne, kým vyrastie.
7 Čím mu kosačka nenaplní ruku; ani ten, kto zväzuje snopy, si neskladá hruď.
8 Ani tí, čo idú okolo, nehovoria: Požehnanie Hospodinovo na vás, dobrorečíme vám v mene Hospodinovom.

KAPITOLA 130

1 (Pieseň stupňov.) Z hlbín volám k tebe, Hospodine.
2 Pane, počuj môj hlas, nech tvoje uši pozorujú na hlas mojich prosieb.
3 Ak ty, Pane, označíš neprávosti, Pane, kto obstojí?
4 Ale u teba je odpustenie, aby si sa bál.
5 Očakávam na Hospodina, moja duša čaká a dúfam v jeho slovo.
6 Moja duša čaká na Pána viac ako tí, čo bdejú na ráno, hovorím, viac ako tí, čo bdejú na ráno.
7 Izrael nech dúfa v Hospodina, lebo u Hospodina je milosrdenstvo a u neho je hojné vykúpenie.
8 A vykúpi Izrael zo všetkých jeho neprávostí.

KAPITOLA 131

1 (Pieseň o Dávidových stupňoch.) Pane, moje srdce nie je povýšené a moje oči sú povýšené;
2 Istotne som sa zachoval a utíšil ako dieťa odstavené od svojej matky: moja duša je ako odstavené dieťa.
3 Izrael nech dúfa v Hospodina odteraz až naveky.

KAPITOLA 132

1 Pieseň stupňov. Pane, spomeň si na Dávida a na všetky jeho trápenia!
2 Ako prisahal Hospodinovi a prisahal mocnému Bohu Jakobovmu;
3 Určite nevojdem do príbytku svojho domu ani nevstúpim do svojej postele;
4 nedám spať svojim očiam a driemať svojim viečkam,
5 Kým nenájdem miesto pre Hospodina, príbytok pre mocného Boha Jakobovho.
6 Hľa, počuli sme o tom v Efrate, našli sme to na poliach lesa.
7 Vojdeme do jeho príbytkov, budeme sa klaňať na podnožke jeho nôh.
8 Vstaň, Hospodine, do svojho odpočinku; ty a archa tvojej sily.
9 Tvoji kňazi nech sa oblečú do spravodlivosti; a nech tvoji svätí kričia od radosti.
10 Pre svojho služobníka Dávida neodvracaj tvár svojho pomazaného.
11 Hospodin prisahal Dávidovi pravdivo; neodvráti sa od nej; Z ovocia tvojho tela posadím na tvoj trón.
12 Ak budú tvoje deti zachovávať moju zmluvu a moje svedectvo, ktoré ich budem učiť, aj ich synovia budú sedieť na tvojom tróne naveky.
13 Lebo Hospodin si vyvolil Sion; žiadal si to za svoj príbytok.
14 Toto je môj odpočinok naveky: tu budem bývať; lebo som si to prial.
15 Jej pokrm hojne požehnám, jej chudobných nasýtim chlebom.
16 Aj jej kňazov oblečiem do spásy a jej svätí budú kričať od radosti.
17 Tam nechám vypučiť Dávidov roh; svojmu pomazanému som ustanovil lampu.
18 Jeho nepriateľov oblečiem do hanby, ale nad ním rozkvitne jeho koruna.

KAPITOLA 133

1 (Pieseň o stupňoch Dávidových.) Hľa, aké dobré a milé je, keď bratia prebývajú spolu v jednote!
2 Je ako drahocenná masť na hlave, ktorá stekala na bradu, Áronova brada, ktorá schádzala až k okrajom jeho rúcha;
3 Ako rosa Hermonu a ako rosa, ktorá zostupuje na vrchy Siona, lebo tam prikázal Hospodin požehnanie, život na veky.

KAPITOLA 134

1 (Pieseň stupňov.) Hľa, dobrorečte Hospodinovi, všetci služobníci Hospodinovi, ktorí v noci stojíte v dome Hospodinovom.
2 Pozdvihnite svoje ruky vo svätyni a dobrorečte Hospodinovi.
3 Nech ťa žehná Hospodin, ktorý stvoril nebo a zem zo Siona.

KAPITOLA 135

1 Chváľte Hospodina! Chváľte meno Hospodinovo; chváľte ho, služobníci Hospodinovi.
2 Vy, ktorí stojíte v dome Hospodinovom, v nádvoriach domu nášho Boha,
3 Chváľte Hospodina; lebo Hospodin je dobrý, ospevujte jeho meno; lebo je to príjemné.
4 Lebo Hospodin si vyvolil Jákoba a Izraela za svoj zvláštny poklad.
5 Lebo viem, že Hospodin je veľký a že náš Pán je nad všetkých bohov.
6 Čokoľvek chcel Hospodin, to urobil na nebi i na zemi, v moriach a na všetkých hlbinách.
7 Spôsobuje, že výpary vystupujú z končín zeme; robí blesky pre dážď; vynáša vietor zo svojich pokladníc.
8 Ktorý bil egyptského prvorodeného, od človeka až po hovädo.
9 Ktorý zoslal znamenia a zázraky do tvojho stredu, Egypt, na faraóna a na všetkých jeho služobníkov.
10 ktorý bil veľké národy a zabíjal mocných kráľov;
11 Amorejský kráľ Sihon a bášanský kráľ Óg a všetky kanaánske kráľovstvá.
12 A dal ich krajinu za dedičstvo, dedičstvo Izraela, jeho ľudu.
13 Tvoje meno, Hospodine, trvá naveky; a tvoja pamiatka, Hospodine, po všetky pokolenia.
14 Lebo Hospodin bude súdiť svoj ľud a bude ľutovať svojich služobníkov.
15 Modly pohanov sú striebro a zlato, dielo ľudských rúk.
16 Majú ústa, ale nehovoria; oči majú, ale nevidia;
17 Majú uši, ale nepočujú; ani v ich ústach niet dychu.
18 Tí, čo ich robia, sú im podobní, taký je každý, kto v nich dôveruje.
19 Dobrorečte Hospodinovi, dom Izraela, dobrorečte Hospodinovi, dom Áronov!
20 Dobrorečte Hospodinovi, dom Léviho, vy, čo sa bojíte Hospodina, dobrorečte Hospodinovi.
21 Nech je zvelebený Hospodin zo Siona, ktorý býva v Jeruzaleme. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 136

1 Ďakujte Hospodinovi; lebo je dobrý, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
2 Ďakujte Bohu bohov, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
3 Oslavujte Pána pánov, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
4 Tomu, kto jediný robí veľké divy, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
5 Tomu, ktorý múdrosťou stvoril nebesia, lebo jeho milosrdenstvo je večné.
6 Tomu, ktorý roztiahol zem nad vody, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
7 Tomu, ktorý urobil veľké svetlá, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
8 Slnko, aby vládlo vo dne, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
9 Mesiac a hviezdy budú vládnuť v noci, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
10 Tomu, čo bil Egypt v ich prvorodenom, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
11 A vyviedol Izraela spomedzi nich, lebo jeho milosrdenstvo je večné.
12 Silnou rukou a vystretým ramenom, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
13 Tomu, ktorý rozdelil Červené more na časti, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
14 A prinútil Izrael prejsť cez ňu, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
15 Ale zvrhol faraóna a jeho vojsko v Červenom mori, lebo jeho milosrdenstvo je večné.
16 Tomu, ktorý viedol svoj ľud púšťou, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
17 Tomu, ktorý bil veľkých kráľov, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
18 A pobil slávnych kráľov, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
19 Síchon, amorejský kráľ, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
20 A Óg, kráľ Bázanu, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
21 A dal ich krajinu do dedičstva, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
22 Dedičstvo Izraelovi, jeho služobníkovi, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
23 Ktorý si na nás spomenul v našej poníženosti, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
24 A vykúpil nás z rúk našich nepriateľov, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.
25 ktorý dáva pokrm každému telu, lebo jeho milosrdenstvo je večné.
26 Oslavujte Boha nebies, lebo jeho milosrdenstvo trvá naveky.

KAPITOLA 137

1 Pri riekach Babylonu, tam sme sedeli, áno, plakali sme, keď sme si spomenuli na Sion.
2 Zavesili sme naše harfy na vŕby uprostred nich.

3 Lebo tam od nás žiadali pieseň tí, čo nás odviedli do zajatia; a tí, ktorí nás márnili, žiadali od nás veselosť a vraveli: Spievajte nám jednu z piesní Siona!
4 Ako budeme spievať pieseň Hospodinovu v cudzej krajine?
5 Ak na teba zabudnem, Jeruzalem, nech zabudne moja pravica na svoju prefíkanosť.
6 Ak si na teba nespomeniem, nech sa mi jazyk prilepí na pokrovie úst; ak nechcem Jeruzalem nad mojou hlavnou radosťou.
7 Pamätaj, Hospodine, na deti Edoma v deň Jeruzalema; ktorý povedal: Zbúrajte, zbúrajte až do základov.
8 Ó, dcéra Babylona, ktorá máš byť zničená; bude šťastný, ktorý ťa odmení, ako si nám slúžil.
9 Šťastný bude ten, kto berie a rozbíja tvojich maličkých o kamene.

KAPITOLA 138

1 (Žalm Dávidov.) Z celého srdca ťa budem chváliť, pred bohmi ti budem spievať chválu.
2 Budem sa klaňať pred tvojím svätým chrámom a chváliť tvoje meno pre tvoju milosť a pre tvoju pravdu, lebo si vyvýšil svoje slovo nad všetko svoje meno.
3 V deň, keď som volal, ty si mi odpovedal a posilnil si ma silou v duši.
4 Všetci králi zeme ťa budú chváliť, Hospodine, keď počujú slová tvojich úst.
5 Áno, budú spievať na cestách Hospodinových, lebo veľká je sláva Hospodinova.
6 Hoci je Hospodin vysoký, ctí ponížených, ale pyšných pozná zďaleka.
7 Aj keď budem kráčať uprostred súženia, oživíš ma, vystri ruku proti hnevu mojich nepriateľov a tvoja pravica ma zachráni.
8 Hospodin privedie k dokonalosti to, čo sa týka mňa: tvoje milosrdenstvo, Hospodine, trvá naveky, neopúšťaj diela svojich rúk.

KAPITOLA 139

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) Pane, ty si ma skúmal a poznal si ma.
2 Ty poznáš moje pohoršenie a moje povstanie, zďaleka rozumieš mojej myšlienke.
3 Obchádzaš moju cestu a moje ležanie a poznáš všetky moje cesty.
4 Lebo nemám ani slovo na jazyku, ale ty, ó, Hospodine, ty to celkom vieš.
5 Posadil si ma zozadu i spredu a položil na mňa svoju ruku.
6 Takéto poznanie je pre mňa príliš úžasné; je to vysoké, nemôžem to dosiahnuť.
7 Kam pôjdem od tvojho ducha? alebo kam utečiem pred tvojou tvárou?
8 Ak vystúpim do neba, ty si tam, ak si usteliem lôžko v pekle, hľa, si tam.
9 Ak vezmem krídla rána a budem bývať v končinách mora;
10 Aj tam ma povedie tvoja ruka a bude ma držať tvoja pravica.
11 Ak poviem: Iste ma prikryje tma; aj noc bude svetlá okolo mňa.
12 Áno, tma sa pred tebou neskryje; ale noc svieti ako deň, tma i svetlo sú ti jedno.
13 Lebo si vlastnil moje opraty, prikryl si ma v lone mojej matky.
14 budem ťa chváliť; lebo som hrozne a predivne utvorený. Obdivuhodné sú tvoje skutky; a že moja duša dobre vie.
15 Môj majetok nebol pred tebou skrytý, keď som bol utvorený v skrytosti a čudne kovaný v najnižších častiach zeme.
16 Tvoje oči videli moju podstatu, ale boli nedokonalé; a v tvojej knihe boli napísané všetky moje údy, ktoré boli stále utvárané, keď ešte nebolo žiadneho z nich.
17 Aké vzácne sú pre mňa tvoje myšlienky, Bože! aký veľký je ich súčet!
18 Keby som ich mal spočítať, je ich viac ako piesku; keď sa zobudím, som stále s tebou.
19 Bože, bezbožných zabiješ!
20 Lebo hovoria proti tebe bezbožne a tvoji nepriatelia berú tvoje meno nadarmo.
21 Či ja nenávidím tých, Hospodine, ktorí ťa nenávidia? a nie som zarmútený tými, ktorí povstávajú proti tebe?
22 Nenávidím ich dokonalou nenávisťou, pokladám ich za svojich nepriateľov.
23 Skúmaj ma, Bože, a poznaj moje srdce, skúšaj ma a poznaj moje myšlienky.
24 A hľaďte, či je vo mne nejaká zlá cesta, a veď ma cestou večnou.

KAPITOLA 140

1 (Hlavnému hudobníkovi, žalm Dávidov.) Vysloboď ma, Hospodine, od zlého človeka, chráň ma od násilníka;
2 Ktorí si v srdci predstavujú neplechu; neustále sa zhromažďujú do vojny.
3 Naostrili si jazyk ako had; jed zmija je pod ich perami. Selah.
4 Chráň ma, Hospodine, z rúk bezbožných; chráň ma pred násilníkom; ktorí sa rozhodli zvrhnúť moje cesty.
5 Pyšní mi skryli osídlo a povrazy; pri ceste rozprestreli sieť; nastavili pre mňa džiny. Selah.
6 Povedal som Hospodinovi: Ty si môj Boh, vyslyš hlas mojich prosieb, Hospodine!
7 Bože, Pane, sila mojej spásy, ty si mi prikryl hlavu v deň boja.
8 Nedaj, Hospodine, túžby bezbožníka; aby sa nevyvyšovali. Selah.
9 Čo sa týka hlavy tých, čo ma obchádzajú, nech ich prikryje zloba ich vlastných pier.
10 Nech na nich dopadne žeravé uhlie, nech sa hodia na oheň; do hlbokých jám, aby už nevstali.
11 Nech sa zlý hovorca neusadí na zemi: zlo bude prenasledovať násilníka, aby ho zvrhlo.
12 Viem, že Hospodin bude chrániť vec utrápených a právo chudobných.
13 Istotne budú spravodliví ďakovať tvojmu menu, spravodliví budú bývať pred tebou.

KAPITOLA 141

1 (Žalm Dávidov.) Pane, volám k tebe, ponáhľaj sa ku mne! načúvaj môjmu hlasu, keď k tebe volám.

2 Moja modlitba nech je pred tebou predložená ako kadidlo; a pozdvihnutie mojich rúk ako večerná obeta.
3 Nastav stráž, Hospodine, pred moje ústa; zachovaj dvere mojich pier.
4 Nenakláňaj moje srdce k ničomu zlému, aby som páchal zlé skutky s ľuďmi, ktorí páchajú neprávosť, a nech nejem z ich pochúťok.
5 Nech ma bije spravodlivý; bude to láskavosť: a nech ma karhá; bude to výborný olej, ktorý mi nerozbije hlavu, lebo aj moja modlitba bude v ich nešťastiach.
6 Keď budú ich sudcovia zvrhnutí na kamenných miestach, počujú moje slová; lebo sú sladké.
7 Naše kosti sú rozptýlené pri ústí hrobu, ako keď sa rúbe a štiepi drevo na zemi.
8 Ale moje oči sú na teba, Hospodine, Hospodine, v teba je moja nádej; nenechaj moju dušu chudobnú.
9 Chráňte ma pred osídlami, ktoré mi nastražili, a od džinov činiteľov neprávosti.
10 Nech bezbožní padnú do svojich sietí, kým ja uniknem.

KAPITOLA 142

1 (Maschil Dávidov; Modlitba, keď bol v jaskyni.) Volal som k Hospodinovi svojím hlasom; svojím hlasom k Hospodinovi som sa modlil.
2 vylial som pred ním svoju sťažnosť; Ukázal som pred ním svoje trápenie.
3 Keď bol môj duch premožený vo mne, vtedy si poznal moju cestu. Cestou, ktorou som kráčal, mi tajne nastražili pascu.
4 Pozrel som sa na svoju pravicu a videl som, ale nebolo človeka, ktorý by ma poznal. žiadny muž sa nestaral o moju dušu.
5 Volal som k tebe, Pane, povedal som: Ty si moje útočište a môj podiel v krajine živých.
6 Pozor na môj plač; lebo som veľmi ponížený; vysloboď ma od mojich prenasledovateľov; lebo sú silnejší ako ja.
7 Vyveď moju dušu z väzenia, aby som chválil tvoje meno. Spravodliví ma budú obchádzať; lebo so mnou štedro naložíš.

KAPITOLA 143

1 (Žalm Dávidov.) Vypočuj, Hospodine, moju modlitbu, načúvaj mojim prosbám, odpovedz mi vo svojej vernosti a vo svojej spravodlivosti.
2 A neuvádzaj súd so svojím služobníkom, lebo v tvojich očiach nebude ospravedlnený žiaden živý človek.
3 Lebo nepriateľ prenasleduje moju dušu; zrazil môj život na zem; dal mi bývať v temnote ako tých, ktorí sú už dávno mŕtvi.
4 Preto je môj duch vo mne ohromený; moje srdce vo mne je pusté.
5 Pamätám si na dávne dni; Rozjímam o všetkých tvojich dielach; Premýšľam nad dielom tvojich rúk.
6 Vystieram svoje ruky k tebe, moja duša žízni po tebe ako smädná zem. Selah.
7 Vyslyš ma, Hospodine, môj duch ochabuje, neskrývaj predo mnou svoju tvár, aby som nebol podobný tým, ktorí zostupujú do jamy.
8 Daj, aby som ráno počul tvoju milosť; lebo v teba dúfam; daj mi poznať cestu, po ktorej mám kráčať; lebo pozdvihujem svoju dušu k tebe.
9 Vytrhni ma, Hospodine, od mojich nepriateľov, utekám k tebe, aby som sa skryl.
10 Nauč ma plniť tvoju vôľu; lebo ty si môj Boh; tvoj duch je dobrý; veď ma do krajiny priamej.
11 Obživ ma, Hospodine, pre svoje meno, pre svoju spravodlivosť vyveď moju dušu zo súženia.
12 A zo svojho milosrdenstva vyhub mojich nepriateľov a znič všetkých, čo sužujú moju dušu, lebo som tvoj služobník.

KAPITOLA 144

1 (Žalm Dávidov.) Nech je zvelebený Hospodin moja sila, ktorá učí moje ruky bojovať a moje prsty bojovať.
2 Moja dobrota a moja pevnosť; moja vysoká veža a môj vysloboditeľ; môj štít a ten, v ktorého dôverujem; ktorý si podmaňuje môj ľud.
3 Pane, čo je človek, že ho poznáš! alebo Syn človeka, aby si s ním rátal!
4 Človek je ako márnosť, jeho dni sú ako tieň, ktorý sa míňa.
5 Nakloň svoje nebesia, Hospodine, a zostúp, dotkni sa vrchov a budú fajčiť.
6 Vyžar blesk a rozpráš ich, vystreľ svoje šípy a znič ich.
7 Pošli svoju ruku zhora; zbav ma a vysloboď ma z veľkých vôd z rúk cudzích detí;
8 ktorých ústa hovoria márnosť a ich pravica je pravou rukou lži.
9, Bože, budem ti spievať novú pieseň, na žaltári a desaťstrunovom nástroji ti budem spievať chvály.
10 Je to ten, kto dáva spasenie kráľom, ktorý vyslobodzuje Dávida, svojho služobníka, od zlého meča.
11 Zbav ma a vysloboď ma z ruky cudzích detí, ktorých ústa hovoria márnosť a ich pravica je pravou rukou lži.
12 Aby naši synovia boli ako rastliny vyrastené v mladosti; aby naše dcéry boli ako uholné kamene vyleštené podľa podoby paláca:
13 Aby sa naše sýpky nasýtili a poskytovali všelijaké zásoby, aby naše ovce rodili tisíce a desaťtisíce na našich uliciach.
14 Aby boli naše voly silné na prácu; aby nedochádzalo k vlámaniu ani vychádzaniu; aby sa v našich uliciach nesťažovali.
15 Šťastní sú ľudia, to je v takom prípade; áno, šťastní sú ľudia, ktorých Bohom je Hospodin.

KAPITOLA 145

1 (Dávidov žalm chvály.) Oslavovať ťa budem, Bože môj, kráľu; a budem dobrorečiť tvojmu menu na veky vekov.
2 Každý deň ťa požehnám; a budem chváliť tvoje meno na veky vekov.
3 Veľký je Hospodin a hodný chvály; a jeho veľkosť je nevyspytateľná.
4 Jedno pokolenie bude chváliť tvoje skutky druhému a bude zvestovať tvoje mocné činy.
5 Budem hovoriť o sláve tvojej velebnosti a o tvojich zázračných dielach.

6 A ľudia budú hovoriť o sile tvojich strašných činov a budem hovoriť o tvojej veľkosti.
7 Budú hojne vyslovovať spomienku na tvoju veľkú dobrotu a budú spievať o tvojej spravodlivosti.
8 Hospodin je milostivý a plný súcitu; pomalý do hnevu a veľmi milosrdný.
9 Hospodin je dobrý ku všetkým a jeho milosrdenstvo je nad všetkými jeho dielami.
10 Všetky tvoje diela ťa budú chváliť, Hospodine; a tvoji svätí ťa budú žehnať.
11 Budú hovoriť o sláve tvojho kráľovstva a hovoriť o tvojej moci;
12 Oznámiť synom človeka svoje mocné činy a slávu svojho kráľovstva.
13 Tvoje kráľovstvo je večné kráľovstvo a tvoje panstvo trvá po všetky pokolenia.
14 Hospodin podopiera všetkých, ktorí padajú, a pozdvihuje všetkých zohnutých.
15 Oči všetkých čakajú na teba; a dáš im ich pokrm v pravý čas.
16 Otváraš svoju ruku a uspokojuješ túžbu všetkého živého.
17 Hospodin je spravodlivý na všetkých svojich cestách a svätý vo všetkých svojich dielach.
18 Hospodin je blízko všetkým, ktorí ho vzývajú, všetkým, ktorí ho vzývajú v pravde.
19 Splní želanie tých, čo sa ho boja, vypočuje aj ich krik a zachráni ich.
20 Hospodin ochraňuje všetkých, ktorí ho milujú, ale všetkých bezbožníkov zničí.
21 Moje ústa budú hovoriť chválu Hospodinovi, a nech každé telo velebí jeho sväté meno na veky vekov.

KAPITOLA 146

1 Chváľte Hospodina! Chváľ, duša moja, Hospodina.
2 Kým žijem, budem chváliť Hospodina, budem spievať chvály svojmu Bohu, kým budem mať.
3Nespoliehajte sa na kniežatá ani na syna človeka, ktorému niet pomoci.
4 Jeho dych vychádza, vracia sa do svojej zeme; v ten istý deň jeho myšlienky zaniknú.
5 Šťastný je ten, komu pomáha Boh Jakubov, kto dúfa v Hospodina, svojho Boha.
6 Ktorý stvoril nebo a zem, more a všetko, čo je v ňom, ktorý naveky zachováva pravdu.
7 Ktorý vykonáva súd nad utláčanými, ktorý dáva pokrm hladným. Hospodin prepúšťa väzňov:
8 Hospodin otvára oči slepým, Hospodin dvíha zohnutých, Hospodin miluje spravodlivých.
9 Hospodin ochraňuje cudzincov; sirotu a vdove pomáha, ale cestu bezbožných prevracia.
10 Hospodin bude kraľovať naveky, tvoj Boh, Sion, po všetky pokolenia. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 147

1 Chváľte Hospodina, lebo je dobré spievať nášmu Bohu; lebo je to príjemné; a chvála je pekná.
2 Hospodin buduje Jeruzalem, shromažďuje vyhnaných Izraelových.
3 Uzdravuje zlomených srdcom a obväzuje ich rany.
4 On hovorí počet hviezd; všetkých volá po mene.
5 Veľký je náš Pán a má veľkú moc, jeho rozumnosť je nekonečná.
6 Pokorných pozdvihuje Hospodin, bezbožných hádže na zem.
7 Spievajte Hospodinovi so vzdávaním vďaky; spievajte chválospev na harfe nášmu Bohu:
8 Ktorý prikrýva nebo oblakmi, ktorý pripravuje dážď na zem, ktorý dáva tráve rásť na vrchoch.
9 Svoj pokrm dáva šelme a kričiacim mláďatám krkavcov.
10 Nemá záľubu v sile koňa, nemá záľubu v ľudských nohách.
11 Hospodin má záľubu v tých, čo sa ho boja, v tých, čo dúfajú v jeho milosrdenstvo.
12 Chváľ, Jeruzalem, Hospodina; chváľ svojho Boha, Sion.
13 Lebo upevnil závory tvojich brán; požehnal tvoje deti v tebe.
14 On robí pokoj v tvojich hraniciach a nasýti ťa najlepšou pšenicou.
15 Svoje prikázanie zosiela na zem, jeho slovo beží veľmi rýchlo.
16 Sneh dáva ako vlnu, rozsieva mráz ako popol.
17 Svoj ľad vrhá ako sústo. Kto obstojí pred jeho chladom?
18 Vysiela svoje slovo a roztápa ich, fúka svoj vietor a tečú vody.
19 Svoje slovo ukazuje Jakobovi, svoje ustanovenia a svoje súdy Izraelovi.
20 Tak nenaložil so žiadnym národom a jeho súdy nepoznali. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 148

1 Chváľte Hospodina! Chváľte Hospodina z neba, chváľte ho na výsostiach.
2 Chváľte ho, všetci jeho anjeli, chváľte ho všetky jeho zástupy.
3 Chváľte ho, slnko a mesiac, chváľte ho, všetky hviezdy svetla.
4 Chváľte ho nebesia nebesia a vody nad nebesami.
5 Nech chvália meno Hospodinovo, lebo on prikázal a boli stvorení.
6 On ich tiež upevnil na veky vekov: vydal nariadenie, ktoré sa nesplní.
7 Chváľte Hospodina zo zeme, draci a všetky hlbiny!
8 Oheň a krupobitie; sneh a para; búrlivý vietor plní svoje slovo:
9 Hory a všetky vrchy; ovocné stromy a všetky cédre:
10 Zver a všetok dobytok; plazivé veci a lietajúce sliepky:
11 Králi zeme a všetci ľudia; kniežatá a všetci sudcovia zeme:
12 Aj mládenci, aj dievky; starci a deti:
13 Nech chvália meno Hospodinovo, lebo jedine jeho meno je znamenité; jeho sláva je nad zemou a nebom.
14 Vyvyšuje aj roh svojho ľudu, chválu všetkých svojich svätých; aj synov Izraelových, ľudu, ktorý je mu blízky. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 149

1 Chváľte Hospodina! Spievajte Hospodinovi pieseň novú a jeho chválu v zhromaždení svätých.
2 Nech sa raduje Izrael z toho, ktorý ho stvoril, nech sa radujú synovia Siona vo svojom kráľovi.

3 Nech chvália jeho meno v tanci, nech mu spievajú na bubne a harfe.
4 Lebo Hospodin má záľubu vo svojom ľude, pokorných skrášli spasením.
5 Nech sa svätí radujú v sláve, nech spievajú na svojich posteliach.
6 Nech je v ich ústach veľká chvála Božia a v ich ruke dvojsečný meč;
7 vykonať pomstu na pohanoch a tresty na ľude;
8 spútať svojich kráľov reťazami a ich veľmožov železnými okovami;
9 Vykonať nad nimi napísaný súd: túto česť majú všetci jeho svätí. Chváľte Hospodina.

KAPITOLA 150

1 Chváľte Hospodina! Chváľte Boha v jeho svätyni, chváľte ho na oblohe jeho moci.
2 Chváľte ho za jeho mocné činy, chváľte ho podľa jeho veľkej veľkosti.
3 Chváľte ho zvukom trúby, chváľte ho žaltárom a harfou.
4 Chváľte ho bubnom a tancom, chváľte ho sláčikovými nástrojmi a organmi.
5 Chváľte ho silnými cimbalmi, chváľte ho vysokými cimbalmi.
6 Všetko, čo dýcha, nech chváli Hospodina. Chváľte Hospodina.